ÎN PAG. A 5-A:
• ŞTIINŢĂ
ÎN PAG. A 6-A:
• Pacea albă a Bicazului
• De la OM la OM

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

cîntea tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6507 | 8 PAGINI — 30 BANI | SÎMBĂTĂ 18 APRILIE 1970

ADUNAREA FESTIVĂ CONSACRATĂ CENTENARULUI NAŞTERII LUI VLADIMIR ILICI LENIN

Centenarul naşterii lui Vladimir Ilici Lenin, căruia poporul român, alături de întreaga omenire progresistă îi aduce un înalt şi vibrant omagiu, a fost aniversat, vineri după-amiază, printr-o adunare festivă organizată în Sala Palatului de către Comitetul municipal Bucureşti al Partidului Comunist Român. În zilele premergătoare sărbătoririi acestui eveniment, în toate oraşele şi comunele ţării, în întreprinderi şi instituţii, cămine culturale, case de cultură, şcoli şi universităţi, în unităţi militare, au avut loc numeroase manifestări cu prilejul cărora a fost evocată figura luminoasă a lui Vladimir Ilici Lenin, subliniindu-se măreţia şi invincibilitatea ideilor marxism-leninismului, bogatele tradiţii de luptă revoluţionară ale clasei noastre muncitoare, ale oamenilor muncii din România, aplicarea creatoare, la condiţiile concrete ale ţării noastre, a teoriei marxist-leniniste de către Partidul Comunist Român.

Pentru sărbătorirea centenarului naşterii lui Vladimir Ilici Lenin, scena Sălii Palatului a fost pavoazată festiv, cu mari drapele roşii şi tricolore şi datele marcînd un secol: 1870—1970. În centru — chipul lui Lenin, discipol credincios şi continuator străluciit al lui Marx şi Engels, înflăcărat conducător al proletariatului, înalt exemplu de slujire devotată a luptei pentru eliberarea celor ce muncesc de exploatare şi asuprire, pentru libertate socială şi naţională, gînditor revoluţionar creator, personalitate proeminentă a istoriei universale.

Întîmpinaţi cu aplauze puternice, însufleţite, în prezidiul adunării festive au luat loc tovarăşii: Nicolae Ceauşescu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraş, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Virgil Trofin, Ilie Verdeţ, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Dumitru Popa, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vîlcu, Ştefan Voitec, Miron Constantinescu, Ion Iliescu.

De asemenea, au făcut parte din prezidiul adunării Constantin Pîrvulescu, Chivu Stoica, Mihai Crucean u, Gheorghe Velcescu, Vasile Bîgu, Ion Schmidt, vechi militanţi ai mişcării muncitoreşti din ţara noastră, Miron Nicolescu, preşedintele Academiei Republicii Socialiste România, Mihail Roşianu, preşedintele Consiliului General A.R.L.U.S., Suzana Gâdea, preşedinta Consiliului Naţional al Femeilor, acad. Ştefan Milcu, prof. univ. Ladislau Banyai, Ion Dumitrescu, preşedintele Uniunii Compozitorilor, Nicolae Bănică, muncitor la Uzinele „Vulcan".

Au luat loc, de asemenea, în prezidiul adunării, A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, şi A. P. Kosulnikov, conducătorul delegaţiei Asociaţiei de prietenie sovieto-române prezentă în ţara noastră cu prilejul aniversării centenarului naşterii lui Lenin.

În sală se aflau membri şi membri supleanţi ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., ai Comitetului Central al P.C.R., ai Consiliului de Stat şi ai guvernului, ai Consiliului Naţional al Frontului Unităţii Socialiste şi alte personalităţi ale vieţii noastre politice, vechi militanţi ai mişcării muncitoreşti din România, conducători de instituţii centrale de stat şi obşteşti, cadre ale activului de partid şi ale organizaţiilor de masă, generali şi ofiţeri, oameni de ştiinţă, cultură şi artă, numeroşi oameni ai muncii din întreprinderile Capitalei.

Erau prezenţi şefi de misiuni diplomatice acreditaţi la Bucureşti şi alţi membri ai corpului diplomatic.

Adunarea a fost deschisă de tovarăşul Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal Bucureşti al P.C.R.

În aplauzele vii şi îndelungate ale asistenţei a luat cuvîntul secretarul general al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

În repetate rînduri, cuvintele secretarului general al

(Continuare în pag. a IV-a)

Cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

Stimaţi tovarăşi,

Aniversăm anul acesta, la 22 aprilie, împlinirea unui secol de la naşterea genialului gînditor şi conducător revoluţionar marxist — Vladimir Ilici Lenin.

Încă din tinereţe Lenin şi-a consacrat viaţa luptei pentru eliberarea socială şi naţională a popoarelor din Rusia ţaristă, cauzei revoluţiei proletare şi făuririi comunismului. Desfăşurîndu-şi activitatea revoluţionară la sfîrşitul secolului al XIX-lea şi începutul secolului al XX-lea, Lenin a analizat în mod ştiinţific, pe baza materialismului dialectic şi istoric, condiţiile economice şi sociale din acea vreme şi a dezvoltat în mod corespunzător marxismul în noua etapă de evoluţie a societăţii.

O atenţie deosebită a acordat Lenin studierii structurii societăţii ruseşti, tendinţelor de evoluţie a relaţiilor de producţie din Rusia, perspectivelor dezvoltării capitalismului în această ţară. Totodată el a studiat atent caracteristicile şi stadiul de dezvoltare a ţărilor capitaliste avansate; ducînd mai departe, în mod creator, analiza lui Marx şi Engels asupra capitalismului, el a desprins trăsăturile noi ale acestuia la începutul veacului nostru, punînd în evidenţă elementele care defineau intrarea societăţii burgheze în etapa imperialismului, precum şi implicaţiile economice, sociale şi politice generale determinate de aceasta.

În mod firesc, pornind de la aceste descoperiri teoretice, Lenin a ajuns la obiectivele noi ce se puneau în faţa proletariatului în lupta sa revoluţionară, a fundamentat necesitatea, modul de organizare, precum şi principiile ideologice şi politice ale partidului de tip nou capabil să mobilizeze şi să conducă la victorie clasa muncitoare, masele populare împotriva exploatatorilor. Din analiza raportului internaţional de forţe, care relevă dezvoltarea inegală şi în salturi a ţărilor capitaliste, V. I. Lenin a desprins totodată concluzia, de uriaşă însemnătate pentru interesele proletariatului — a posibilităţii victoriei la început a revoluţiei şi construcţiei socialismului într-o singură ţară.

Adversar neîmpăcat al închistării dogmatice, Lenin a fost un militant neobosit pentru nou, atît în teorie, cît şi în practică. El şi-a întemeiat tezele şi concluziile teoretice, atît pe studiul vieţii, cît şi pe cunoaşterea şi generalizarea celor mai noi date ale ştiinţei, pe tot ceea ce era mai avansat în cunoaşterea umană şi practica socială contemporană. Întreaga operă leninistă reflectă preocuparea autorului de a-şi confrunta necontenit opiniile, părerile cu schimbările care aveau loc în realitate, cu noile descoperiri pe plan mondial, şi de a le adapta în permanenţă dezvoltării societăţii şi cunoaşterii ştiinţifice. El privea teoria lui Marx, după propria expresie, nu ca ceva dat o dată pentru totdeauna, ca ceva „intangibil" şi „definitiv încheiat". Referindu-se la cunoscuta subliniere pe care au făcut-o Marx şi Engels cu privire la faptul că teoria marxistă nu trebuie considerată o dogmă, ci o călăuză în acţiune, Lenin arăta că „această teză clasică subliniază o latură a marxismului care de foarte multe ori este scăpată din vedere. Şi — adăuga el — prin faptul că o scăpăm din vedere facem ca marxismul să devină ceva unilateral, îl deformăm, îl transformăm în ceva mort, îi răpim sufletul lui viu, subminăm bazele lui teoretice fundamentale — dialectica, teoria dezvoltării istorice multilaterale şi pline de contradicţii, îi subminăm legătura cu problemele practice, concrete ale epocii, care se pot schimba la fiecare nouă cotitură a istoriei". Tocmai datorită acestui mod de gîndire creator, a acestei metode dinamice de studiere şi înţelegere a realităţilor sociale, Lenin a putut duce mai departe monumentala operă a lui Marx şi Engels, îmbogăţind cu teze şi concluzii noi, de o deosebită valoare, tezaurul teoriei şi practicii revoluţionare.

Înţelegerea în acest fel a marxism-leninismului, a rolului teoriei şi a raportului ei cu practica este în zilele noastre de o actualitate stringentă. Sub ochii noştri, în lumea contemporană au loc schimbări de o uriaşă amploare şi profunzime care se succed cu mare rapiditate, atît în viaţa socială, cît şi în gîndirea oamenilor, în cunoaşterea ştiinţifică, în relaţiile internaţionale. Asistăm la un proces de proporţii fără precedent în care popoarele se ridică la o viaţă nouă, hotărîte să-şi conducă libere şi independente propriul destin, în care uriaşe forţe sociale de pretutindeni intră în arena mondială, participînd activ la lupta pentru democraţie, pentru progres şi pace. **(Vii aplauze).** Problema transformării revoluţionare a societăţii se pune tot mai acut, ridicînd în faţa clasei muncitoare, a partidelor comuniste, a tuturor forţelor progresiste, sarcini noi, de o deosebită complexitate. Mai mult ca oricînd, în aceste condiţii, partidele comuniste nu-şi pot îndeplini misiunea lor istorică decît acţionînd în spirit creator, dezvoltînd necontenit tezaurul gîndirii marxist-leniniste, străduindu-se să găsească răspunsuri concrete la realitatea vie de astăzi, să descopere soluţiile cerute de lupta revoluţionară din zilele noastre.

Lenin s-a afirmat, totodată, ca un remarcabil organizator şi conducător al proletariatului în lupta pentru cucerirea puterii şi făurirea societăţii comuniste. Pentru prima oară, sub conducerea sa, a partidului făurit de el, clasa muncitoare din Rusia ţaristă a obţinut victoria în înfruntarea cu clasele exploatatoare, a răsturnat definitiv lumea veche, a devenit stăpînă în stat. Ideile sale au prins viaţă, au devenit realitate vie în crearea puterii sovietelor — primul stat muncitoresc ţărănesc din lume — s-au materializat, ca urmare a luptei popoarelor sub conducerea partidelor comuniste, în victoria revoluţiei proletare într-un şir de ţări care constituie astăzi sistemul socialist mondial.

O atenţie deosebită a acordat Lenin dezvoltării mişcării revoluţionare internaţionale, intensificării luptei celor ce muncesc pentru drepturi şi libertăţi democratice, pentru eliberare socială şi naţională, împotriva exploatării şi asupririi, a imperialismului. De asemenea, el a relevat însemnătatea deosebită a luptei popoarelor pentru scuturarea jugului colonial, prevăzînd cu o deosebită clarviziune desfăşurarea ulterioară a evenimentelor, urlaşa amploare a acestei mişcări care avea să ducă la destrămarea şi prăbuşirea ruşinosului imperiu colonial, la apariţia pe harta politică a lumii şi la afirmarea în viaţa internaţională a zeci şi zeci de noi state independente pe toate continentele.

Nu se poate evoca personalitatea uriaşă a lui Lenin fără a releva deosebitele sale calităţi umane şi, în special, loialitatea pe care o manifesta faţă de tovarăşii de muncă. După cum se ştie, chiar faţă de cei cu care avea controverse şi polemici ascuţite, Lenin păstra o atitudine civilizată, de consideraţie şi respect. Cei care l-au cunoscut vorbesc de marea lui simplitate şi modestie, de grija lui caldă, tovărăşească, faţă de oameni — una din trăsăturile de bază ale oricărui comunist, şi cu atît mai mult ale unui conducător comunist. Este, de asemenea, notorie le-

(Continuare în pag. a II-a)

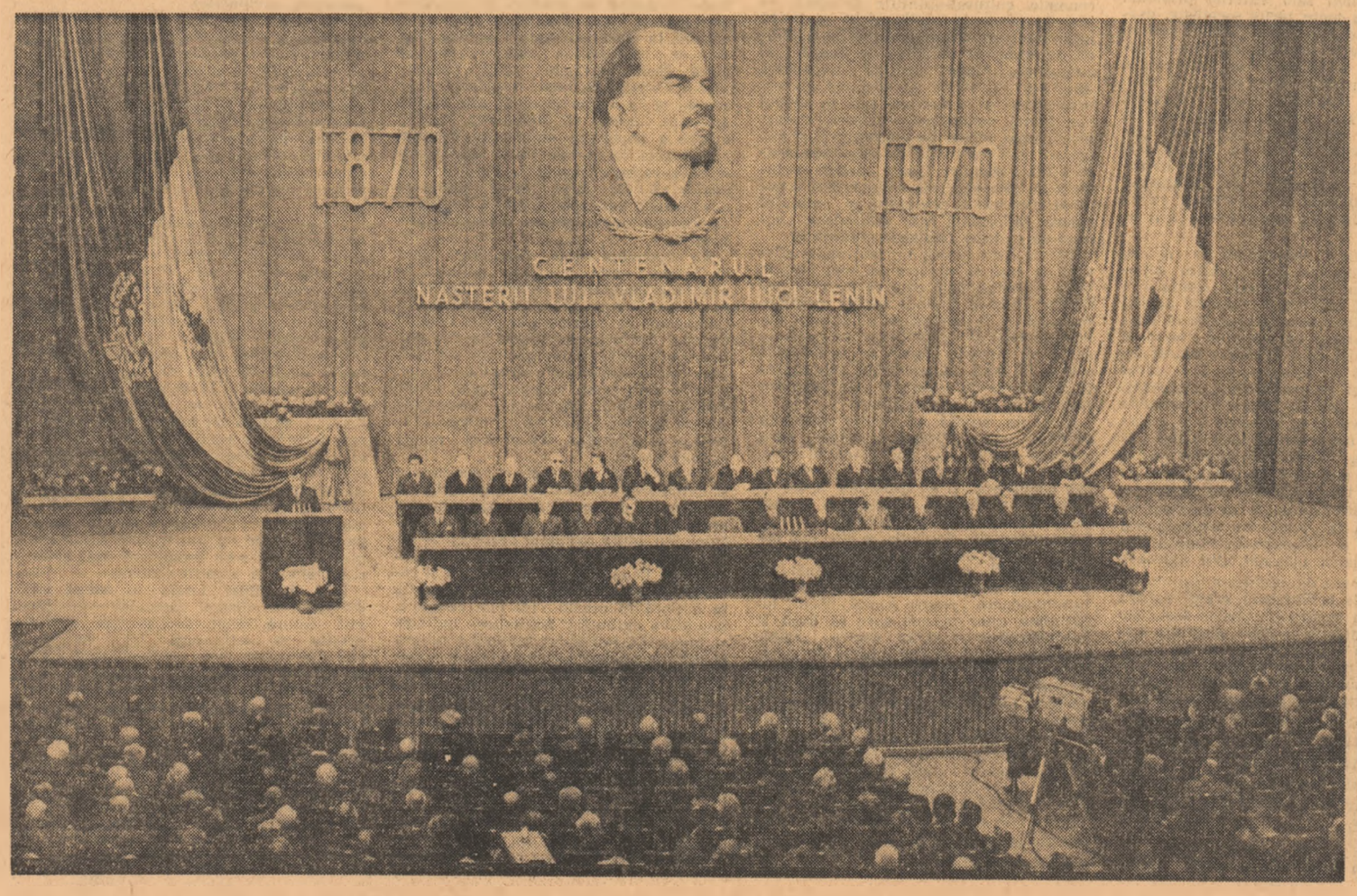

Aspect de la adunarea festivă consacrată centenarului naşterii lui V. I. Lenin

Foto: I. DUMITRU

PLECAREA PREŞEDINTELUI REPUBLICII TURCIA, CEVDET SUNAY

Preşedintele Republicii Turcia, Cevdet Sunay, împreună cu soţia sa, Atifet Sunay, care, la invitaţia preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu, şi a soţiei sale, Elena Ceauşescu, a făcut o vizită oficială în ţara noastră, a părăsit vineri la amiază Bucureştiul, îndreptîndu-se spre patrie.

Împreună cu înaltul oaspete au plecat Ihsan Sabri Caglayangil, ministrul afacerilor externe, şi celelalte oficialităţi turce care l-au însoţit pe preşedinte în vizita în România.

De la reşedinţa care i-a fost rezervată în timpul şederii în ţara noastră, preşedintele Cevdet Sunay, împreună cu preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, se îndreaptă spre aeroportul internaţional „Bucu-

(Continuare în pag. a VIII-a)

ÎNCHEIEREA CONVORBIRILOR OFICIALE

Vineri dimineaţa s-au încheiat convorbirile oficiale între preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu, şi preşedintele Republicii Turcia, Cevdet Sunay.

În cadrul convorbirilor, desfăşurate într-o atmosferă prietenească, cei doi şefi de stat şi-au exprimat satisfacţia pentru rezultatele fructuoase ale vizitelor reciproce, pentru evoluţia ascendentă a relaţiilor multilaterale dintre România şi Turcia.

ÎN PAG. A 8-A:
COMUNICATUL COMUN ROMÂNO-TURC

RECEPŢIE OFERITĂ DE AMBASADORUL U.R.S.S.

Cu prilejul sărbătoririi centenarului naşterii lui Vladimir Ilici Lenin, vineri seara, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, A. V. Basov, şi soţia, au oferit o recepţie în saloanele ambasadei.

La recepţie au luat parte tovarăşii Nicolae Ceauşescu şi soţia, Ion Gheorghe Maurer şi soţia, Emil Bodnaraş, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Virgil Trofin, Ilie Verdeţ, Maxim Berghianu, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vîlcu, Ştefan Voitec, Iosif Banc, Miron Constantinescu, Mihai Dalea, Mihai Gere, Ion Iliescu, Ion Ioniţă, Ion Păţan, vicepreşedinte la Consiliului de Miniştri, membri ai C. C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat şi ai guvernului, conducători de instituţii centrale şi organizaţii de masă, vechi militanţi ai mişcării muncitoreşti din ţara noastră, generali şi ofiţeri superiori, personalităţi ale vieţii culturale şi ştiinţifice, ziarişti.

Erau prezenţi membrii delegaţiei Asociaţiei de prietenie sovieto-române, condusă de A. P. Kosulnikov, care se află în ţara noastră cu prilejul aniversării centenarului naşterii lui Lenin.

Au participat şefi de misiuni diplomatice acreditaţi la Bucureşti şi alţi membri ai corpului diplomatic.

Recepţia s-a desfăşurat într-o atmosferă caldă, tovărăşească.

(Agerpres)

Obiectiv important al acţiunilor de muncă patriotică la sate:

ÎNTREŢINEREA PAJIŞTILOR NATURALE

Pentru tinerii de la sate venirea primăverii înseamnă, în fiecare an, momentul declanşării unor ample acţiuni de muncă voluntar-patriotică, devenite de acum tradiţionale, prin care se urmăreşte creşterea producţiei de masă verde pe pajiştile naturale. Aceste acţiuni sînt de mare importanţă pentru agricultură întrucît păşunile şi fîneţele ocupă aproximativ 31 la sută din suprafaţa agricolă a ţării şi reprezintă 61 la sută din totalul suprafeţelor destinate nutreţurilor pentru animale. Din păcate, aportul acestor imense suprafeţe la balanţa furajeră reprezintă încă o pondere mult prea mică. Doar 26 la sută din totalul resurselor principale de nutreţuri se asigură de pe pajiştile naturale. Tocmai de aceea în ansamblul măsurilor preconizate pentru înfăptuirea Programului naţional de dezvoltare a zootehniei şi de creştere a producţiei animaliere din ţara noastră, ameliorarea pajiştilor naturale şi sporirea producţiei de masă verde la hectar ocupă un loc de primă importanţă. Disponibilităţile ce există în acest domeniu sînt demonstrate nu numai teoretic ci şi verificate de practica multora din unităţile agricole

(Continuare în pag. a IV-a)

Festivalul naţional al artei studenţeşti

MESAJUL FOLCLORULUI

Sunetul misterios al tulnicelor a dat semnalul de începere al concursului ansamblurilor şi formaţiilor folclorice în care sînt angajaţi aproape 800 de studenţi — artişti amatori din 14 centre universitare. Disputa lor a devenit pasionantă încă din primele momente. Repertoriul, cuprinzînd cîntece şi jocuri de o deosebită prospeţime precum şi înalta interpretare pun în adevărata sa valoare bogăţia artei noastre populare. Spectacolele susţinute aici la Cluj, atestă că nu este vorba de a apropia studenţii de folclor aşa cum se obişnuieşte deseori să se spună. Cei mai mulţi dintre concurenţi trăiesc folclorul, îl au în sînge, şi au venit să-l prezinte pe scena Festivalului. O fac — spre meritul lor — nu într-o in-

I. MARCOVICI
A. VASILESCU

(Continuare în pag. a VII-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. I)

gătura lui strînsă cu masele, contactele frecvente pe care le avea cu oamenii din popor de la care învăța, cu care se sfătuia chiar în cele mai importante probleme de stat.

Moartea l-a smuls prematur pe Lenin din clocotitoarea sa activitate teoretică și practică. Dispariția lui Vladimir Ilici Lenin, revoluționarul realist și lucid, ferm, dar flexibil, de o mare receptivitate la nou, la tot ce este înaintat, cu o viziune largă asupra procesului de transformare a societății, de edificare a socialismului și comunismului, a reprezentat o grea pierdere pentru popoarele sovietice, pentru clasa muncitoare din toate țările, pentru întreaga omenire progresistă. El nu a putut vedea întruchipîndu-se aevea proiectele și previziunile sale, succesele grandioase pe care popoarele le-au obținut în înfăptuirea orînduirii socialiste, orînduire pe care el o concepea bazată pe dreptate și echitate socială, pe o largă democrație, în care omul să-și poată afirma pe deplin personalitatea, capacitățile și virtuțile, să se simtă cu adevărat liber și stăpîn pe soarta sa.

Tovarăși,

Sărbătorim centenarul nașterii lui Lenin la împlinirea a 52 de ani de la victoria primei revoluții proletare, a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, care a deschis o nouă epocă în dezvoltarea societății omenești. Crearea primului stat al muncitorilor și țăranilor și edificarea socialismului în Uniunea Sovietică au demonstrat în practică superioritatea marxism-leninismului, marea lui forță transformatoare.

Roadele muncii eroice a poporului sovietic condus de partidul comunist s-au concretizat în progresul deosebit pe care l-au cunoscut forțele de producție, în puternica dezvoltare a întregii economii a U.R.S.S. Uniunea Sovietică realizează în prezent o producție industrială globală de circa 80 de ori mai mare decît în 1913, ajungînd să dețină aproape o cincime din producția industrială a întregii lumi. În ultimii 8 ani, producția industrială a țării a crescut de peste 2 ori. A fost așezată pe baze noi, socialiste, agricultura sovietică, dotată cu mașini și mijloace tehnice la un nivel tot mai înalt. Uniunea Sovietică se situează astăzi la loc de frunte în dezvoltarea științei și tehnicii, explorarea spațiului cosmic, în utilizarea energiei nucleare, în radioelectronică și în alte domenii de importanță fundamentală pentru progresul contemporan. Se cunosc, de asemenea, marile progrese pe care Uniunea Sovietică le-a realizat în domeniul învățămîntului, în ocrotirea sănătății populației, în general, în creșterea standardului de viață material și cultural al poporului. Viabilitatea orînduirii sovietice, făurită de partidul creat de Lenin, s-a verificat cu strălucire, atît în înfrîngerea intervenției imperialiste din primii ani după victoria revoluției, cît și în perioada celui de-al doilea război mondial, cînd poporul sovietic, dovedind un eroism cu adevărat legendar și făcînd uriașe sacrificii, nu numai că și-a apărat cuceririle revoluționare, dar a adus contribuția hotărîtoare la înfrîngerea fascismului, la eliberarea omenirii de acest grav pericol la adresa civilizației. Uniunea Sovietică a devenit astăzi o mare putere socialistă — economică, politică și militară — avînd un rol de importanță deosebită în viața internațională actuală, în lupta pentru apărarea păcii popoarelor. **(Aplauze puternice).**

Poporul român, comuniștii din țara noastră au urmărit și urmăresc cu interes și simpatie deosebită munca creatoare a oamenilor sovietici pentru progresul și înflorirea patriei lor, se bucură din inimă de realizările remarcabile pe care le obțin în dezvoltarea economiei, științei și culturii, în construirea societății comuniste și urează cu acest prilej popoarelor Uniunii Sovietice noi și noi succese pe drumul comunismului, al bunăstării și fericirii. **(Aplauze prelungite).**

Este știut că încă în timpul lui Lenin între revoluționarii români și ruși au existat strînse relații de prietenie și colaborare. Este demnă de remarcat aprecierea dată de Lenin, încă în 1905, în timpul primei revoluții ruse, modului în care răsculații de pe crucișătorul „Potemkin" au fost primiți în țara noastră.

Mai tîrziu, în 1917, proletariatul din România, socialiștii români, masele largi muncitoare și alte categorii progresiste și-au exprimat activ, în ample manifestații, solidaritatea cu revoluționarii ruși, cu cauza Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Este demn de subliniat că revoluționarii români au alcătuit primul detașament internațional de luptă sub steagul tinerei republici sovietice, pentru victoria revoluției proletare. **(Aplauze puternice, prelungite).** Numeroși revoluționari și militanți progresiști români au luat parte, cu arma în mînă, la apărarea statului sovietic împotriva reacțiunii interne și a intervenției imperialiste; unii din aceștia s-au întîlnit cu Lenin, au lucrat cu el, au avut fericirea și să-l cunoască îndeaproape. **(Vii aplauze).**

În toate acestea se exprimă cu elocvență spiritul profund internaționalist care a animat întotdeauna clasa muncitoare din România, militanții din mișcarea socialistă românească, luptătorii progresiști, Partidul Comunist Român. **(Aplauze puternice).**

Această tradiție nobilă este păstrată cu sfințenie și dusă mai departe în zilele noastre de Partidul Comunist Român, care face parte integrantă în mișcarea mondială pentru victoria idealurilor socialismului și comunismului. **(Aplauze puternice).**

La rîndul lor, proletariatul român, mișcarea socialistă, partidul comunist au simțit întotdeauna de-a lungul grelelor lupte de clasă pe care le-au dus pentru drepturi și libertăți democratice, pentru răsturnarea orînduirii burghezo-moșierești și făurirea societății socialiste sprijinul, simpatia și solidaritatea activă a clasei muncitoare din celelalte țări, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, a forțelor progresiste de pretutindeni.

Între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice s-au dezvoltat de-a lungul anilor raporturi de strînsă colaborare. În perioada ilegalității, Partidul Comunist Român a militat activ pentru stabilirea de relații diplomatice între România și Uniunea Sovietică, pentru prietenie între popoarele noastre.

Un obiectiv de seamă al P. C. R. a fost lupta împotriva participării României la războiul antisovietic, declanșat de Germania fascistă, sabotarea pe toate căile a acestui război nedrept, urît de poporul român. Realizînd cu succes, sub conducerea P.C.R., insurecția armată din August 1944, în condițiile favorabile ale înaintării victorioase a glorioaselor armate sovietice, poporul român a întors armele împotriva cotropitorilor hitleriști și a participat cu armatele sale, cu toate forțele materiale și umane, la războiul pentru înfrîngerea definitivă a Germaniei hitleriste. În lupta dusă de armata română, umăr la umăr cu ostașii sovietici, pentru eliberarea întregului teritoriu al țării noastre, precum și pentru eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei, s-a cimentat frăția de sînge dintre ostașii români și sovietici, s-au pus bazele de nezdruncinat ale prieteniei dintre popoarele noastre. **(Aplauze puternice, prelungite).** În anii socialismului, relațiile dintre partidele și popoarele țărilor noastre s-au ridicat pe o treaptă superioară, au căpătat un conținut nou și au cunoscut o puternică dezvoltare.

Partidul Comunist Român și guvernul român dau o înaltă apreciere relațiilor frățești cu P.C.U.S. și guvernul Uniunii Sovietice și sînt hotărîte să acționeze și în viitor cu toată fermitatea pentru întărirea și dezvoltarea lor continuă pe baza principiilor marxist-leniniste, pentru cimentarea trainică a prieteniei româno-sovietice, ceea ce corespunde intereselor generale ale socialismului în lume. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Stimați tovarăși,

Aniversarea centenarului nașterii lui Lenin are loc în condițiile creșterii continue a forțelor progresului și păcii în lumea întreagă. Dacă în urmă cu cinci decenii, revoluția proletară triumfase într-o singură țară, în Uniunea Sovietică, astăzi orînduirea socialistă a obținut victoria pe un teritoriu de peste un sfert din suprafața totală a pămîntului, cuprinzînd peste 1 200 000 000 de oameni, adică circa 35 la sută din populația globului.

După cel de-al doilea război mondial popoarele dintr-un șir de țări din Europa și Asia au înfăptuit revoluția socialistă, au instaurat puterea muncitorilor și țăranilor. O deosebită însemnătate internațională a avut triumful revoluției populare în China, făurirea marelui stat socialist chinez. **(Aplauze puternice).** De asemenea, un eveniment cu profunde semnificații a fost răsturnarea domniei exploatatorilor în Cuba, crearea primului stat socialist pe continentul american. **(Aplauze puternice).** Astăzi, sistemul socialist mondial cuprinde 14 state pe diferite continente ale globului pămîntesc.

Sistemul socialist se afirmă tot mai puternic pe arena mondială, exercitînd o înrîurire determinantă asupra evoluției vieții internaționale, asupra dezvoltării societății contemporane. Ideile lui Marx, Engels, Lenin, ideile socialismului și comunismului pătrund tot mai adînc în inima și conștiința maselor largi, au o tot mai mare influență asupra oamenilor muncii de pretutindeni. Noi și noi popoare, scuturînd jugul asupririi străine, se pronunță pentru o dezvoltare nouă, progresistă, care să asigure independența economică și politică a țării, ridicarea nivelului lor de trai. În țările capitaliste dezvoltate, clasa muncitoare și alte forțe sociale acționează cu hotărîre pentru o societate în care oamenii muncii să participe nemijlocit la conducerea vieții publice.

Mișcarea comunistă și muncitorească internațională a parcurs, din zilele lui Lenin și pînă în prezent, un amplu proces de creștere și maturizare. Astăzi, pe toate continentele lumii activează aproape 100 de partide comuniste și muncitorești, în rîndul cărora se numără zeci și zeci de milioane de comuniști, care se situează, în numeroase țări, în fruntea luptei proletariatului, a maselor largi muncitoare, pentru drepturi și libertăți democratice, împotriva exploatării și asupririi, pentru idealul măreț al eliberării celor ce muncesc de sub tirania claselor stăpînitoare. A crescut capacitatea partidelor comuniste de a-și elabora de sine stătător linia politică, strategia și tactica revoluționară, de a-și adapta metodele și formele de muncă la condițiile sociale noi, de a reflecta în întreaga lor activitate interesele și aspirațiile popoarelor din care fac parte. Mișcarea comunistă și muncitorească se afirmă drept cea mai puternică forță politică a contemporaneității, cea mai măreață mișcare socială a timpului nostru, în stare să asigure transformarea revoluționară a societății. **(Aplauze puternice).** Doresc ca, de la această tribună, cu prilejul acestei aniversări, să adresez partidelor comuniste, tuturor comuniștilor și revoluționarilor salutul frățesc al partidului nostru, al comuniștilor români și urări de noi și noi succese în lupta lor! **(Vii aplauze).**

În timpul vieții lui Lenin, dominația colonială se exercita pe un teritoriu reprezentînd aproape 45 la sută din suprafața pămîntului și asupra unei populații de 855 milioane de oameni — adică aproape jumătate din populația de atunci a globului; astăzi colonialismul se mai menține pe un teritoriu ce reprezintă 3,7 la sută din suprafața pămîntului, cu o populație de 36 milioane, adică de 1 la sută din numărul total al locuitorilor globului. Pe ruinele fostului imperiu colonial au apărut, din timpul lui Lenin și pînă astăzi, aproape 80 de noi state independente, din care circa 70 în ultimele două decenii și jumătate.

Popoarele care au scuturat jugul imperialist își afirmă voința de a valorifica bogățiile naționale, energia și puterea de muncă în folosul lor propriu, de a asigura dezvoltarea liberă și independentă a țării, de a-și consolida cuceririle democratice dobîndite și a participa tot mai activ la viața politică a lumii, se pronunță cu tot mai multă hotărîre împotriva imperialismului, a neocolonialismului, pentru salvgardarea păcii. În Africa și Asia, se intensifică lupta pentru lichidarea ultimelor resturi ale dominației coloniale. Poporul român, care el însuși a cunoscut asuprirea imperialistă, adresează calde felicitări tuturor popoarelor care au scuturat jugul imperialist și le urează succese tot mai mari în consolidarea independenței, în făurirea unei vieți mai bune pentru popoarele lor. Adresăm cele mai calde urări de succese popoarelor care luptă pentru scuturarea jugului imperialist. **(Aplauze puternice).**

Pe toate continentele se ridică glasul zecilor de milioane de oameni care cer să se pună capăt politicii imperialiste de agresiune și amestec în treburile interne ale altor state, să se instaureze în viața internațională relații bazate pe respectul independenței și suveranității naționale, pe deplina egalitate în drepturi. Frontul mondial al progresului și păcii — care reunește sute și sute de milioane de oameni de diferite credințe și convingeri politice — reprezintă astăzi o uriașă forță, capabilă să pună stavilă planurilor cercurilor imperialiste agresive, să asigure pacea și securitatea în întreaga lume. **(Aplauze puternice).**

Firește, în aprecierea situației internaționale actuale, a forțelor care se înfruntă pe arena mondială, nu putem uita nici un moment că în lume există încă imperialism, că atîta timp cît există imperialismul cu politica sa de dictat, de agresiune și amestec în treburile altor popoare, se menține și pericolul unui nou război.

O analiză marxist-leninistă a raportului de forțe existent astăzi pe plan mondial duce la concluzia că forțele antiimperialiste, forțele păcii și progresului se află în continuă creștere și afirmare, sînt superioare imperialismului; dacă vor acționa unite, ele pot împiedica planurile agresive ale imperialismului, pot asigura promovarea unei politici internaționale de înțelegere și colaborare, pot face să triumfe pacea în lume. **(Aplauze prelungite).**

Numai o analiză marxist-leninistă ne dă posibilitatea să apreciem în mod just raportul de forțe pe arena mondială, condițiile luptei internaționale. Este adevărat, că orice subapreciere a pericolului pe care-l reprezintă forțele reacțiunii, imperialismului, ar putea provoca daune luptei revoluționare, antiimperialiste. Dar tot atît de adevărat este însă și faptul că o supraapreciere a forțelor imperialismului, o minimalizare a forțelor ce se pronunță pentru progres social și pace, a posibilităților de a acționa este de natură să ducă la concluzii demobilizatoare, să inspire neîncredere în capacitatea de luptă a frontului antiimperialist. Desigur, lupta dintre forțele progresului și cele ale reacțiunii pe plan mondial nu are un caracter rectilin, nu reprezintă o suită de victorii neîntrerupte ale frontului antiimperialist. Dar apreciind în ansamblu desfășurarea luptei nu putem să nu tragem concluzii optimiste cu privire la perspectivele evoluției omenirii să nu afirmăm că în epoca contemporană există posibilitatea reală a înfrîngerii reacțiunii, a împiedicării războiului, a asigurării progresului social și a păcii. **(Aplauze puternice).**

Tovarăși,

Una din profundele transformări revoluționare care au avut loc în viața socială a lumii moderne și care a determinat schimbarea radicală a raportului de forțe pe plan internațional în favoarea cauzei progresului și păcii a fost formarea în perioada postbelică a sistemului socialist mondial, dezvoltarea colaborării și prieteniei dintre țările socialiste.

Colaborarea și unitatea dintre țările socialiste are o mare importanță pentru creșterea influenței socialismului în lume, pentru victoria luptei în vederea asigurării păcii. Pornind de la această cerință fundamentală, România pune în centrul politicii sale externe prietenia și alianța cu toate țările socialiste, desfășoară cu consecvență o politică activă de dezvoltare largă a raporturilor de solidaritate și colaborare cu toate țările socialiste, își aduce contribuția la întărirea forței întregului sistem socialist mondial! Țara noastră promovează cu consecvență contacte și schimburi de vizite, la nivelul conducerii de partid și de stat, precum și la alte niveluri, cu reprezentanții celorlalte țări socialiste, dezvoltă schimbul de experiență cu acestea în opera de construire a noii orînduiri.

Ca membră a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, țara noastră acționează pentru perfecționarea continuă a colaborării și cooperării în cadrul acestei organizații, în interesul reciproc al țărilor participante; ea întreține totodată largi raporturi de colaborare multilaterală cu toate țările socialiste. Noi vedem în lărgirea și intensificarea colaborării economice — atît cu țările care fac parte din CAER, cît și cu celelalte țări socialiste — un factor important menit să contribuie la dezvoltarea economică a fiecărei țări socialiste, la înflorirea multilaterală a tuturor națiunilor socialiste, suverane, libere și egale în drepturi, și prin aceasta la creșterea potențialului economic și a influenței în lume a sistemului socialist mondial. **(Vii aplauze).**

România este, de asemenea, membră a Tratatului de la Varșovia, creat pentru salvgardarea securității țărilor socialiste membre, împotriva oricărei agresiuni imperialiste în Europa. Animate de înalta răspundere ce revine României ca țară socialistă, partidul și guvernul nostru întăresc continuu capacitatea de apărare a patriei, asigură conducerea, înzestrarea și pregătirea de luptă a forțelor armate naționale și, totodată, întreține relații de colaborare strînse cu armatele celorlalte țări membre ale Tratatului, cu armatele tuturor țărilor socialiste. **(Vii aplauze).**

După cum se știe, între țările socialiste există deosebiri de păreri în aprecierea unor evenimente ale epocii contemporane, unele din acestea transformîndu-se în divergențe politice sau ideologice. Neînțelegerile și disensiunile create își au, după părerea noastră, originea în subaprecierea și uneori în nesocotirea cerințelor pe care le impune realitatea, a deosebirilor obiective existente în nivelul de dezvoltare economică și socială a acestor țări, a particularităților istorice, naționale.

Unitatea țărilor socialiste reprezintă, în condițiile actuale, un factor esențial al luptei revoluționare mondiale, al luptei antiimperialiste. și de aceea noi considerăm că una din cele mai mari datorii ale partidelor comuniste este de a face totul pentru restabilirea și întărirea acestei unități. Apare deosebit de actuală recomandarea lui Lenin, din 1922, ca divergențele dintre țări să fie analizate și rezolvate în spiritul înțelegerii, luîndu-se în considerare și respectîndu-se interesele fiecărei națiuni, ale fiecărui popor. **(Aplauze puternice).** „Din experiența noastră — spunea Lenin — am căpătat convingerea nestrămutată că numai o atenție cu totul deosebită față de interesele diverselor națiuni face să dispară baza oricăror conflicte, înlătură neîncrederea reciprocă", numai astfel, spunea el, se creează „acea încredere fără de care atît relațiile pașnice între popoare, cît și dezvoltarea cu succes a tot ceea ce este valoros în civilizația de astăzi sînt absolut imposibile". Considerăm că omagiul cel mai înalt pe care partidele din țările socialiste îl pot aduce memoriei marelui Lenin, este de a acționa ferm și consecvent pentru depășirea neînțelegerilor care afectează relațiile dintre aceste țări, de a lupta cu perseverență și răbdare pentru întărirea unității și coeziunii întregului sistem mondial socialist, punînd mai presus de orice deosebiri de păreri ceea ce unește țările socialiste, cauza și aspirațiile comune pentru făurirea civilizației comuniste. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Totodată, nu trebuie să uităm că, în condițiile în care se deschide perspectiva ca noi și noi popoare să pășească pe calea transformării socialiste a societății, raporturile dintre țările socialiste trebuie să servească drept model, drept prototip de raporturi de tip nou, bazate pe înțelegere, încredere și respect reciproc, pe armonie și solidaritate, pe îmbinarea strînsă a intereselor fiecărui popor cu interesele celor ce muncesc din întreaga lume. În condițiile epocii contemporane, ale procesului revoluționare adînci care se petrec în lume, întărirea colaborării și unității dintre țările socialiste are o importanță internațională de prim ordin, este o necesitate vitală pentru triumful cauzei progresului și păcii. România va acționa cu toată hotărîrea și în viitor pentru amplificarea relațiilor sale economice, politice, culturale, științifice cu toate țările socialiste, considerînd aceasta una din îndatoririle sale de prim ordin, atît față de cauza edificării noii orînduiri în patria noastră, cît și față de cauza generală a socialismului și comunismului. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Tovarăși,

Un obiectiv permanent care stă la baza întregii politici externe a României este dezvoltarea largă a colaborării și cooperării cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, în spiritul respectului independenței și suveranității naționale, al neamestecului în treburile interne și al avantajului reciproc. Noi considerăm că în epoca contemporană dezvoltarea largă a colaborării internaționale între state suverane și egale în drepturi, schimbul de valori materiale și spirituale între popoare, mai buna cunoaștere reciprocă între națiuni constituie o necesitate obiectivă, atît pentru asigurarea progresului general, pentru mersul înainte al omenirii, cît și pentru instaurarea unui climat de pace, securitate și încredere între popoare.

Pornind de la aceste considerente, România întreține legături pe tărîm economic, cultural-științific și tehnic cu țări de pe toate continentele, participă activ la diviziunea internațională a muncii, la circuitul mondial de bunuri și cunoștințe. Țara noastră intensifică schimbul de vizite și contacte cu reprezentanți a numeroase țări în scopul mai bunei cunoașteri reciproce, statornicirii unor relații de încredere și stimă, creării unei atmosfere de cooperare rodnică între popoare. Toate acestea se înscriu în linia generală consecventă a politicii externe a partidului și statului nostru, îndreptată spre destindere, colaborare și pace. **(Aplauze puternice).**

Opinia care capătă tot mai mulți aderenți și care se impune tot mai larg în viața internațională este că factorul hotărîtor de care depinde astăzi menținerea păcii și însănătoșirea climatului politic general îl constituie respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî soarta în mod independent, renunțarea la încercarea de a impune prin forță dominația asupra altor popoare.

România acordă o atenție neslăbită situației din Europa, regiune care, reunind state cu un potențial economic, politic și militar considerabil, cu un rol și o influență mare în viața internațională, prezintă o importanță deosebită pentru pacea și securitatea mondială. România și alte țări socialiste, încă în Declarația din 1966 de la București, au subliniat însemnătatea pe care o are pentru slăbirea încordării internaționale, pentru cauza păcii, înfăptuirea unor măsuri care să ducă la îmbunătățirea relațiilor dintre statele europene, la un sistem trainic de securitate pe acest continent. Întreaga evoluție din ultimii ani a confirmat justețea analizei făcute în Declarația din 1966; propunerile statelor socialiste s-au bucurat și se bucură de un larg ecou pozitiv, atît în Europa, cît și în restul lumii. Un interes deosebit a stîrnit, de asemenea, Apelul de la Budapesta al țărilor socialiste și Consfătuirea de la Praga a miniștrilor de externe ai acestor țări cu privire la convocarea unei conferințe general-europene.

Asigurarea succesului acestei acțiuni, care fără îndoială ar reprezenta un moment important în viața popoarelor continentului, presupune participarea largă a tuturor statelor interesate la toate etapele de pregătire, cît și la desfășurarea conferinței. Este o opinie tot mai larg recunoscută că securitatea europeană trebuie să ducă în ultimă instanță la lichidarea împărțirii continentului în blocuri militare opuse și nu la permanentizarea acestora. În acest spirit, România consideră că pregătirea conferinței general-europene nu trebuie să se facă prin înțelegeri de la bloc la bloc, ci prin realizarea unei înțelegeri între toate statele de pe continent.

Rezolvarea problemelor securității europene cere luarea în considerație a realităților istorice statornicite pe continent în perioada postbelică, recunoașterea inviolabilității granițelor tuturor statelor, inclusiv a granației Oder-Neisse. **(Vii aplauze).** Considerăm pe deplin îndreptățită dorința Poloniei, a poporului polonez de a se recunoaște de către toate statele granițele sale stabilite după cel de-al doilea război mondial, de aceasta depinzînd în bună măsură asigurarea stabilității relațiilor interstatale pe continentul nostru, întărirea securității și păcii în Europa.

O realitate inexorabilă a Europei postbelice este, de asemenea, existența celor două state germane — Republica Democrată Germană și Republica Federală a Germaniei; pentru întărirea păcii și securității pe continent, are o însemnătate deosebită recunoașterea din punct de vedere al dreptului internațional a Republicii Democrate Germane, stabilirea de relații normale între și cu ambele state germane, crearea condițiilor pentru participarea lor activă la normalizarea situației în Europa, la rezolvarea tuturor problemelor internaționale. Apreciem că schimbările care au avut loc în Europa, inclusiv cele ce s-au produs în ultimul timp în Republica Federală a Germaniei, permit să se abordeze cu mai mulți sorți de izbîndă aceste probleme. Poporul nostru a salutat începerea convorbirilor între reprezentanții guvernelor Uniunii Sovietice și Republicii Federale a Germaniei și discuțiile purtate în scopul încheierii unui acord de nefolosire a forței. Succesul acestor convorbiri ar reprezenta o contribuție de seamă la cauza normalizării relațiilor din Europa și din întreaga lume. Considerăm, de asemenea, deosebit de pozitive tratativele inițiate între conducătorii guvernelor Republicii Democrate Germane și Republicii Federale a Germaniei și ne exprimăm convingerea că ele se vor solda în cele din urmă cu rezultate bune pentru interesele celor două state germane, ale păcii și securității în Europa. Interesele securității europene cer ca toate statele să abordeze problemele privind relațiile cu Republica Democrată Germană — stat liber, suveran și independent — prin tratative și discuții directe, nemijlocite cu forurile conducătoare ale acestui stat, în scopul găsirii celor mai potrivite căi pentru normalizarea raporturilor și dezvoltarea multilaterală a colaborării cu Republica Democrată Germană. Am apreciat și apreciem, totodată, drept utile pentru cauza normalizării relațiilor bilaterale, cît și a situației politice din Europa, convorbirile începute între reprezentanții Poloniei și reprezentanții Republicii Federale a Germaniei.

Un efect deosebit de pozitiv asupra climatului politic general îl are stabilirea de înțelegeri regionale, dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate în toate zonele geografice ale continentului nostru, ca și ale tuturor continentelor. În acest sens, România consideră necesar să se intensifice eforturile, de către toate guvernele în cauză, pentru dezvoltarea largă a relațiilor interstatale în regiunea Balcanilor, pentru transformarea acestei zone într-o zonă a păcii, convețuirii pașnice, într-o regiune lipsită de arme nucleare. Aceasta ar constitui o contribuție prețioasă la întărirea păcii și securității pe întregul continent.

Poporul român, ca și celelalte popoare, este profund interesat în stingerea tuturor focarelor de conflict și încordare existente în lume și care pot degenera, oricînd, în mari confruntări armate. Iată de ce considerăm necesar, să se pună fără întîrziere capăt războiului din Vietnam. România a sprijinit și va acorda și în viitor întregul său sprijin material, moral și diplomatic cauzei drepte a poporului vietnamez. Poporul român cere ca Statele Unite ale Americii să-și retragă trupele, ca poporul vietnamez să fie lăsat să-și hotărască nestingherit destinele, conform voinței și năzuințelor sale. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Ne exprimăm adînca îngrijorare față de intensificarea acțiunilor militare americane împotriva forțelor patriotice din Laos, față de încordarea creată în Cambodgia ca urmare a recentei lovituri de stat. Evoluția evenimentelor din Peninsula Indochinei creează noi pericole, atît pentru situația din această regiune, cît și pentru pacea internațională, aduce prejudicii luptei popoarelor respective pentru apărarea libertății și independenței lor, a dreptului lor de a-și hotărî singure soarta.

Ne preocupă, de asemenea, persistența și extinderea conflictului din Orientul Apropiat; recrudescența operațiunilor militare sporește tensiunea în această regiune, nu aduce avantaje decît cercurilor imperialiste interesate în învrăjbirea popoarelor, în menținerea dominației și reciștigarea privilegiilor pierdute. România se declară în modul cel mai categoric împotriva extinderii acțiunilor militare și, îndeosebi, împotriva atacurilor asupra obiectivelor pașnice care provoacă numeroase victime în rîndul populației civile. Ne pronunțăm cu consecvență pentru încetarea ostilităților militare, pentru soluționarea pe baze politice, pașnice, a conflictului din Orientul Apropiat în spiritul rezoluției Consiliului de Securitate din 1967, pentru retragerea trupelor israeliene din teritoriile ocupate, pentru respectarea dreptului la existență, dezvoltare independentă și integritate teritorială a fiecărui stat din această zonă, pentru rezolvarea problemei refugiaților palestinieni potrivit intereselor lor legitime. Viața a demonstrat și demonstrează în modul cel mai evident cît de actuală este teza leninistă că nu poate sluji intereselor popoarelor și nu poate dura o pace bazată pe anexiuni, pe dominație, pe impunerea cu forța armelor a voinței altor state.

Poporul român este profund solidar cu toate popoarele care luptă împotriva imperialismului pentru cucerirea sau consolidarea libertății și independenței naționale. România își afirmă simpatia cu lupta popoarelor arabe pentru dezvoltare democratică, progresistă, pentru bunăstare și prosperitate, împotriva uneltirilor imperialismului. Țara noastră dezvoltă relații cu tinerele state din Africa și Asia, sprijinindu-le în lupta pentru dezvoltare de sine stătătoare, împotriva neocolonialismului, pentru consolidarea independenței, pentru progres economic și social. O atenție deosebită acordăm dezvoltării relațiilor cu țările Americii Latine în care se afirmă tot mai puternic voința popoarelor, a forțelor înaintate, progresiste, pentru apărarea independenței naționale, împotriva penetrației imperialiste străine, pentru valorificarea bogățiilor naționale în interesul propriu, pentru transformări sociale progresiste.

O caracteristică fundamentală a vieții internaționale actuale o constituie participarea tot mai activă a tuturor țărilor, indiferent de forța și mărimea lor geografică, la viața internațională, la soluționarea problemelor privind colaborarea dintre state și asigurarea păcii.

Una din problemele de o deosebită însemnătate pentru rezolvarea căreia popoarele lumii trebuie să-și unească eforturile, să coopereze strîns, este cea a dezarmării generale, și în primul rînd, a dezarmării nucleare. România apreciază că este în mod imperios necesar ca toate popoarele, toate guvernele, toți conducătorii de state să acționeze cu cea mai mare hotărîre pentru a se pune capăt înarmărilor — una din cele mai grele poveri care apasă asupra omenirii — pentru a se întreprinde măsuri concrete pe calea dezarmării.

Poporul român, partidul și guvernul nostru își exprimă și cu acest prilej hotărîrea fermă de a milita neabătut, pe arena mondială, pentru destindere, securitate și pace, de a-și aduce contribuția la eforturile pentru preîntîmpinarea unui nou război, la normalizarea relațiilor dintre state, la instaurarea în viața internațională a respectului față de suveranitatea și independența fiecărui stat, la lupta generală pentru progres și civilizație. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Stimați tovarăși,

Este cunoscut ce uriașă însemnătate are pentru soarta luptei revoluționare din zilele noastre, înseși pentru victoria luptei frontului antiimperialist mondial, dezvoltarea continuă a mișcării comuniste și muncitorești internaționale. Forța acestei mișcări sociale fundamentale a epocii contemporane depinde în mare măsură de solidaritatea și unitatea dintre partidele comuniste și muncitorești.

Consecvent spiritului profund internaționalist de care este animat, Partidul Comunist Român întărește solidaritatea cu celelalte partide comuniste și muncitorești, dezvoltă relații cu alte partide și organizații democratice și progresiste, cu mișcările de eliberare națională, sprijină lupta forțelor revoluționare înaintate din întreaga lume.

Se știe că între partidele comuniste și muncitorești există în prezent divergențe care aduc mari prejudicii intereselor oamenilor muncii de pretutindeni, cauzei socialismului, progresului social și păcii.

Partidul nostru a subliniat în repetate rînduri că, în zilele noastre, în contextul uriașei diversități de condiții social-politice și economice în care acționează partidele comuniste și care determină obiective și sarcini diferențiate de la partid la partid, singura cale pentru păstrarea și consolidarea unității este respectarea dreptului fiecărui partid de a-și elabora de sine stătător politica, strategia și tactica revoluționară, de a adopta în mod independent metodele și formele de luptă menite să asigure realizarea idealurilor celor ce muncesc. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Problemele complexe pe care le ridică dezvoltarea socială din fiecare țară, evenimentele internaționale, rapiditatea cu care se schimbă situația — cîteodată de la o zi la alta — impun partidelor comuniste răspunsuri și hotărîri operative, corespunzătoare cerințelor vieții. Numai acționînd în concordanță cu imperativele situației concrete din fiecare țară, partidele comuniste își pot îndeplini rolul istoric ce le revine în societatea contemporană.

Părerea partidului nostru a fost și este că ceea ce unește detașamentele de avangardă ale proletariatului este mult mai puternic, mai trainic și mai important decît deosebirile de păreri în legătură cu modul de a acționa într-o anumită împrejurare sau în interpretarea unor fapte și evenimente politice.

În documentul final adoptat la Consfătuirea de la Moscova din iunie 1969 la care au participat 75 de partide comuniste și muncitorești, se arăta că trebuie desfășurate legături frățești și de colaborare între toate partidele comuniste fără excepție, indiferent dacă au participat sau nu la această consfătuire, astfel încît consfătuirea să constituie o etapă importantă pe calea coeziunii mișcării comuniste mondiale. Deși de la consfătuire a trecut aproape un an, trebuie spus, din păcate, că nu s-au înregistrat pași hotărîți înainte în această direcție.

Încă în 1919, Lenin a arătat că divergențele dintre comuniști sînt de altă natură decît divergențele dintre aceștia și adversarii lor, că ele sînt divergențe între reprezentanții unei mișcări de masă care a crescut extrem de mult și apar pe o bază fundamentală comună și trainică. Cu atît mai actuale sînt astăzi aceste recomandări. După părerea noastră, trebuie să se pornească întotdeauna de la faptul că oricît de mari ar fi divergențele, ele trebuie rezolvate în spirit comunist, prin discuții tovărășești de la partid la partid, de la conducere la conducere, pe baza deplinei

(Continuare în pag. a III-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. a II-a)

egalităţi în drepturi, a respectului şi încrederii reciproce. **(Aplauze puternice).**

Desigur, nu poate fi ignorat faptul că faţă de schimbările care se produc în societatea contemporană şi în relaţiile internaţionale există o mare diversitate de păreri şi moduri diferite de abordare a problemelor ; noi considerăm aceasta ca un lucru absolut firesc, ca o realitate obiectivă, determinată de dezvoltarea dialectică a societăţii şi a gîndirii sociale. De aici rezultă necesitatea schimbului de păreri, a dezbaterilor ideologice în mişcarea comunistă şi muncitorească. Fireşte, în cadrul acestor dezbateri pot apare idei şi păreri greşite, care nu corespund întotdeauna legilor dezvoltării sociale ; critica unor asemenea păreri, discuţiile nu trebuie să ducă însă în nici un caz la încătuşarea gîndirii vii, creatoare, la înăbuşirea spiritului de cercetare ştiinţifică, ci dimpotrivă, ele trebuie să stimuleze efortul pentru găsirea unor soluţii tot mai bune în vederea rezolvării problemelor pe care le ridică dezvoltarea mişcării revoluţionare, făurirea noii orînduiri. **(Vii aplauze).**

Dezvoltarea în mişcarea comunistă şi muncitorească de astăzi a unor discuţii teoretice libere este indispensabilă pentru înţelegerea schimbărilor petrecute în lume, pentru fundamentarea temeinică, pe baza cerinţelor realităţii, a strategiei şi tacticii de luptă a proletariatului, a partidelor comuniste şi muncitoreşti, pentru realizarea cu succes a sarcinilor de mare răspundere şi complexitate ce revin comuniştilor din toate ţările. **(Aplauze puternice).**

O însemnătate capitală pentru lupta proletariatului, pentru îndeplinirea cu succes de către fiecare detaşament marxist-leninist a misiunii sale istorice de conducător al celor ce muncesc, este întărirea unităţii şi forţei fiecărui partid comunist în parte. În acelaşi timp, de tăria şi unitatea fiecărui partid depinde în măsură hotărîtoare unitatea, coeziunea şi forţa întregii mişcări comuniste şi muncitoreşti. Tocmai de aceea, relaţiile din sinul mişcării comuniste trebuie să se desfăşoare astfel încît să contribuie atît la apărarea şi întărirea unităţii din interiorul fiecărui partid, cît şi la întărirea unităţii şi solidarităţii dintre toate partidele. Aceasta este o obligaţie fundamentală, o îndatorire sfîntă a fiecărui comunist, căruia unitatea de luptă în sînul fiecărui partid şi a întregii mişcări comuniste pentru cauza celor ce muncesc, pentru cauza socialismului şi progresului, trebuie să-i fie mai scumpă ca orice. **(Aplauze puternice, prelungite).** Acesta este spiritul marxism-leninismului şi al internaţionalismului proletar, spiritul promovat cu pasiune revoluţionară, de-a lungul întregii sale vieţi, de Vladimir Ilici Lenin. În acest sens acţionează şi va acţiona neabătut Partidul Comunist Român, hotărît să facă tot ce depinde de el pentru depăşirea dificultăţilor actuale din mişcarea comunistă şi muncitorească, pentru înfăptuirea, pe baza egalităţii în drepturi şi respectului reciproc, a unei unităţi trainice între toate partidele comuniste şi muncitoreşti din lume. **(Aplauze puternice, prelungite).**

După părerea partidului nostru, una din sarcinile de cea mai mare răspundere ce revine astăzi comuniştilor din întreaga lume este lărgirea contactelor şi a colaborării cu celelalte mişcări sociale progresiste, democratice, patriotice, naţionale, care se pronunţă pentru transformarea pe baze noi a societăţii capitaliste, pentru înfăptuirea unor deziderate politice şi sociale înaintate. O înţelegere realistă a societăţii contemporane nu poate să facă abstracţie de uriaşa diversitate a formelor în care se exprimă nemulţumirea diferitelor categorii şi păturI sociale faţă de vechile rînduieli burgheze, dorinţa lor de înnoire a societăţii. Nu numai că nu trebuie să manifestăm rezervă faţă de asemenea curente şi tendinţe progresiste, dar trebuie să salutăm apariţia oricăror noi mişcări sociale care oglindesc căutări şi dorinţa de schimbare a relaţiilor anacronice, perimate, din orînduirea burgheză, de a orienta cursul dezvoltării naţiunilor nou create, al tinerelor state independente, spre socialism, de a accelera progresul social în epoca noastră. Partidul nostru consideră că antrenarea tuturor acestor curente în marele front antiimperialist, dezvoltarea colaborării şi solidarităţii comuniştilor cu toţi cei care aspiră la o organizare mai echitabilă şi raţională a societăţii, la transformări democratice şi progresiste, este o necesitate obiectivă a luptei revoluţionare mondiale, a mersului înainte al societăţii omeneşti. **(Aplauze prelungite).**

Stimaţi tovarăşi,

Comuniştii din România, întregul nostru popor aniversează centenarul naşterii lui Lenin hotărîţi să înfăptuiască neabătut politica marxist-leninistă a partidului şi guvernului, de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate. Succesele remarcabile obţinute de poporul român în industrializarea socialistă a ţării, în transformarea socialistă a satului, în creşterea producţiei materiale, în dezvoltarea ştiinţei, învăţămîntului şi culturii, precum şi în ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii, constituie o materializare concretă a aplicării creatoare a teoriei marxist-leniniste, o vie ilustrare a superorităţii socialismului, a capacităţii sale de a asigura progresul şi bunăstarea maselor populare. Prin victoriile obţinute în transformarea revoluţionară a societăţii şi edificarea noii orînduiri, prin soluţiile practice, metodele şi formele de organizare şi de luptă, precum şi prin concluziile noi izvorîte din condiţiile concrete ale României, partidul nostru comunist şi poporul român îşi aduc contribuţia — alături de celelalte partide comuniste — la dezvoltarea şi îmbogăţirea tezaurului teoretic şi practic al marxism-leninismului al luptei revoluţionare mondiale, la dezvoltarea ştiinţei făuririi socialismului şi comunismului.

Călăuzindu-se după legităţile generale ale dezvoltării sociale, Partidul Comunist Român le aplică în mod creator la condiţiile concrete ale României. Se ştie că nu o dată Lenin s-a ridicat împotriva celor care vroiau să copieze mecanic anumite forme şi metode valabile pentru alte condiţii concrete, pentru alte împrejurări istorice, sociale. Partidul Comunist Român studiază cu atenţie particularităţile specifice ale ţării noastre, caută soluţii pentru problemele construcţiei socialiste care să corespundă situaţiei din România, stadiului de dezvoltare în care se află ţara. Totodată, partidul nostru ţine seama în politica sa de experienţa istorică a altor ţări. Comuniştii din ţara noastră, poporul român au studiat şi studiază cu atenţie experienţa vastă obţinută de Uniunea Sovietică — primul stat socialist din lume — experienţa multilaterală a celorlalte popoare care construiesc noua orînduire socială. Noi înţelegem însă prin aceasta nu o transpunere mecanică a unor forme şi metode de muncă — proprii altor condiţii social-economice, altor etape — la situaţia specifică a ţării noastre, ci însuşirea şi aplicarea creatoare a tot ceea ce corespunde cerinţelor vieţii sociale din România, particularităţilor societăţii noastre. În acest fel înţeleg de altfel partidul şi statul nostru cunoaşterea şi valorificarea întregii experienţe pozitive a societăţii omeneşti, fără de care nu pot fi concepute progresul şi civilizaţia în nici o ţară. **(Vii aplauze).** A ţine seama de tot ceea ce a făurit mai valoros inteligenţa umană este o cerinţă esenţială a marxism-leninismului, care s-a făurit şi dezvoltat prin însumarea şi generalizarea teoretică a celor mai mari descoperiri ale ştiinţei, ale gîndirii sociale, ale practicii revoluţionare.

În revoluţia şi construcţia socialistă noi am pornit şi pornim de la faptul că între general şi particular există o unitate dialectică inseparabilă, că generalul se realizează prin particular ; pînă la urmă, practica, viaţa sînt acelea care verifică, confirmă sau infirmă valabilitatea adevărurilor generale. Tocmai pornind de la realitatea obiectivă, partidul nostru se pronunţă împotriva aplicării rigide, automate, a unor legităţi generale. De fapt, experienţa socială, viaţa, practica sînt factorii care determină însăşi formarea şi totodată înţelegerea legităţilor generale. După cum se ştie, legile generale au un rol hotărîtor asupra cursului vieţii sociale. Dar, la rîndul lor, legităţile se transformă ele însele, în funcţie de schimbările apărute în existenţa socială, evoluează corespunzător dezvoltării societăţii.

Lenin a înţeles în mod profund acest adevăr şi a ţinut seama de el în toate împrejurările, în întreaga sa activitate politică. Un exemplu concludent al realismului său, al mobilităţii cu care se adapta cerinţelor vieţii a fost elaborarea „Noii politici economice". În împrejurările în care tînărul stat sovietic trebuia să iasă din greutăţile cauzate de războiul civil şi de intervenţia imperialistă, să pornească pe drumul progresului economic, Lenin a înţeles necesitatea unei politici noi, care să ţină seama de legităţile economice ce acţionau în noua situaţie creată şi, mai ales, necesitatea dezvoltării relaţiilor de colaborare cu ţările capitaliste avansate — netemîndu-se că aceste măsuri, aceste relaţii, vor periclita în vreun fel cuceririle revoluţionare ale poporului, esenţa puterii muncitoreşti - ţărăneşti. **(Vii aplauze).** Iată de ce, studiind învăţătura lui Marx, Engels, Lenin şi străduindu-ne să o aplicăm, trebuie să avem permanent în vedere condiţiile concrete istorice, sociale, naţionale în care trăim. Numai aşa vom putea trage concluzii juste teoretice şi practice pentru lupta revoluţionară, pentru făurirea noii orînduiri, numai aşa vom putea acţiona atît în concordanţă cu legile generale ale dezvoltării sociale, cît şi cu viaţa. Partidul comunist nu trebuie să se cramponeze de trecut, de legităţi care au acţionat într-o altă perioadă şi în alte condiţii istorice, de aşa-zisele adevăruri absolute elaborate o dată pentru totdeauna. Cu adevărat obligatoriu este ceea ce, în condiţiile concret-istorice de astăzi, din fiecare ţară, contribuie la progres, la mersul înainte al societăţii socialiste, a socialismului în general. **(Aplauze puternice).** Pentru a conduce cu succes opera de transformare socialistă a societăţii, partidul comunist nu trebuie să aibă reţineri în a modifica metodele şi tactica de muncă şi luptă în funcţie de cerinţele vieţii, în a adopta măsuri cu caracter revoluţionar care să răspundă noilor condiţii create, schimbărilor din viaţa socială ; numai astfel poate asigura el dezvoltarea rapidă a forţelor de producţie, progresul social multilateral, înaintarea accelerată pe calea socialismului şi comunismului. În acest spirit procedează partidul nostru, asigurînd perfecţionarea continuă a întregii organizări şi activităţi sociale.

Experienţa ţării noastre — ca şi a altor ţări socialiste — demonstrează că edificarea cu succes a socialismului este posibilă numai dacă se asigură o puternică bază tehnico-materială a societăţii, dacă se creează o economie întemeiată pe o industrie modernă, de înalt nivel tehnic. Creşterea rapidă a forţelor de producţie, dezvoltarea şi perfecţionarea continuă a bazei tehnico-materiale este — aşa cum a considerat întotdeauna Lenin — o necesitate obiectivă pentru construirea cu succes a comunismului. În condiţiile revoluţiei tehnico-ştiinţifice contemporane, crearea unei puternice industrii dotate cu tehnică avansată şi dezvoltate pe baza celor mai noi cuceriri ale ştiinţei, constituie singura cale pentru afirmarea superorităţii socialismului asupra capitalismului. Pornind de la această teză marxist-leninistă, partidul nostru pune în centrul dezvoltării economiei naţionale industrializarea ţării, făurirea unei industrii moderne, capabile să înzestreze cu tehnică nouă şi să asigure progresul susţinut al tuturor ramurilor producţiei materiale din ţara noastră, să asigure valorificarea la nivel înalt, cu maximum de eficienţă, a resurselor materiale şi a potenţialului uman al ţării.

Una din marile victorii ale politicii partidului nostru a fost cooperativizarea agriculturii, crearea marii proprietăţi socialiste la sate în stare să asigure creşterea intensivă a producţiei agricole, ridicarea nivelului de viaţă al ţărănimii, satisfacerea cerinţelor generale ale economiei naţionale. În această importantă operă revoluţionară, partidul nostru a pornit de la principiile planului cooperatist al lui Lenin, ţinînd totodată seama de tradiţiile, de specificul economico-social al satului românesc, de modul concret în care a fost abordată, în general, construirea socialismului în ţara noastră.

În etapa actuală a construcţiei socialiste un factor primordial pentru realizarea cu succes a sarcinilor complexe care ne stau în faţă este ştiinţa. Pornind de la rolul şi importanţa ştiinţei în viaţa societăţii, partidul şi statul nostru au luat o serie de măsuri menite să intensifice cercetarea ştiinţifică, s-o lege nemijlocit de cerinţele concrete ale practicii construcţiei socialismului.

Este necesar să promovăm cu îndrăzneală şi operativitate în activitatea economică, în producţia materială, ca de altfel în întreaga viaţă socială, tot ceea ce este nou, înaintat, tot ce aduce cercetarea proprie ca şi ştiinţa şi tehnica mondială. În special este necesar să asigurăm aplicarea rapidă în producţie a noilor cuceriri impuse de revoluţia tehnico-ştiinţifică contemporană; dacă nu vom proceda astfel, tovarăşi, dacă nu ne vom îngriji în permanenţă de cunoaşterea şi aplicarea celor mai noi realizări ale ştiinţei şi tehnicii — trebuie să spunem deschis — nu vom reuşi să ne ridicăm la nivelul ţărilor dezvoltate, vom rămîne mereu în urmă.

Rezultatul nemijlocit al tuturor realizărilor obţinute în construcţia socialistă este ridicarea nivelului de civilizaţie al vieţii oamenilor, satisfacerea tot mai largă a cerinţelor lor materiale şi spirituale. Ridicarea nivelului de trai al poporului este ţelul suprem al politicii partidului, idealul înscris pe steagul său de luptă. Tot ceea ce întreprinde partidul şi statul, sensul întregului efort de zidire a noii orînduiri în patria noastră este îmbunătăţirea vieţii oamenilor, asigurarea unui trai demn şi îmbelşugat pentru toţi cetăţenii patriei noastre, posibilitatea de a-şi pune în valoare toate aptitudinile lor. În această direcţie a acţionat şi va acţiona neabătut şi în viitor Partidul Comunist Român — exponentul celor mai înaintate aspiraţii ale întregii noastre naţiuni socialiste. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Creşterea impetuoasă a forţelor de producţie impune necesitatea obiectivă a perfecţionării relaţiilor de producţie socialiste, a raporturilor sociale dintre oameni, a organizării întregii societăţi. Sarcina partidului şi a statului socialist constă în a asigura în permanenţă concordanţa dintre forţele de producţie, în continuă dezvoltare, şi relaţiile de producţie care trebuie să evolueze şi ele necontenit. Ţinînd seama de toate aceste considerente, partidul nostru a luat în anii din urmă o serie de măsuri pentru perfecţionarea organizării, conducerii şi planificării economiei, a întregii activităţi sociale. Sînt cunoscute, de asemenea, măsurile ce s-au luat pentru combaterea birocratismului în toate domeniile de activitate. Perfecţionarea continuă a relaţiilor socialiste de producţie, a raporturilor dintre oameni, a organizării societăţii, lichidarea fenomenelor de birocratism din toate sferele de activitate socială trebuie să devină cauza întregului nostru partid, a întregului nostru popor ! Aceasta este o condiţie pentru asigurarea făuririi socialismului şi comunismului. **(Aplauze puternice).**

Stimaţi tovarăşi,

Dezvoltarea socialismului pune tot mai mult în evidenţă problema rolului statului şi a perspectivelor sale. Este de înţeles că funcţiile şi rolul statului nu rămîn în toate etapele aceleaşi, ele sînt în continuă schimbare. Începînd de la primul guvern revoluţionar democrat instaurat la 6 Martie 1945 şi pînă astăzi, conţinutul statului s-a schimbat, funcţiile lui au evoluat continuu.

În evoluţia şi perfecţionarea continuă a rolului statului în societate trebuie să avem în vedere necesitatea conducerii unitare a întregii activităţi sociale, inclusiv a conducerii şi planificării centralizate a economiei. Totodată, complexitatea activităţii de edificare a socialismului impune lărgirea drepturilor şi autonomiei organelor locale, a întreprinderilor şi altor instituţii de bază. Fără o largă descentralizare, fără extinderea iniţiativei şi răspunderii organelor locale nu se poate asigura conducerea cu succes a operei de construire a comunismului. În acest cadru se înscriu măsurile trasate de Conferinţa Naţională şi de Congresul al X-lea. Este necesar să aplicăm cu toată fermitatea aceste hotărîri, să îmbinăm în mod armonios conducerea şi planificarea centrală cu autonomia şi iniţiativa organelor şi unităţilor de jos. Aceasta este, de altfel, însăşi esenţa centralismului democratic — principiu de bază, cu caracter bivalent, pe care este clădit statul nostru socialist.

Partidul nostru acordă o atenţie deosebită aplicării legilor economice obiective, folosirii pîrghiilor economice pentru creşterea eficienţei producţiei de bunuri materiale. În legătură cu aceasta considerăm greşite atît concepţiile care promovează centralismul excesiv, care înăbuşă iniţiativa şi răspunderea unităţilor economice şi ignorează legile economice obiective, cît şi concepţiile după care producţia materială ar trebui să se regleze spontan, pe baza impulsurilor pieţei, ignorînd rolul factorului conştient în conducerea activităţii economice şi sociale.

Un rol tot mai de seamă revine în activitatea statului nostru pentru edificarea socialismului, eroicei noastre clase muncitoare care îşi îndeplineşte cu cinste misiunea istorică de clasă conducătoare a întregii noastre societăţi. **(Aplauze puternice).** În alianţă strînsă cu clasa muncitoare, ţărănimea cooperatistă îşi aduce, de asemenea, contribuţia activă la efortul general pentru progresul patriei, la vasta operă de construcţie a socialismului în România. Un aport de seamă la realizarea marilor sarcini care stau în faţa poporului nostru în efortul pentru ridicarea patriei pe trepte tot mai înalte de progres şi civilizaţie aduce intelectualitatea, profund devotată cauzei socialismului şi comunismului.

Socialismul nu poate fi construit decît cu participarea conştientă la conducerea statului a celor ce muncesc, a întregului popor. Întreaga istorie a dezvoltării socialismului demonstrează că socialismul nu poate fi nici importat, nici exportat, că el este opera clasei muncitoare din ţara respectivă, a celorlalte clase şi păturI sociale care acţionează strîns unite cu proletariatul, sub conducerea partidului revoluţionar de avangardă. Făurirea socialismului şi apărarea lui împotriva oricăror elemente ostile a oricăror acţiuni diversioniste, se realizează de către masele largi populare din propria ţară, sub conducerea partidului comunist. **(Aplauze puternice).**

Apar de neînţeles unele temeri că preocuparea pentru perfecţionarea continuă a formelor de conducere şi organizare a societăţii socialiste, a relaţiilor de producţie, ar putea prezenta vreun pericol pentru puterea oamenilor muncii, pentru esenţa de clasă a noii orînduiri. Viaţa demonstrează, dimpotrivă, că tocmai măsurile luate de partidul comunist pentru îmbunătăţirea continuă a formelor de conducere a economiei, a întregii vieţi sociale, pentru perfecţionarea activităţii de stat, a democraţiei socialiste şi a raporturilor dintre oameni, asigură dezvoltarea ascendentă a noii orînduiri, punerea tot mai deplină în valoare a superorităţii socialismului, accelerează procesul de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate, creează condiţiile pentru trecerea treptată spre comunism. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Privită prin prisma marxism-leninismului, democraţia socialistă constituie nu numai o parte inseparabilă a socialismului, ci şi o necesitate obiectivă pentru făurirea cu succes a noii orînduiri sociale. Noi considerăm că esenţa democraţiei socialiste constă în asigurarea tuturor condiţiilor pentru exercitarea de către popor a dreptului său suveran de a participa — atît prin reprezentanţii săi, cît şi în mod nemijlocit — la conducerea treburilor ţării, în antrenarea maselor largi populare la dezvoltarea şi înflorirea societăţii socialiste. Asigurînd îmbinarea armonioasă a intereselor generale ale colectivităţii cu interesele fiecărui cetăţean, democraţia socialistă permite afirmarea deplină a capacităţilor şi talentelor fiecărui om al muncii, manifestarea multilaterală a personalităţii umane.

S-au încetăţenit în ţara noastră, ca o metodă curentă de lucru, consfătuirile cu oamenii muncii din diferite sectoare şi domenii de activitate, consultarea largă a maselor în toate chestiunile mai importante care privesc mersul înainte al ţării pe calea socialismului. Vom acorda şi în viitor toată atenţia dezvoltării democraţiei socialiste, participării conştiente şi active a întregului popor la conducerea statului.

Dezbaterea largă cu întregul popor a problemelor de politică internă şi externă întăreşte tot mai mult orînduirea socialistă, zădărniceşte orice activitate a elementelor duşmănoase, cimentează unitatea întregii naţiuni socialiste. Orînduirea noastră are trăinicia granitului, ea este invincibilă ! Întărirea continuă a potenţialului material şi spiritual al patriei, adeziunea unanimă a poporului la politica partidului, la cauza socialismului exclud orice pericol de abatere sau de întoarcere a naţiunii noastre de pe drumul pe care a pornit, garantează mersul înainte neabătut pe calea socialismului şi comunismului. **(Aplauze puternice, prelungite).** Acţionînd în deplină cunoaştere a noilor obiective ale politicii noastre interne şi externe, poporul român — stăpîn pe destinele sale — îşi făureşte, cu adevărat liber şi în mod conştient, viaţa sa nouă, viitorul său fericit. **(Aplauze puternice).**

Tovarăşi,

În lupta pentru înfăptuirea revoluţiei şi edificarea comunismului, marxism-leninismul a acordat întotdeauna rolului naţiunii, problemei naţionale şi internaţionalismul proletar o importanţă primordială. Fondatorii socialismului ştiinţific au privit aceste noţiuni în contextul condiţiilor istorice şi sociale concrete ale fiecărei etape ; ele nu sînt noţiuni abstracte, rupte de realităţile lumii înconjurătoare, ci categorii ce se manifestă şi acţionează în condiţii istorice concrete.

Interesele naţionale şi internaţionalismul proletar nu se exclud ci, dimpotrivă, se condiţionează reciproc ; între ele există o strînsă interdependenţă, o unitate dialectică organică. A încerca în vreo împrejurare sau alta să opui interesele naţionale cauzei internaţionalismului proletar, sau, dimpotrivă, solidaritatea internaţionalistă intereselor naţionale ale poporului — înseamnă a aduce daune grave atît cauzei socialismului în propria ţară, cît şi socialismului în general. Nu se poate în nici un fel vorbi despre subordonarea intereselor naţionale cauzei internaţionalismului proletar, tot aşa cum nu se poate vorbi despre subordonarea internaţionalismului intereselor naţionale.

Unitatea dintre naţional şi internaţional devine un factor hotărîtor pentru desfăşurarea cu succes a construirii socialismului şi comunismului. **(Aplauze puternice).** Se ştie că, eliberîndu-se pe sine, devenind clasă conducătoare a societăţii, clasa muncitoare eliberează de exploatare şi asuprire toate categoriile sociale, devine exponentul întregii naţiuni. În aceste împrejurări, partidul comunist, îndeplinindu-şi rolul de forţă conducătoare a societăţii, reprezintă cel mai fidel interesele naţiunii socialiste.

Tocmai pornind de la aceste considerente, Partidul Comunist Român îmbină în întreaga sa activitate interesele naţionale ale poporului nostru cu internaţionalismul proletar. Preocupîndu-se de edificarea cu succes a socialismului în România, partidul nostru îşi îndeplineşte atît îndatoririle naţionale cît şi cele internaţionale. **(Aplauze puternice).**

În acelaşi timp, partidul nostru acţionează continuu pentru întărirea legăturilor şi colaborarea cu detaşamentele revoluţionare din celelalte ţări, manifestîndu-şi activ solidaritatea internaţionalistă, cu lupta oamenilor muncii de pretutindeni. Acţionînd neabătut pentru dezvoltarea colaborării cu toate ţările socialiste, cu toate partidele comuniste şi muncitoreşti, luptînd cu consecvenţă pentru întărirea unităţii tuturor ţărilor socialiste şi a tuturor partidelor comuniste şi muncitoreşti, Partidul Comunist Român îşi îndeplineşte îndatorirea internaţionalistă de detaşament activ al marii armate a revoluţionarilor din întreaga lume. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Internaţionalismul înseamnă colaborare între naţiuni egale în drepturi, între popoare care se întrajutorează spre a putea desfăşura cu mai mult succes lupta pentru socialism şi comunism în fiecare din ţările lor. În relaţiile dintre ţările socialiste colaborarea internaţionalistă presupune eforturi din partea statelor respective pentru armonizarea reciprocă a intereselor tuturor naţiunilor socialiste, astfel ca această colaborare să ducă la afirmarea nestingherită a fiecărui popor, a fiecărei naţiuni, la progresul şi prosperitatea fiecărei ţări. În condiţiile de astăzi, cînd zeci şi zeci de popoare luptă cu tot mai multă forţă pentru a-şi afirma fiinţa naţională, pentru a se ridica la nivelul progresului şi civilizaţiei avansate şi în perspectiva trecerii a tot mai multor popoare pe calea făuririi societăţii socialiste, promovarea unei asemenea colaborări internaţionaliste constituie o necesitate legică a înseşi dezvoltării sociale mondiale.

În această ordine de idei, consider necesar să mă refer şi la perspectiva naţiunii în socialism. În abordarea acestei probleme noi pornim de la cunoscuta teză a lui Lenin după care naţiunea va continua să aibă un rol important, încă vreme îndelungată, şi după victoria comunismului în întreaga lume. Se ştie că o trăsătură caracteristică a epocii noastre este redeşteptarea naţională a zeci şi zeci de popoare care au scuturat jugul colonial şi se constituie în state naţionale independente. Victoria revoluţiei, lichidarea claselor exploatatoare şi edificarea socialismului deschide calea afirmării multilaterale şi depline a naţiunii.

Între naţiunile socialiste se dezvoltă continuu o largă colaborare multilaterală şi un proces de apropiere internaţionalistă. Apropierea între naţiunile socialiste va fi desigur un lung proces dialectic, la baza dispariţiei treptate a deosebirilor naţionale stînd ridicarea pe planuri multilaterale, progresul şi dezvoltarea armonioasă a fiecărei naţiuni în parte, reducerea şi dispariţia deosebirilor esenţiale în nivelul lor de dezvoltare economică şi social-culturală. În această perspectivă istorică legică apare de neînţeles cum este posibil ca, uneori, preocuparea şi efortul neslăbit pentru progresul şi prosperitatea unei naţiuni sau alteia să fie catalogate drept „naţionalism", drept „îngustime naţională". Dezvoltarea şi înflorirea naţiunilor socialiste libere şi egale în drepturi, apropierea lor este drumul obiectiv de dezvoltare a societăţii omeneşti, al înfăptuirii idealului de unitate şi prietenie strînsă a tuturor popoarelor. Orice nesocotire a intereselor de dezvoltare a uneia sau alteia dintre naţiuni nu poate decît să ridice piedici în calea acestui proces, să prejudicieze interesele apropierii dintre naţiuni. În acest context trebuie spus că atît închistarea şi mărginirea naţională, cît şi, aşa cum spunea Lenin, şovinismul de mare putere şi tendinţele de hegemonie sînt de natură să genereze neînţelegeri şi disensiuni între popoare, dăunînd atît afirmării şi înfloririi fiecărei naţiuni, cît şi cauzei generale a socialismului, intereselor colaborării şi apropierii dintre naţiunile socialiste. **(Aplauze puternice, prelungite).**

În ţara noastră, pe baza lichidării exploatării omului de către om, pe măsura dezvoltării socialismului, a dispariţiei treptate a deosebirilor dintre diferitele categorii sociale, a întăririi alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea, cu intelectualitatea şi cu celelalte păturI ale populaţiei, a apropierii dintre sat şi oraş — are loc procesul de omogenizare a societăţii, de dezvoltare pe o treaptă nouă, superioară, a naţiunii socialiste. Înţelegerea acestui proces legic, stimularea lui conştientă constituie o parte inseparabilă a luptei pentru făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate, pentru crearea condiţiilor în vederea trecerii spre comunism. Numai abordînd astfel rolul naţiunii socialiste vom acţiona cu adevărat în spiritul marxism-leninismului creator. **(Aplauze puternice).**

Doresc să mă refer, cu acest prilej, la modul în care a rezolvat şi rezolvă Partidul Comunist Român problema naţională în ţara noastră, unde alături de români există şi alte naţionalităţi. Se ştie că împrejurările istorice au făcut ca pe teritoriul României să se aşeze, de-a lungul veacurilor, şi populaţii de altă naţionalitate — îndeosebi maghiari, germani, sîrbi. Lucrînd şi trăind împreună, oamenii muncii români şi cei de altă naţionalitate au constituit întotdeauna forţa motrice a dezvoltării civilizaţiei materiale şi spirituale pe aceste meleaguri.

Atît în condiţiile orînduirii feudale, cît şi ale societăţii capitaliste clasele exploatatoare au căutat să aţîţe vrajba naţională spre a-şi putea menţine dominaţia asupra oamenilor muncii. Dar, în ciuda politicii naţionale reacţionare duse de clasele dominante — fără deosebire de naţionalitate — forţele cele mai înaintate din rîndurile poporului român, al maghiarilor, germanilor şi altor naţionalităţi conlocuitoare s-au ridicat cu hotărîre împotriva asupririi şi a învrăjbirii naţionale. Sînt o vie ilustrare în acest sens luptele desfăşurate, în strînsă unitate, de-a lungul secolelor, de masele largi populare, pentru dreptate socială şi naţională.

Mişcarea muncitorească revoluţionară, îndeosebi după crearea Partidului Comunist Român, a ridicat pe o treaptă nouă lupta împotriva asupririi naţionale, pentru egalitatea deplină în drepturi a tuturor cetăţenilor patriei. Victoria revoluţiei şi edificarea socialismului în România au dus la rezolvarea problemei naţionale în spiritul principiilor marxist-leniniste. În abordarea şi rezolvarea problemei naţionale în ţara noastră, Partidul Comunist Român a pornit de la teza marxist-leninistă că nu poate fi liber un popor care asupreşte alte popoare sau altă naţionalitate.

În ţara noastră a fost lichidată pentru totdeauna orice inegalitate naţională. Constituţia Republicii Socialiste România garantează drepturi egale pentru toţi cetăţenii patriei, pedepsind prin lege orice propagandă naţionalistă, şovină, orice atîţare a urii de rasă sau tentativă de învrăjbire naţională. Drepturile şi libertăţile cetăţeneşti asigurate de societatea socialistă tuturor cetăţenilor se exprimă în faptul că un mare număr de oameni ai muncii aparţinînd naţionalităţilor conlocuitoare fac parte din partidul comunist, forţa conducătoare a societăţii, din organele de conducere centrale şi locale ale statului, participă nemijlocit la conducerea întreprinderilor economice şi a instituţiilor, la întreaga viaţă politică, economică, ştiinţifică, culturală a ţării. Este asigurată folosirea neîngrădită a limbii materne în şcoli, în administraţie, în justiţie, în toate domeniile de activitate. **(Aplauze puternice).**

Repartizarea teritorială a forţelor de producţie a dus la ridicarea la o viaţă nouă — economică, culturală şi socială — a multor judeţe ale ţării, printre care şi cele în care trăiesc oameni ai muncii aparţinînd altor naţionalităţi. Aceasta constituie de fapt expresia cea mai grăitoare a politicii naţionale, marxist-leniniste, de egalitate în drepturi a întregului nostru popor. **(Aplauze puternice).**

În lupta şi munca comună pentru edificarea socialismului, prietenia dintre poporul român şi naţionalităţile conlocuitoare s-a ridicat pe o treaptă superioară. Toate marile succese obţinute în dezvoltarea socialismului sînt opera comună a tuturor celor ce muncesc în patria noastră, fără deosebire de naţionalitate. Întărirea continuă a acestei fraţii constituie o parte inseparabilă a procesului de omogenizare a societăţii noastre socialiste. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Rezolvarea justă a problemei naţionale, asigurarea deplinei egalităţi în drepturi a tuturor cetăţenilor, fără deosebire de naţionalitate, participarea lor activă la conducerea întregii vieţi sociale, constituie în acelaşi timp o latură importantă a democraţiei noastre socialiste în plină dezvoltare şi perfecţionare. Făurirea comunismului în România nu poate fi decît opera comună a tuturor celor ce muncesc în patria noastră. **(Vii şi puternice aplauze).**

Stimaţi tovarăşi,

Victoria revoluţiilor proletare şi edificarea socialismului în mai multe ţări demonstrează pe deplin justeţea tezei leniniste cu privire la rolul istoric al partidului revoluţionar de avangardă al clasei muncitoare. Viaţa arată fără putinţă de tăgadă că numai acolo unde proletariatul, masele largi populare au avut în fruntea lor o forţă politică organizată, un partid cu o linie politică clară, lupta revoluţionară a putut fi încununată de succes.

Şi în această privinţă experienţa ţării noastre este edificatoare. Tocmai datorită politicii marxist-leniniste a partidului comunist, liniei sale generale juste, capacităţii lui organizatorice au putut fi conduse cu succes marile bătălii revoluţionare de clasă, a putut fi instaurată în România puterea clasei muncitoare în alianţă cu ţărănimea, intelectualitatea şi alte categorii sociale, a putut fi asigurată edificarea societăţii socialiste.

În procesul luptei revoluţionare şi al făuririi noii orînduiri, partidul nostru comunist s-a dezvoltat continuu, devenind forţa politică conducătoare a societăţii socialiste. Acest rol pe care partidul îl ocupă în ţara noastră este rezultatul nemijlocit al politicii pe care o promovează, al faptului că în întreaga sa luptă s-a identificat profund cu năzuinţele şi aspiraţiile clasei muncitoare, ale poporului, că a servit şi serveşte cu devotament, fără preget, interesele întregii noastre naţiuni socialiste. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Noi apreciem că şi în viitor partidul trebuie să îndeplinească acest înalt rol de forţă politică conducătoare a naţiunii în întregul proces de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate, în edificarea comunismului. În acelaşi timp, avem în vedere că funcţiile, formele organizatorice şi metodele sale de muncă trebuie îmbunătăţite continuu, corespunzător schimbărilor din societate ; dezvoltarea forţelor de producţie, perfecţionarea relaţiilor de producţie, adîncirea continuă a democraţiei socialiste.

În etapa actuală devine o necesitate imperioasă ridicarea nivelului conducerii operei de făurire a noii orînduiri sociale. Azi conducerea construcţiei socialiste devine una din ştiinţele de importanţă hotărîtoare pentru progresul social multilateral. Se impune intensificarea activităţii de studiere temeinică a fenomenelor vieţii sociale, pe baza materialismului dialectic şi istoric, ridicarea continuă a cunoştinţelor politice, ideologice şi profesionale ale tuturor cadrelor, ale tuturor comuniştilor, ale întregului nostru popor.

O importanţă esenţială pentru asigurarea unei conduceri juste are promovarea largă, susţinută a metodelor de muncă şi conducere colectivă în toate domeniile de activitate. Numai astfel se pot găsi soluţiile cele mai corespunzătoare pentru problemele tot mai complexe pe care le ridică progresul societăţii pe calea socialismului şi comunismului. Trebuie înţeles că în condiţiile de azi, nimeni, oricît de multe cunoştinţe ar avea şi oricît de binevoitor ar fi, nu poate rezolva de unul singur problemele conducerii economiei şi activităţii sociale. Tocmai pornind de la aceste considerente, partidul nostru acţionează ferm pentru introducerea principiilor muncii şi conducerii colective în toate domeniile şi la toate eşaloanele de activitate. Experienţa de pînă acum a demonstrat din plin justeţea şi eficacita-

(Continuare în pag. a IV-a)

Cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. a III-a)

tea măsurilor luate în acest sens. Conducerea colectivă cere, totodată, creşterea răspunderii personale, adoptarea rapidă a hotărîrilor şi măsurilor pe care le impune viaţa, asigurarea transpunerii operative în practică a acestora, rezolvarea eficientă a problemelor activităţii economice şi sociale.

Se impune să ne preocupăm în continuare de îmbunătăţirea muncii de conducere, de elaborarea şi aplicarea principiilor conducerii ştiinţifice a societăţii, care au o importanţă esenţială pentru progresul noii noastre orînduiri. În legătură cu aceasta este bine să ne reamintim faptul notoriu că Lenin înţelegea prin însuşirea ştiinţei comunismului nu memorarea unor idei politice generale, nu acumularea unor cunoştinţe elementare despre noua societate, ci îmbogăţirea minţii cu marile descoperiri ale geniului uman, cu cuceririle civilizaţiei avansate, lărgirea continuă a orizontului de cultură, a capacităţii de înţelegere a complicatelor procese ale vieţii sociale. Tocmai de aceea partidul nostru se îngrijeşte consecvent de crearea condiţiilor pentru ridicarea nivelului de cultură al întregului nostru popor, pentru răspîndirea largă în mase a valorilor civilizaţiei mondiale, a noilor realizări ale ştiinţei şi tehnicii. Intensificarea activităţii culturale, îmbogăţirea continuă a universului spiritual al poporului sînt o condiţie de prim ordin pentru făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate, pentru traducerea în viaţă a măreţului program elaborat de Congresul al X-lea al partidului.

Pentru un partid revoluţionar, şi cu atît mai mult pentru un partid care a cucerit puterea politică şi conduce opera de făurire a socialismului, activitatea ideologică constituie un element determinant. În această ordine de idei vreau să subliniez importanţa deosebită pe care o are munca partidului nostru, a tuturor organismelor politice şi ideologice, a întregii societăţi pentru formarea conştiinţei socialiste a maselor populare, pentru cultivarea principiilor eticii comuniste şi ale noii echităţi sociale, pentru întronarea în viaţa publică a normelor de convieţuire proprii orînduirii socialiste. Formarea omului nou cu o conştiinţă şi o morală înaintată este misiunea cea mai nobilă pe care o au militanţii pe frontul nostru ideologic, activiştii pe tărîm social, creatorii de artă şi literatură. Avem realizări de seamă în activitatea instituţiilor cultural-artistice, a mijloacelor de propagandă şi influenţare politico-ideologică, în literatură, muzică, plastică, în celelalte arte ; în acelaşi timp însă, în toate aceste domenii mai este încă mult de făcut, sînt încă largi posibilităţi de sporire a influenţei lor asupra gîndirii oamenilor, a modului lor de a trăi şi munci. Este necesar ca activitatea de propagandă, munca politico-educativă de masă, presa, radioteleviziunea, instituţiile artistice, literatura şi arta să-şi sporească contribuţia la răspîndirea în mase a concepţiei noastre revoluţionare despre lume şi viaţă, la ridicarea nivelului de conştiinţă al tuturor cetăţenilor, la triumful moralei comuniste în viaţa societăţii noastre.

Spre a-şi putea îndeplini misiunea istorică, partidul trebuie să studieze permanent transformările sociale, fenomenele naţionale şi internaţionale, trăgînd, pe această bază, concluzii teoretice şi practice pentru activitatea sa prezentă şi viitoare. Trăim o epocă de mari prefaceri revoluţionare, de afirmare impetuoasă a socialismului în lume ; în acelaşi timp sîntem contemporanii unei uriaşe revoluţii tehnico-ştiinţifice care îmbogăţeşte necontenit cunoaşterea umană cu noi şi noi descoperiri. Omul pătrunde tot mai adînc în Univers — şi odată cu aceasta devine mai cutezător în descifrarea tainelor naturii. Fizica, chimia, biologia şi alte ştiinţe asigură cunoaşterea tot mai profundă a secretelor vieţii ; omul transformă regnul vegetal şi animal, formează noi soiuri de plante şi rase de animale. Asistăm la realizarea, pe calea sintezei chimice, a unor produse superioare celor oferite de natură. În zilele noastre omul devine tot mai mult stăpînul naturii pe care o modelează conform necesităţilor şi voinţei lui. În ritmul în care se desfăşoară revoluţia tehnico-ştiinţifică, nu este departe ziua cînd omul va cunoaşte şi va stăpîni cele mai intime procese ale vieţii.

Cuceririle ştiinţei confirmă şi, totodată, răstoarnă multe adevăruri considerate pînă ieri veşnice. Ştiinţa modernă aduce în acelaşi timp o puternică confirmare a justeţei concepţiei materialist-dialectice despre natură, viaţă şi societate. Este de înţeles că se cer răspunsuri la noile probleme pe care le ridică progresul umanităţii, că realitatea nu mai poate fi explicată, înţeleasă, numai cu ajutorul cunoştinţelor vechi. Tocmai de aceea este necesar să intensificăm cercetarea în domeniul ştiinţelor sociale, întreaga activitate ideologică. Acesta este şi scopul pentru care partidul a hotărît înfiinţarea Academiei de ştiinţe politice şi sociale.

Pentru înţelegerea noilor fenomene, a noilor probleme ce apar ca urmare a uriaşei dezvoltări a forţelor de producţie, a revoluţiei ştiinţifice şi tehnice, a transformării societăţii, este necesară o intensă muncă de studiere şi cercetare ştiinţifică a noilor realităţi. Tovarăşii care lucrează în acest domeniu trebuie să înţeleagă că au nevoie de multă cutezanţă, că trebuie să depună eforturi creatoare intense pentru a da răspuns fenomenelor de azi — şi aceasta trebuie să o facă nu întorcîndu-se spre trecut, ci cercetînd prezentul şi scrutînd cu clarviziune ştiinţifică viitorul.

Oare pentru a rezolva complicatele probleme ale zilei de azi trebuie să ne întoarcem înapoi, la vremea cînd au gîndit, au acţionat şi au scris Marx şi Lenin? Cred că nu se poate pune astfel problema. Desigur, istoria luptelor sociale, a dezvoltării gîndirii umane are o mare importanţă pentru fundamentarea teoriei revoluţionare, dar pentru înţelegerea realităţilor de astăzi, pentru dezvoltarea creatoare a marxism-leninismului, aceasta nu este suficient. Este necesar de aceea să nu ne întoarcem înapoi, ci să mergem înainte. Numai astfel vom putea înţelege realităţile contemporane, vom putea previziona viitorul, asigura triumful comunismului în lume. **(Vii aplauze).** Acei care vor privi înapoi, vor păţi ca Făt-Frumos din poveste care, părăsind ţara tinereţii fără bătrîneţe, pe măsură ce se apropia de trecut a îmbătrînit şi a murit.

Partidul nostru este partidul tinereţii, al viitorului ! Pentru a-şi putea îndeplini cu cinste înalta misiune istorică ce-i revine, el trebuie să rămînă permanent în ţara tinereţii fără bătrîneţe, să privească mereu spre viitor ! **(Aplauze puternice, îndelung repetate).** Adevărata tinereţe pentru un partid revoluţionar înseamnă înţelegerea profundă a realităţii, legarea sa organică, prin toate fibrele, de masele celor ce muncesc, confundarea sa cu interesele şi năzuinţele poporului din sînul căruia face parte. **(Aplauze puternice).** Numai trăind şi muncind împreună cu poporul, inspirîndu-se din înţelepciunea şi experienţa poporului, sorbind neîncetat din forţa sa inepuizabilă, partidul comunist rămîne veşnic tînăr, poate conduce cu succes opera de transformare revoluţionară a societăţii, poate asigura înfăptuirea visului de aur al omenirii — comunismul. **(Aplauze puternice, prelungite).** În acest spirit al marxism-leninismului creator, înnoitor, trebuie să se desfăşoare întreaga noastră activitate ideologică, politică şi organizatorică. Numai procedînd astfel partidul nostru îşi va putea realiza programul de edificare a socialismului şi comunismului în România, îşi va aduce contribuţia la dezvoltarea în noile condiţii istorice şi sociale, a marxism-leninismului. **(Vii şi puternice aplauze).**

Stimaţi tovarăşi,

M-am oprit asupra unor probleme actuale ale activităţii partidului nostru considerînd că noi, comuniştii, avem datoria să cinstim memoria marelui Lenin gîndind creator, preocupîndu-ne cum să acţionăm mai bine pentru a asigura triumful comunismului în propria ţară şi în lume, dezvoltarea continuă a marxism-leninismului în concordanţă cu noile condiţii ale societăţii contemporane.

Sînt pe deplin convins că şi în viitor partidul nostru — acţionînd în modul cel mai ferm în spiritul ideilor lui Marx, Engels, Lenin — va şti să conducă cu succes poporul nostru pe calea socialismului şi comunismului, a înfloririi şi prosperităţii patriei. **(Aplauze puternice, prelungite).** Partidul Comunist Român îşi va îndeplini, de asemenea, întotdeauna cu înaltă răspundere sarcinile mărețe ce-i revin ca detaşament activ al mişcării comuniste, revoluţionare, antiimperialiste, al luptei pentru socialism, pentru progres şi pace în întreaga lume. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Să se dezvolte necontenit în mod creator marxism-leninismul ! **(Vii şi puternice aplauze).**

Trăiască Partidul Comunist Român — conducătorul încercat al poporului nostru pe calea comunismului ! **(Aplauze puternice, îndelungate ; urale ; se scandează P.C.R. — P.C.R.).**

Trăiască unitatea mişcării muncitoreşti internaţionale ! **(Aplauze puternice, prelungite).**

Trăiască pacea şi colaborarea între toate popoarele lumii ! **(Aplauze puternice, întreaga asistenţă, în picioare, ovaţionează îndelung pentru partid, pentru politica sa marxist-leninistă.**

Se scandează P. C. R. — P. C. R., „Ceauşescu — Ceauşescu" !).

(Urmare din pag. I)

partidului nostru au fost puternic subliniate de aplauzele şi ovaţiile asistenţei. Manifestare de profundă semnificaţie, adunarea din Sala Palatului a dat expresie încrederii desăvîrşite a întregului nostru popor în politica de înaltă principialitate marxist-leninistă a Partidului Comunist Român, hotărîrii oamenilor muncii din patria noastră, de a înainta neabătut, sub conducerea partidului, pe drumul victoriei socialismului şi comunismului.

La sfîrşitul amplei şi cuprinzătoarei cuvîntări a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, au răsunat din nou urale şi ovaţii îndelungate, pline de însufleţire. Ele demonstrau cu vigoare ataşamentul deplin, certificat de istorie, al poporului român faţă de atotbiruitoarea învăţătură marxist-leninistă, mîndria de a contribui tot mai activ, prin marile sale victorii în transformarea revoluţionară a societăţii noastre socialiste, la sporirea forţei şi prestigiului sistemului socialist mondial, la triumful cauzei socialismului, păcii şi progresului în lume.

(Agerpres)

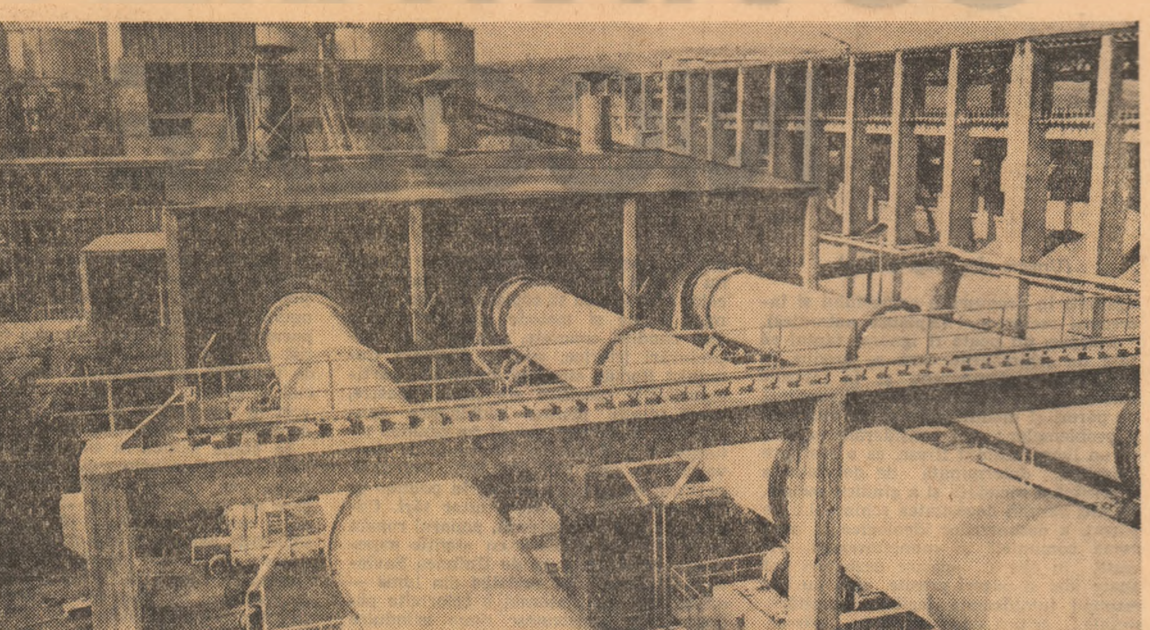

FABRICA DE CIMENT — BÎRSEŞTI
(Imagine panoramică)

Foto : ION CUCU

Manifestări consacrate aniversării centenarului naşterii lui V. I. Lenin

În cadrul manifestărilor dedicate centenarului naşterii lui V.I. Lenin, la sediul Uniunii Ziariştilor din Capitală a avut loc vineri la amiază un simpozion omagial intitulat : „Lenin şi presa ; actualitatea ideilor marxist-leniniste în presa românească".

După cuvîntul introductiv rostit de Nestor Ignat, preşedintele Uniunii Ziariştilor, au susţinut comunicări pe această temă Ion Iacoş, şef de sector la Institutul de studii istorice şi social-politice de pe lîngă C.C. al P.C.R., Nicolae Dragoş, şef de secţie la ziarul „Scînteia", şi Constantin Florea, redactor şef adjunct la revista „Lumea".

În continuare, asistenţa a urmărit un program artistic — lectura unor pasaje din volumul „Lenin văzut de români" în curs de apariţie la Editura Politică — şi filmul documentar „Lenin cel viu".

★

Cadre didactice şi ofiţeri-elevi ai Academiei militare au participat la o întîlnire cu tovarăşii Anatol Creţeanu şi Zamfir Enache, care l-au cunoscut pe Vladimir Ilici Lenin. Cu acest prilej au fost înfăţişate momente semnificative din viaţa şi activitatea revoluţionară a conducătorului Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

★

În cadrul aceloraşi manifestări, Casa Centrală a Armatei şi Biblioteca centrală M.F.A. au organizat vineri o seară literară cu tema „Vladimir Ilici Lenin despre literatură şi artă". În încheiere, actori ai Teatrului „C.I. Nottara" au prezentat versuri şi proză care înfăţişează personalitatea lui Lenin.

A APĂRUT REVISTA
LUPTA DE CLASĂ
NR. 4 — APRILIE 1970

Constituirea Societăţii profesorilor de muzică şi desen

Sala de festivităţi a Liceului de muzică nr. 2 din Capitală a găzduit, vineri la amiază, conferinţa pe ţară de constituire a Societăţii profesorilor de muzică şi desen, la care au luat parte reprezentanţi ai conducerii Ministerului Învăţămîntului, ai Uniunii Compozitorilor şi ai Uniunii Artiştilor Plastici, cadre didactice de specialitate din învăţămîntul de cultură generală şi superior, critici muzicali şi de artă plastică.

Adunarea a fost deschisă de Virgiliu Radulian, adjunct al ministrului învăţămîntului.

Participanţii la conferinţă au adoptat, în încheiere, textul unei telegrame adresate **Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarăşului secretar general NICOLAE CEAUŞESCU,** prin care se angajează să muncească şi în viitor cu energii sporite, cu abnegaţie şi perseverenţă, pentru a-şi îndeplini nobila misiune de educatori ai tinerei generaţii, care le este încredinţată de partidul şi statul nostru.

(Agerpres)

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

SPLENDOARE ÎN IARBĂ : rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30), Festival (orele 9,30; 12,15; 15; 18; 20,45), Modern (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).
...SĂ UCIZI O PASĂRE CÎNTĂTOARE : rulează la Republica (orele 9; 12; 15; 18; 21).
PICIOARE LUNGI, DEGETE LUNGI : rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45), Bucureşti (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,45; 21).
FUGA BUIESTRAŞULUI : rulează la Capitol (orele 9,30; 11,30; 14; 16,15; 18,30; 20,45).
ÎN FIECARE SEARĂ LA ORA 11 : rulează la Favorit (orele 15,30; 18; 20,30), Mioriţa (orele 15; 17,30; 20).
ASTERIX ŞI CLEOPATRA : rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30, 20,45); Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30, 16; 18,30; 20,45).
OPERAŢIUNEA CROSBOW: rulează la Central (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45).
TATĂL MEU, CĂPITANUL : rulează la Lumina (orele 9,30—16 în continuare; 18,15; 20,30).
UN OM PENTRU ETERNITATE : rulează la Doina (orele 16; 18,30; 20,45), Program pentru copii (orele 11,30 — 13).
BIOGRAFIA LUI LENIN ; LENIN VIU : rulează la Timpuri Noi (orele 9—21) în continuare).
DOMNIŞOARA DOCTOR : rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Gloria (orele 9; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30), Tomis (orele 9—15,45 în continuare; 18; 20,15).
MOLL FLANDERS : rulează la Griviţa (orele 15,30; 18; 20,30), Aurora (orele 15,30; 18; 20,30), Flamura (orele 16; 18,15; 20,30).
ANCHETATORUL DIN UMBRĂ: rulează la Înfrăţirea (orele 16,30; 19), Moşilor (orele 15,30; 18; 20,30).
GHICI CINE VINE LA CINĂ ? : rulează la Buzeşti (orele 15,30; 18; 20,30), Volga (orele 16; 18,15; 20,30).
TARZAN OMUL JUNGLEI : rulează la Dacia (orele 8,30—20,30 în continuare).
MIREASA ERA ÎN NEGRU : rulează la Bucegi (orele 16; 18,15; 20,30), Giuleşti (orele 15,30; 18; 20,30), Arta (orele 15,45; 18; 20,15).
ULTIMA DRAGOSTE : rulează la Cotroceni (orele 16,30; 19,15).
OMUL CARE L-A UCIS PE LIBERTI WALACE : rulează la Floreasca (orele 15; 17,30; 20).
COMEDIANŢII : rulează la Viitorul (orele 15,30; 18; 20,30).
PĂCATUL DRAGOSTEI : rulează la Munca (orele 16; 18; 20), Cringaşi (orele 16; 18; 20).
WINNETOU ÎN VALEA MORŢII : rulează la Aurora (orele 9,15; 11,15; 13,35)
DOI BĂRBAŢI PENTRU O MOARTE : rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15).
VIA MALA : rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).
PROGRAM SPECIAL PENTRU COPII : rulează la Cinemateca Union (orele 10; 12; 14; — după amiaza program pentru abonaţi, ciclurile A şi B).
TINEREŢE FĂRĂ BĂTRÎNEŢE: rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,15).
REPUBLICA FETELOR : rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20).
IUBIREA STRICT OPRITĂ : rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).
FECIOARA CARE-MI PLACE : rulează la Rahova (orele 15,30; 18; 20,15).
LOANA : rulează la Progresul (orele 16; 18,30).
TAINA LEULUI : rulează la Pacea (orele 16,45; 19,15).
CÎND SE ARATĂ CUCUVEAUA: rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,15).
SIMPATICUL DOMN R : rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30).
● **EXPLOZIE ÎN MUNŢI :** rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,30).

teatre

SÎMBĂTĂ, 18 APRILIE 1970

Opera Română : TRAVIATA — ora 19,30 ; Teatrul de Operetă : VOIEVODUL ŢIGANILOR — ora 19,30 ; Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (Sala Comedia) : TRAGEDIA OPTIMISTĂ — ora 20 ; (Sala Studio): O LUNĂ LA ŢARĂ (Sala Studio) : PĂRINŢII TERIBILI — ora 20 ; Teatrul de Comedie : MANDRAGORA — ora 20 ; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu) : PURICELE ÎN URECHE — ora 20 ; Teatrul Mic : PREŢUL — ora 20 ; Teatrul „C. I. Nottara" (B-dul Magheru) : OTHELLO — ora 19,30 ; (Sala Studio) : O LUNĂ LA ŢARĂ — ora 10 şi 20 ; Teatrul Giuleşti : COMEDIE CU OLTENI — ora 15 ; ACEŞTI ÎNGERI TRIŞTI — ora 19,30 ; Teatrul Evreiesc de Stat : NOAPTEA ÎN TÎRGUL VECHI — ora 19,30 ; Teatrul Muzical Braşov (la Sala Palatului) : SILVIA — ora 19,30 ; Teatrul „Ion Vasilescu" : DOMNIŞOARA DIN SIGHIŞOARA — ora 19,30 ; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy) : BOEING-BOEING — ora 16 : LA GRĂDINA CĂRĂBUŞ — ora 19,30 ; (Cal. Victoriei) : NICUŢĂ LA TĂNASE — ora 19,30 ; Teatrul „Ion Creangă" ADRESANŢII NECUNOSCUŢI — ora 10 ; ROATA MORII — ora 16 ; Teatrul Ţăndărică (Str. Academiei) : GULIVER ÎN ŢARA PĂPUŞILOR — ora 10 şi 17 ; Ansamblul U.G.S. : BALADĂ OMULUI — ora 20 ; Circul de Stat : CIRCUL MARE DIN MOSCOVA — orele 10 şi 19,30.

DUMINICĂ, 19 APRILIE 1970

Opera Română : NASTASIA ; CHOPINIANA — ora 11 ; FIDELIO — ora 19,30 ; Teatrul de Operetă : MY FAIR LADY — ora 10,30 ; SUZANA — ora 19,30; Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (Sala Comedia) : COANA CHIRIŢA — ora 10,30 ; TRAVESTI — ora 20 ; (Sala Studio) : MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 10,30 ; PĂRINŢII TERIBILI — ora 20 ; Teatrul de Comedie : DISPARIŢIA LUI GALY GAY — ora 10,30 ; MANDRAGORA — ora 15,30 ; COMEDIA ÎNTREBĂRILOR (premieră) — ora 20 ; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu) : PURICELE ÎN URECHE — ora 10,30 şi 20 ; (Sala Studio) : HARFA DE IARBĂ — ora 20 ; Teatrul Mic : PRIMARUL LUNII ŞI IUBITA SA — ora 10,30 ; DEZERTORUL — ora 20 ; Teatrul „C. I. Nottara" (B-dul Magheru) : CRIMĂ ŞI PEDEAPSĂ — ora 19,30 ; VIJELIE ÎN CRENGILE DE SASSAFRAS — ora 10 ; (Sala Studio) : ENIGMATICA DOAMNĂ „M" — ora 10,30 ; CÎND LUNA E ALBASTRĂ — ora 16 şi 20 ; Teatrul Giuleşti : MEŞTERUL MANOLE — ora 10 ; COMEDIE CU OLTENI — ora 15 ; ACEŞTI ÎNGERI TRIŞTI — ora 19,30 ; Teatrul Evreiesc de Stat : DIBUK — ora 11 ; MAZEL-TOV ! — ora 19,30 ; Teatrul „Ion Vasilescu" : DOMNIŞOARA DIN SIGHIŞOARA — ora 19,30 ; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy) : BOEING-BOEING — ora 16 ; LA GRĂDINA CĂRĂBUŞ — ora 19,30 ; (Cal. Victoriei) : NICUŢĂ LA TĂNASE — ora 19,30 : Teatrul „Ion Creangă" : ROATA MORII — ora 10 ; EMINECU ŞI VERONICA — ora 19,30 ; Teatrul Ţăndărică (Cal. Victoriei) : AVENTURILE LUI PLUM-PLUM — ora 11 ; (Str. Academiei) : GULIVER ÎN ŢARA PĂPUŞILOR — ora 11 ; Ansamblul U.G.S. : RITM '70 — ora 20 ; Circul de Stat : CIRCUL MARE DIN MOSCOVA — orele 10 ; 16 şi 19,30.

tv

SÎMBĂTĂ, 18 APRILIE 1970
PROGRAMUL I

● 17,00 Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba germană ● 18,05 Cheia oraşului — emisiune concurs pentru tineret. Participă echipele reprezentative ale oraşelor Cluj şi Baia Mare. Transmisiune de la Baia Mare. Prezentator Mihai Florea ● 19,00 Telejurnalul de seară ● 19,20 Festivalul naţional al artei studenţeşti — ediţia 1970. Festival şi colocviu de folclor. Transmisiune de la Cluj ● 19,35 Reflector ● 19,50 Teleenciclopedia. În cuprins : ● Szervatzus — artist emerit, sculptor în lemn ● Acvanauţi ● Cronica lui Macarie Zaim (o cronică arabă necunoscută a Ţării Româneşti) — găsită în Liban: de Virgil Cindea ● Fatehpur — pionjori indieni ● 20,40 Microavanpremiera ● 20,45 Film serial „Războinicii". Hotelul „Bine aţi venit" ● 21,35 Profil pe 625 de linii (Interviziune). Emisiune muzical-coregrafică cu Anda Călugăreanu, Florian Pitiş, Dan Tufaru şi baletul Operei Române. Coregrafia Oleg Danovschi. Dirijor Ion Cristinoiu. Scenografia Doina Levinţa. Realizator Alexandru Bocăneţ ● 22,30 Telejurnalul de noapte ● 22,40 Gimnastică. Campionatele internaţionale ale României — exerciţii liber alese ● 23,30 Închiderea emisiunii programului I.

PROGRAMUL II

● 20,40 Deschiderea emisiunii. Seară de teatru : „Răzvan şi Vidra" de B. P. Haşdeu. Interpretează colectivul Teatrului dramatic din Baia Mare. Regia Dan Alecsandrescu ● 22,25 Moment muzical cu Elena Sitoianu, Ana Piuaru, Ştefan Lăzărescu, Nicu Stănescu ● 22,35 . Film serial „Sumbra toamnă" (IX) (ultimul episod) ● 23,25 Închiderea emisiunii programului II.

DUMINICĂ, 19 APRILIE 1970
PROGRAMUL I

● 8,15 Gimnastica de înviorare Teleşcoală : probleme recapitulative. Matematică, clasa a XII-a ● 8,45 Matineu duminical pentru copii şi şcolari : Fără bilet de intrare. Partidă de şah prin televiziune. „Cuvîntul de onoare" film realizat de studiourile poloneze ● 10,15 Ora satului ● 11,20 Concert simfonic — Festival Beethoven — 200 de ani de la naşterea compozitorului ● 12,00 De strajă patriei ● 12,35 Emisiune în limba maghiară ● 13,35 Închiderea emisiunii de dimineaţă ● 15,00 Deschiderea emisiunii de după amiază. Fotbal — juniori : România — U.R.S.S. (preliminariile turneului U.E.F.A.) ● 16,45 Rapid — Universitatea Craiova (divizia A). Transmisiune de la stadionul „23 August" ● 18,30 Film serial Oliver Twist (V) ● 19,00 Telejurnalul de seară ● 19,20 Noutăţi cinematografice ● 19,45 Festivalul naţional al artei studenţeşti — Transmisiune de la Cluj ● 20,15 Medic în Africa — Un reportaj senzaţional despre misiunea neînchipuit de grea pe care o au de îndeplinit medicii, în adîncurile Continentului Negru ● 20,30 E primăvară în... aprilie ! Emisiune de varietăţi ● 22,15 Telejurnalul de noapte ● 22,30 Telesport.

PROGRAMUL II

● 20,00 Filme documentare ● 20,25 Trei solişti — trei recitaluri ● 21,25 Roman foileton Război şi pace (reluarea episoadelor V şi VI).

ÎNTREŢINEREA PAJIŞTILOR

(Urmare din pag. I)

fruntaşe care, cu cheltuieli scăzute, obţin cantităţi importante de unităţi nutritive de pe suprafeţele ocupate cu păşuni şi fîneţe. Punerea în valoare a acestor resurse presupune însă aplicarea unui complex de lucrări, cea mai mare parte dintre ele putînd fi realizate începînd chiar cu această primăvară. Tocmai acestea constituie acum unul din obiectivele principale ale acţiunilor de muncă voluntar-patriotică iniţiate de organizaţiile U.T.C. de la sate. Cum sînt organizate aceste acţiuni ? Pe ce durată ? Ce obiective vizează ? Iată numai cîteva din întrebările la care vor răspunde în numărul nostru de azi primii secretari ai comitetelor judeţene Argeş şi Hunedoara ale U.T.C.

Dar, înainte de a le da cuvîntul, să vedem ce preconizează pentru anii următori, în acest sector, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

NEPREŢUITA VALOARE A LUCRĂRILOR SIMPLE

Există deja un program amplu pentru valorificarea superioară a suprafeţelor ocupate cu păşuni şi fîneţe — ne spune inginerul **Gheorghe Posea,** director al direcţiei bază furajeră din M.A.S. După cum se cunoaşte, producţia pe actualele pajişti naturale trebuie să fie, în 1980, de patru ori mai mare. Sigur, această creştere se va realiza treptat, pe măsura aplicării măsurilor preconizate. În 1970, de exemplu, se prevede ca pe suprafeţele ocupate cu păşuni şi fîneţe să realizăm o producţie medie la hectar 5 000—5 500 kg masă verde, în timp ce pentru 1975 prevederile indică o medie de 13 000 kg la hectar. Stă în puterea noastră să atingem nivelele respective, această posibilitate fiind demonstrată de experienţa acumulată de unităţile agricole fruntaşe, de realizările obţinute pe păşunile model. Cîteva exemple sînt edificatoare în acest sens. Pe păşunile de la Bascovele şi Davideşti, judeţul Argeş, Beriu şi Subcetate, judeţul Hunedoara, Albeşti şi Blejoiu, judeţul Prahova, ca să numesc doar cîteva, unde s-au efectuat lucrări ameliorative şi s-au aplicat cantităţi însemnate de îngrăşăminte naturale şi chimice, s-au obţinut producţii cuprinse între 15—35 mii kg la hectar. Dar asemenea lucrări se pot executa peste tot. Trebuie numai schimbată optica, încă larg răspîndită, că iarba creşte oriunde şi oricum. Suprafeţele de păşuni şi fîneţe trebuie să însemne pentru fiecare ceea ce, de fapt, sînt — o importantă resursă a agriculturii noastre, a cărei valorificare superioară constituie o îndatorire patriotică pentru toţi locuitorii satelor. Modalităţile prin care se poate înfăptui acest obiectiv de primă însemnătate sînt în general cunoscute. Am să mă refer la cîteva, întrucît ele trebuie să însemne tot atîtea măsuri de ridicare a fertilităţii pajiştilor pentru perioada imediat următoare. Aş începe cu lucrările de curăţire a păşunilor : înlăturarea mărăcinişurilor, a vegetaţiei nevaloroase, răspîndirea muşuroaielor, defrişarea arboretului şi a suprafeţelor împădurite. Sînt lucrări simple, ce pot fi executate pretutindeni, care nu pretind investiţii speciale sau utilaje deosebite. În schimb, ele au o valoare încă insuficient preţuită pentru creşterea producţiei de iarbă. Apoi, urmează aplicarea de amendamente, fertilizarea cu îngrăşăminte chimice şi naturale, lucrări de reînsămînţare şi recuperare a pajiştii. În funcţie de condiţiile specifice ale fiecărei localităţi şi de posibilităţi, e necesară trecerea la executarea unor lucrări mai grele cum ar fi combaterea eroziunii solului, desecări, amenajări pentru irigarea pajiştii.

Multe din lucrările amintite fac, de mulţi ani, obiectul preocupărilor tinerilor de la sate. Aş putea spune că ele constituie de acum activităţi tradiţionale pentru organizaţiile U.T.C. din mediul rural şi, bazîndu-mă pe prevederile programului comun elaborat la iniţiativa Comitetului Central al U.T.C., pot să afirm că ele se vor situa şi în acest an pe un loc de frunte în agenda preocupărilor lor zilnice.

CONSTANTIN VOINEAG,
prim-secretar al Comitetului judeţean Argeş al U.T.C.:

ACŢIUNI PERMANENTE PE TOATĂ DURATA ANULUI

Dată fiind dezvoltarea şeptelului în judeţul Argeş, posibilităţile pe care această zonă a ţării le oferă şi mai ales tradiţia pe care o are în creşterea animalelor (îndeosebi în partea de nord), acţiunile patriotice de curăţire şi întreţinere a păşunilor — ca şi celelalte activităţi (împăduririle de exemplu) au devenit la rîndul lor tradiţionale. Am căutat totdeauna să organizăm în condiţii bune participarea tinerilor la aceste acţiuni, beneficiind şi de o bună colaborare cu consiliile populare şi conducerile unităţilor C.A.P.

Aşa se şi explică de ce în 1969 am reuşit să efectuăm lucrări de întreţinere pe o suprafaţă de 17 600 de hectare de păşuni şi izlazuri, depăşind angajamentele la acest obiectiv cu peste 2 000 hectare. Nu numai păşunile obişnuite, ci şi cele model au fost îngrijite de tineri. În 1970 vrem ca activitatea noastră în acest domeniu să cîştige în eficienţă. Pentru aceasta, îngrijirea păşunilor nu se va mai reduce doar la curăţirea propriu-zisă, ci, în primul rînd, va însemna o întreţinere permanentă pe întreaga durată a anului. S-a constatat că păşunile astfel întreţinute asigură o producţie ridicată de masă verde la hectar. Dorinţa noastră este ca toate păşunile şi izlazurile, în special cele care se găsesc în fondul consiliilor populare şi al C.A.P. (circa 80 000 hectare), să poată beneficia de îngrijirea necesară din partea tinerilor. Pentru aceasta ne străduim să-i mobilizăm în număr cît mai mare. De altfel, interesul tinerilor de la sate pentru acest gen de lucrări este evident. Pledează pentru această afirmaţie înseşi angajamentele pe care şi le-au luat. Aproape toate organizaţiile U.T.C. de la comune, care dispun de suprafeţe destinate păşunilor, indiferent de mărimea lor, nu au uitat să le cuprindă în raza lor de activitate patriotică.

Schimburile de experienţă organizate în cooperativele agricole cu sector zootehnic preponderent, unde activează un mare număr de tineri (de exemplu Cornăţel, Buzoieşti, Ioneşti), şi-au propus de fiecare dată să dezbată şi această problemă — a bazei furajere, asigurată de izlazuri şi păşuni — corelată cu cea a creşterii producţiei de carne şi lapte. Şi nu întîmplător acolo unde s-a înregistrat o participare permanentă şi hotărîtă a tinerilor la întreţinerea izlazurilor s-au obţinut şi rezultate bune la producţia de lapte.

Dacă la oraşe aprilie este luna curăţeniei, pentru tinerii săteni ea constituie „luna lucrărilor în agricultură". Timpul este favorabil, ne avantajează mai mult faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut şi sperăm să ne permită încheierea campaniei de curăţire a izlazurilor înainte de 1 Mai.

VIOREL FAUR,
prim-secretar al Comitetului judeţean Hunedoara al U.T.C.:

TINERII VOR ÎNGRIJI ÎNTREAGA SUPRAFAŢĂ DE PĂŞUNI ŞI FÎNEŢE

Îngrijirea pajiştilor naturale constituie o preocupare de seamă a organizaţiilor U.T.C. din satele judeţului Hunedoara, consemnată în planurile de activităţi voluntar-patriotice ale fiecărui an. Faptul e explicabil. Dealurile şi colinele, munţii care străjuiesc judeţul la nord şi la sud sînt acoperiţi cu întinse suprafeţe de păşuni şi fîneţe însumînd peste 250 000 hectare, adică aproape 80 la sută din întregul teren agricol al judeţului.

Primele zile ale primăverii ne-au găsit în ofensivă. Mii de tineri din toate colţurile judeţului înarmaţi cu greble, securi, lopeţi, ies cu regularitate pe pajişti şi lucrează la nivelarea şi curăţirea lor de cioturi, muşuroaie sau resturi vegetale. Realitatea a demonstrat că toaleta de primăvară care se realizează cu mijloace simple, fără eforturi băneşti, e de o mare utilitate. Numai prin asigurarea întreţinerii curente, producţia păşunilor se dublează. Iată de ce considerăm că în această situaţie planificarea e neavenită. Noi nu ne propunem să facem atîtea sau atîtea hectare, ci intenţionăm să realizăm întreaga suprafaţă asigurînd astfel o creştere sigură a producţiei de păşuni. Pentru înfăptuirea acestui deziderat am hotărît ca fiecărui tînăr cooperator să i se repartizeze 25 de arii pe care să le curețe pînă cel mai tîrziu la 1 Mai.

O cincime din suprafaţa păşunilor judeţului e acoperită cu diferite esenţe lemnoase nefolositoare, avînd o producţie foarte scăzută. Din această cauză producţia medie pe judeţ de-abia se ridică la 6 000 kg masă verde la hectar. Defrişarea cît mai urgentă a acestor pajişti prezintă o mare importanţă economică, e un imperativ la ordinea zilei. În satele din zonele Haţeg şi Orăştie s-a trecut deja la treabă, obţinîndu-se rezultate promiţătoare. Ne străduim ca acţiunea s-o extindem în toate organizaţiile U.T.C. din mediul rural, să-i dăm un caracter organizat.

Contribuţia tinerilor va spori şi în domeniul fertilizării. Direcţia agricolă judeţeană şi-a propus pentru acest an împrăştierea de îngrăşăminte chimice şi naturale pe 4 400 hectare ocupate cu păşuni. Deşi e mai mare faţă de alţi ani, cifra e totuşi mică raportată la suprafaţa totală a pajiştilor (nici 2 la sută). Tinerii din C.A.P.-uri care lucrează în sectorul zootehnic, prin mijloace care le stau la îndemînă — tîrlire, gunoiere — pot spori mult suprafeţele planificate pentru a fi fertilizate, contribuind astfel la ameliorarea şi creşterea ponderii acestui sector în echilibrarea balanţei furajere.

Noul calculator românesc: CETA

Catedra de calculatoare, electronică şi automatică a Institutului Politehnic din Timişoara este binecunoscută şi apreciată datorită rezultatelor valoroase obţinute de cadrele didactice de aici în cercetarea ştiinţifică fundamentală şi aplicativă. Renumele ei se datorează mai ales realizărilor spectaculoase din domeniul calculatoarelor electronice numerice şi analogice. (Pentru cititorii neavizaţi, precizăm că la prima categorie de calculatoare numerele sînt reprezentate printr-o succesiune de cifre, în timp ce la cele analogice o anumită mărime fizică reprezintă numărul respectiv. De exemplu, rigla de calcul este analogică întrucît numerele sînt reprezentate prin lungimi, iar aritmometrele — maşinile de calcul manuale folosite în birouri — sînt numerice. **Calculatoarele analogice** sînt mai ieftine şi efectuează operaţiile rapid, dar precizia lor este mai mică şi de aceea nu sînt recomandate pentru calcule prea complexe. **Calculatoarele numerice,** deşi mai scumpe, sînt foarte precise, indiferent de complexitatea operaţiilor programate.

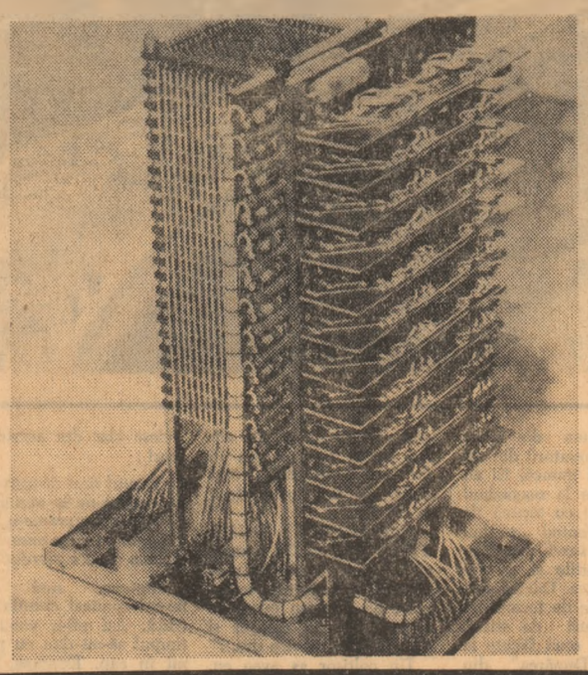

Colectivul de cercetători şi tehnicieni condus de **prof. AL. ROGOJAN** a pus la punct, în colaborare cu catedra de industrii anorganice, un procedeu tehnologic care permite obţinerea din materiale indigene a miezurilor de ferită cu ciclu de histereză rectangular necesare pentru construirea memoriilor magnetice.

Pe baza lui a putut fi realizată prima memorie cu ferite, integral dotată cu componente electronice de provenienţă românească. Construită pe principiul selecţiei prin coincidenţă, memoria are o capacitate de 256 de cuvinte cu cîte 24 de ranguri, un ciclu de 7 microsecunde şi un timp de acces de trei microsecunde, putînd fi utilizată şi de alte calculatoare numerice ce se construiesc în ţară. Totodată, ea va fi folosită şi ca punct de plecare pentru realizarea unei memorii modulare cu o capacitate de 4 096 cuvinte.

Au fost terminate, de asemenea, lucrările la dispozitivul aritmetic şi la circuitele anexă ale calculatorului electronic numeric tranzistorizat CETA, urmînd ca în lunile următoare el să intre în funcţiune. Tot în cadrul acesui domeniu de cercetare s-au realizat circuite cu ajutorul cărora se pot construi calculatoare cu frecvenţa impulsurilor de sincronizare de 2 MHz. Bazate pe principiul modularităţii, aceste circuite prezintă o siguranţă ridicată în funcţionare. Un singur tip din aceste circuite intră în proporţie de 75 la sută în componenţa unui calculator electronic, pretindu-se astfel la fabricarea în serie mare. Circuitele vor fi utilizate la construcţia calculatorului CETA, precum şi la celelalte lucrări cu circuite logice executate în catedră. A fost realizat şi un calculator analogic tranzistorizat, primul de acest gen în ţară, avînd 15 amplificatoare operaţionale, un generator universal de funcţie, două generatoare specializate şi un dispozitiv de înmulţire. Calculatorul analogic este utilizat la lucrările practice cu studenţii, la efectuarea de calcule pentru proiectele de an şi de diplomă, la rezolvarea unor probleme de cerc ştiinţific şi efectuarea unor calcule asupra stabilităţii sistemelor de reglaj automat.

V. RAREŞ

„Ultrason 7"

De unde-i vine numele? „Ultrason" desemnează un generator de ultrasunete iar cifra 7 indică cele 7 game de frecvenţe fundamentale ale ultrasunetelor generate. Este un aparat complex, creat la catedra de fizică a Institutului pedagogic din Cluj. Cu ajutorul lui se pot determina parametrii optimi pentru utilizarea ultrasunetelor într-o problemă dată (folosind atît cercetării fundamentale cît — mai ales — celei aplicative).

Un loc central pe panoul principal îl ocupă un ecran ce indică — prin iluminarea selectivă a gamei respective — frecvenţa ultrasunetelor produse la un moment dat. (Un singur generator de curenţi de înaltă frecvenţă alimentează 7 vibratoare — generatoare de ultrasunete: 7 cuarţuri diferite cufundate în 7 băi de ulei); intensitatea fasciculului poate fi, de asemenea, reglată de la panoul central de aici posibilitatea comparării fascicolelor (după frecvenţă şi după intensitate). Tot aici, pe panoul central, se află un cronometru automat (indicînd sutimi de secundă) ce decuplează sistemul de producere a ultrasunetelor la timpul stabilit sau încetează automat să funcţioneze în momentul întreruperii experienţei. Timpul de expunere este, deci, riguros determinat. Un frecvenţmetru urmăreşte de asemenea ca eroarea, în ceea ce priveşte frecvenţa ultrasunetelor, să nu depăşească 1 000—2 000 oscilaţii pe secundă. Sistemele de răcire (cu apă şi aer) sînt controlate, de asemenea, prin sisteme de semnalizare, de alarmă şi de întrerupere.

„Ultrason 7" serveşte cercetării fundamentale privind proprietăţile structurale ale mediului (ale mediului apos în cazul cercetărilor desfăşurate de colectivul de la catedra de fizică a Institutului pedagogic din Cluj). Prin intermediul aceluiaşi aparat se pot stabili însă parametrii optimi pentru accelerarea unor reacţii chimice, de stimulare a germinării seminţelor, a creşterii plantelor etc.

De altfel, colectivul catedrei de fizică a onorat şi se străduieşte să onoreze în continuare contractele încheiate cu cele mai felurite întreprinderi (Fabrica de sodă de la Ocna Mureş, C.A.P. Baciu — unde roşiile tratate cu ultrasunete nu s-au pătat în cursul unei epidemii —, fabrica de încălţăminte — unde ultrasunetele pot ajuta la tăbăcire — etc.).

Şi acum cîteva cuvinte despre realizatorii direcţi ai noului aparat: iniţiativei lansată de conf. univ. Desideriu Auslander *i-au răspuns elanul şi inventivitatea electroniştilor* Lazăr Gheorghe *şi* Szasz Gero, *a mecanicilor de precizie* Vasiliu Petrică *şi* Ştefan Crăciun, *— student al Institutului Politehnic — precum şi sîrguinţa întovărăşită de un dezvoltat simţ artistic a tîmplarului* Ioan Damian.

EUGENIA GROSU

Cronica ipotezelor

1000 DE SHAKESPEARE în anul 2000?

- Dublarea populaţiei e urmată de dublarea scriitorilor?
- Cea mai mare parte a cărţilor din biblioteci nu au fost niciodată citite
- Literatura poate preceda ştiinţa în prevederea civilizaţiei viitorului?

Conform ultimelor statistici, populaţia globului creşte cu 138 de oameni pe minut. Pînă în anul 2000 ea se va dubla. În cadrul unui interviu acordat cunoscutei publicaţii sovietice „Literaturnaia Gazeta", un specialist în previziune socială, doctorul în ştiinţe istorice Igor Bestujev-Lada a fost solicitat să analizeze următoarea problemă: dacă numărul oamenilor se va dubla şi implicit dacă numărul scriitorilor va creşte şi el, cel puţin în aceeaşi proporţie, vor apare în secolul următor sute sau mii de genii creatoare la nivelul lui Shakespeare, Dostoievski, Tolstoi ş.a.? Iată prezentat în rezumat răspunsul specialistului sovietic:

Într-adevăr, numărul scriitorilor şi al operelor lor va spori în deceniile următoare proporţional cu creşterea populaţiei. Se pune, de aceea, problema modului în care cititorul va izbuti să se descurce sub această avalanşă de informaţii artistice. După cum observă şi cunoscutul autor polonez de romane ştiinţifico-fantastice, Stanislaw Lem, „astăzi noi remarcăm amuzaţi că poeţii sînt practic citiţi numai de poeţi, astfel că însuşi tirajul plachetelor de versuri este determinat de numărul poeţilor în viaţă aparţinînd unei anumite limbi sau regiuni culturale determinate; or, acest fapt va deveni o regulă a lumii viitorului, lumea progresiei cantitative nelimitate. Nici pasiunea cititorului, nici setea sa de cunoştinţe nu-i vor putea asigura contactul direct măcar cu ansamblul celor mai importante opere ale gîndirii umane, atunci cînd vom vedea creînd simultan mii de Rafael, Mozart, Fermi".

Aceste ipoteze sînt interesante dar, după cum remarca Bestujev-Lada, ele trebuie privite cu o anumită rezervă. Va trebui, într-adevăr, ca opera de artă să se bucure de o extraordinară bogăţie de idei, de o mare capacitate de a le transmite cititorului pentru a izbuti să atragă asupra sa atenţia unor milioane de oameni. Iată de ce chiar în secolele viitoare, printre mille de talente excepţionale, vor exista totuşi excepţii care vor constitui pentru epoca lor ceea ce au fost Shakespeare sau Dostoievski în vremea respectivă. Probabil că „pericolul" miilor de Tolstoi, de pildă, nu ameninţă practic omenirea. Pe de altă parte, problemele informării artistice sînt deosebit de acute la ora aceasta. S-a constatat că 60 pînă la 80 la sută din cărţile cuprinse de cele mai mari biblioteci ale lumii nu au fost niciodată cerute. Jumătate dintre cărţile rămase (adică 10—20 la sută din total) nu au fost cerute decît o dată sau de două ori. Astfel, această uriaşă masă de cărţi în continuă creştere funcţionează întocmai ca locomotiva lui Stephenson — cu 6—8 la sută randament. Trebuie găsite deci noi mijloace de stocare şi transmitere a informaţiei, inclusiv a celei artistice. Profesorul sovietic Gheorghi Babat imagina un sistem alcătuit din uriaşe „informatoriumuri" ce ar urma să înlocuiască actuala reţea a bibliotecilor. El ar urma să fie alcătuit din elemente electronice miniaturale. La un volum de 1 cm³, un asemenea element ar putea conţine o informaţie echivalentă cu ansamblul literaturii ruse pînă azi. Un catalog electronic ar ajuta cititorul să găsească titlul căutat. Formind apoi cota codificată, fiecare ar urma să primească la domiciliu, pe ecranul televizorului, textul căutat, acompaniat, după dorinţă, de muzică, film sau comentariu vorbit.

Se pune problema dacă literatura artistică poate contribui ea însăşi la previziunea ştiinţifică. Răspunsul este afirmativ. După cum au arătat criticii literari, eficacitatea ideilor ştiinţifice şi tehnice ale unor scriitori este remarcabilă. Astfel, din cele 108 idei cu caracter „ştiinţifico-fantastic" ale lui Jules Verne, 64 sînt deja realizate, 34 sînt, în principiu, realizabile şi numai 10 sînt eronate. Din cele 86 de idei ale lui Herbert Wells numai 9 sînt eronate, iar din cele 50 de idei ale scriitorului sovietic Aleksandr Beliaev 20 sînt realizabile. Este, de altfel, bine cunoscut cazul unui scriitor american bănuit la un moment dat de spionaj deoarece unul din romanele sale, anterior creării primei bombe atomice, descria cu o precizie aproape absolută operaţiile de fabricare şi încercare ale unei asemenea arme. Fără îndoială, literatura poate preceda chiar şi ştiinţa în prevederea viitorului.

În valorificarea invenţiilor româneşti, o absenţă costisitoare:

CONSILIERUL DE BREVETE

Dezvoltarea activităţii de invenţii, acumularea la oficiile de înregistrare a sute de mii de brevete, activitatea complexă de valorificare a inteligenţei tehnice, apariţia şi dezvoltarea intensă a comerţului internaţional cu asemenea creaţii ale minţii umane au impus în toate ţările dezvoltate industrial, apariţia unei noi specialităţi: *consilierul de brevete.*

Înarmat cu un vast bagaj de cunoştinţe tehnice, economice şi juridice, un asemenea specialist este indispensabil pentru asigurarea bunului mers al activităţii de cercetare şi în valorificarea în cele mai bune condiţiuni a unei invenţii. Experienţa unor ţări a demonstrat cît de importantă este prezenţa acestui consilier în îndrumarea cercetării către obiective de maxim interes pe plan mondial, în asigurarea drepturilor de prioritate ale unei descoperiri, *în valorificarea ei pe piaţa internaţională.*

După cum ne relatau specialiştii Oficiului de Stat pentru Invenţii şi Mărci, deşi în ţara noastră se resimte în mod acut nevoia consilierilor de brevete, pregătirea acestor specialişti este în mod nejustificat amînată. Inconvenientele datorate acestei stări de lucruri sînt multiple. Iată numai cîteva exemple.

Una din sarcinile de bază ale consilierului de brevete, ne atrăgeau atenţia specialiştii O.S.I.M.-ului, este aceea de a sprijini pe inventatori la redactarea descrierii tehnice a unei invenţii. În majoritatea ţărilor, această sarcină este preluată complet de către aceşti specialişti. Or, la noi, lipsind o formă de învăţămînt care să asigure pregătirea de specialitate, asistenţa tehnică la redactarea descrierii brevetelor este acordată de... Cooperativa „Deservirea". Un grup foarte mic de ingineri pensionari încearcă să acopere nevoile extrem de mari în această direcţie. Dar şi acest paleativ este posibil numai în Capitală. În celelalte oraşe, în multe cazuri, lipsesc formule cu adevărat eficiente de ajutorare a inventatorilor. Cabinetele tehnice ale întreprinderilor, în sarcina cărora intră acordarea de asistenţă tehnică inventatorilor, nu sînt încadrate cu personal de specialitate. Din această cauză, de multe ori, idei tehnice preţioase se pierd sau suferă întîrzieri considerabile în materializarea sub formă de brevet. Se poate întîmpla ca în acest interval, în altă parte, în altă ţară să se breveteze o invenţie asemănătoare. Reperc siunile sînt uşor de imaginat.

Absenţa consilierului de b vete se resimte în mod deose şi în activitatea de valorifica a invenţiilor româneşti pe pi mondială. După cum arătau i terlocutorii noştri, la tratativ comerciale care privesc vînzar sau achiziţionarea de breve licenţe sau engineering, firm străine sînt asistate întotdeau de consilieri de brevete. În c drul delegaţiilor româneşti ir asemenea specialişti lipsesc.

Mai gravă încă este lipsa nor asemenea consilieri în int prinderile specializate în come ţul cu brevete sau chiar în i treprinderile de comerţ exteri La livrarea unui produs rom nesc, într-o ţară în care fie cesta, în întregime, fie elemer ale lui, reprezentînd invenţii sînt protejate prin brevete, ex tă posibilitatea ca invenţiile fie „preluate", copiate.

După cum remarcau special tii O.S.I.M.-ului, consilierul brevete continuă să rămînă ţara noastră o profesie îndelu şi, deocamdată, zadarnic aşte tată. Cu mai mulţi ani în urm s-a propus Ministerului Învăţ mîntului înfiinţarea pe lîn O.S.I.M. a unor cursuri de sp cialitate. Propunerea a fost re pinsă. Ulterior, s-a propus pregătirea de specialitate să facă în cadrul unor cursuri po universitare. Mai mult chi specialiştii de la O.S.I.M. au el borat şi programa acest cursuri. Ea a fost înaintată M nisterului Învăţămîntului in în urmă cu trei ani. Cu toate cestea, pînă în prezent nu s luat nici o măsură în veder începerii acestor cursuri de sp cializare, atît de necesare.

Formele care există în pr zent pentru instruirea speci liştilor din cabinetele tehni sînt cu totul insuficiente. Sp cialiştii O.S.I.M. ţin în difer întreprinderi cursuri de perfe ţionare cu durată de numai săptămînă. Dacă ţinem seama de faptul că, datorită lipsei personal, se pot deplasa, pa rotaţie, numai 2—3 din ace experţi, reiese clar cît de pr care sînt rezultatele pe care poate da o asemenea formă învăţămînt.

Soluţia acestei probleme, căreia importanţă am argume tat-o mai sus, nu o poate con titui decît înfiinţarea un cursuri de specializare postur versitară în cadrul Institutul Politehnic. Considerăm, de as menea, ca extrem de interesa tă propunerea făcută de speci liştii O.S.I.M.-ului ca respons bilii cu inovaţiile şi invenţii din întreprinderile industriale din cele de comerţ exterior facă o specializare de aprox mativ 3 luni în această instit ţie. Recomandăm această pr blemă atenţiei factorilor inter saţi — Ministerul Învăţămînt lui şi C.N.C.S.

PETRE JUNIE

OPINII ŞTIINŢIFICE DESPRE

INTOXICAREA CU ALCOOL

Alcoolul este un drog. Expresia a fost luată de multe ori drept o figură de stil. Dar după cum arată cercetările recente alcoolismul este identic, în mecanismul său, cu drogarea prin intermediul stupefiantelor. Doi cercetători de la un colegiu medical din Houston (Texas) au descoperit că în urma unei uşoare dereglări a biochimiei cerebrale descompunerea alcoolului în organism poate da naştere unui compus numit „tetrahidropapaverol" (T.H.P.), care nu este altceva decît substanţa naturală produsă de mac din care se extrage morfina! Atunci cînd intră în circulaţia sanguină alcoolul e atacat de o enzimă care îi smulge atomii de hidrogen transformîndu-l în aldehidă. În creierul nostru există o substanţă (dopamina) care serveşte ca mediator a transmisiei influxului nervos — ea se transformă de asemenea în aldehidă. Cercetătorii americani au emis ipoteze după care aldehida de origine alcoolică intră în concurenţă cu cea provenită din descompunerea dopaminei, iar organismul, debordat, nu mai e capabil să descompună o cantitate atît de mare de aldehidă. Surplusul se recombină atunci cu dopamina cerebrală constituind T.H.P. deci un fel de morfină care intoxică creierul. „Diferenţa între alcoolism şi morfinomanie apreciază cercetătorii, ţine numai de diferenţa de durată necesară intoxicării. Ea este deci cantitativă, nu calitativă".

Lingotiere cu performanţe superioare

Pentru specialiştii din industria metalurgică micşorarea preţului de cost al tonei de oţel-lingou prin reducerea consumului de muncă reprezintă o preocupare continuă. După cum se ştie, cu cît creşte cantitatea de oţel turnat sub formă de lingouri, se măreşte şi consumul de lingotiere (forma metalică în care se toarnă oţelul). Lingotierele sînt utilizate astăzi în numeroase uzine constructoare de maşini, iar în întreprinderile metalurgice producţia lor ajunge pînă la 65 la sută din totalul pieselor turnate. După îndelungate cercetări, un colectiv condus de **dr. ing. Constantin Coşneanu, de la I.C.T.C.M.,** a pus la punct o metodă care reduce considerabil consumul de muncă la turnarea lingotierelor prin folosirea amestecurilor fluide cu autoîntărire. Se elimină astfel operaţia de îndesare şi uscare, obţinîndu-se în acelaşi timp piese cu o structură mai compactă şi deci cu calităţi superioare, ca şi suprafeţe mai netede şi mai curate. Prin aplicarea acestui procedeu, la „Victoria" Călan producţia de lingotiere a crescut cu circa 10 la sută pentru aceeaşi suprafaţă de formare. Apărînd, totodată, un disponibil de forţe de muncă s-a putut trece la lucrul în 2 schimburi astfel că, pe lîngă o creştere a producţiei, s-a redus şi preţul de cost.

STUDENŢII LA PORŢILE ŞTIINŢEI

STATORNICA POEZIE A GEOLOGIEI

Poate că geologii au un legămînt nerostit cu Pămîntul, căci ei aud acea tainică muzică, izvorîtă din frămîntarea de milenii a comorilor sale. Pare paradoxală o introducere mai curînd lirică la o discuţie ştiinţifică, dar „vina" o poartă — poate — interlocutorul nostru, studentul *Nicolae Vidu,* din anul IV al Facultăţii de geologie tehnică. Căci, neîndoielnic, pentru a fi geolog nu este suficientă o singură pasiune. Aici se împletesc patima drumeţiei, vibraţia ta, sincronă cu cea a adîncurilor terestre, şi chemarea pentru ştiinţă.

— Fără să renunţe la poezia acestei minunate îndeletniciri, geologul trebuie — în primul rînd — să vadă „cu ochii minţii" fenomene ce s-au petrecut în urmă cu zeci şi sute de milioane de ani.

— *Dar vechea deviză a geologilor „mente et malleo" — cu mintea şi ciocanul — a rămas şi astăzi „necompletată"?*

— Nu numai că nu este aşa, dar, într-un anumit fel, s-a schimbat profilul muncii noastre de cercetare. Mă refer, în principal, la pătrunderea recentă în geologie — de fapt mult mai tîrziu decît s-ar fi putut — a metodelor *statisticii matematice.*

— *Ce aduce nou această metodă în studiile geologice?*

— Foarte mult. Este ştiut că geologul se află în permanenţă în faţa complicatei obligaţii de a opera cu timpul şi spaţiul, de a stabili relaţii între aceste mărimi şi caracteristicile diverse ale materialelor concrete de studiu — rocile. Astfel, folosindu-se de unele proprietăţi ale rocilor ca: densitatea, magnetismul, radioactivitatea, calităţile chimice etc., geologul caută să „vadă" de la suprafaţă caracterele şi modul structural de dispunere al rocilor la adîncimi din ce în ce mai mari. Aceste acumulări de date trebuie prelucrate cît mai rapid, dar sînt disparate, iar legătura funcţională dintre ele este greu de găsit. Din acest punct de vedere proprietăţile amintite constituie un material „ideal" pentru a fi prelucrat prin metodele statisticii matematice, sînt ceea ce înseamnă, în terminologia de specialitate, variabile punctiforme sau aleatorii, compatibile cu sistemele de prelucrare a datelor de către calculatoarele electronice.

— *Ca rezultat...*

— ...folosind instrumentele matematice de prelucrare a datelor din explorarea geologică, s-a ajuns la determinarea numărului optim de foraje necesare în exploatarea unui zăcămînt, la determinarea metodelor adecvate de exploatare, care să realizeze beneficii maxime etc.

— *Ai avut prilejul să utilizezi aceste metode?*

— Da, în recentele studii pe care le-am întreprins asupra formaţiunilor nisipoase de pe valea Teleajenului. Pentru început, explorarea clasică „cu ciocanul" mi-a relevat în această zonă diferite puncte fosilifere în care a fost conservată, pot spune spectaculos, o floră şi microfaună deosebit de bogată, a căror vechime depăşeşte cu mult cuaternarul. Utilizînd histogramele, curbele cumulative şi momentele statistice mi-au fost pe deplin confirmate concluziile la care, de altfel, ajunsesem şi cu mijloacele „clasice". O astfel de reconstituire paleografică a zonei geologice, mult mai rapidă şi mai bogată a scos în evidenţă încă o dată eficienţa „colaborării" între geologie şi statistica matematică. Permiteţi-mi însă să reafirm că, totuşi, geologia, dacă vreţi măcar prin munca de teren, nu şi-a pierdut... poezia.

PAUL SPIRA

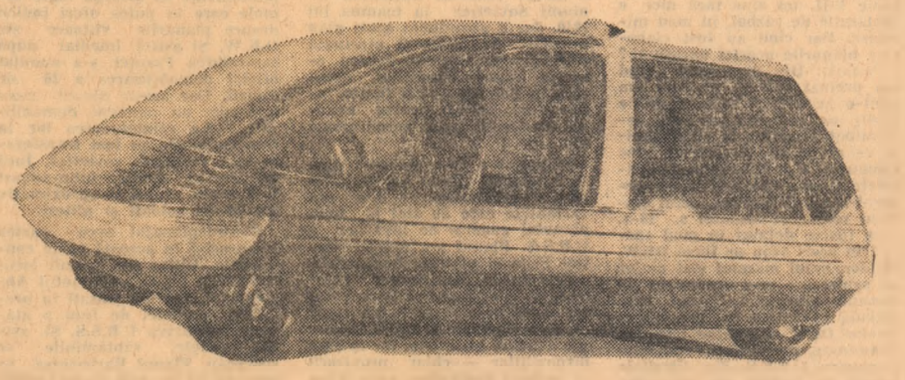

Prototip pentru automobilul viitorului

Cel mai mare producător de automobile din Anglia, societatea British Leyland, a prezentat anul acesta, la Salonul automobilistic internaţional de la Geneva un prototip care a făcut senzaţie: Triumph XL-90, un model de domeniul viitorului. Este un vehicul experimental, cu patru uşi şi patru locuri, telecomandat prin impulsuri magnetice. Maşina este echipată cu un motor de 2 000 cmc, cu 6 cilindri, şi poate dezvolta o viteză maximă de 200 km/oră. Automobilul — exemplar unic de expoziţie — necesită un control al unităţii motor-cutie de viteze numai la 80 000 de kilometri, iar schimbul de ulei se efectuează doar o dată la 16 000 km. Menţionăm şi alte cîteva caracteristici de excepţie: agregatul motor-cutie de viteze este capsulat „pe viaţă"; frînele şi suspensia sînt acţionate pneumatic; direcţia şi viteza sînt controlate automat; curăţirea geamurilor se face prin ultrasunete, parbizul şi geamurile îşi schimbă culoarea în funcţie de incidenţa luminii. Acestea sînt calităţile ce se cer — după părerea constructorilor Triumphului — de la maşina de „mîine".

V. R.

Pacea albă a BICAZULUI

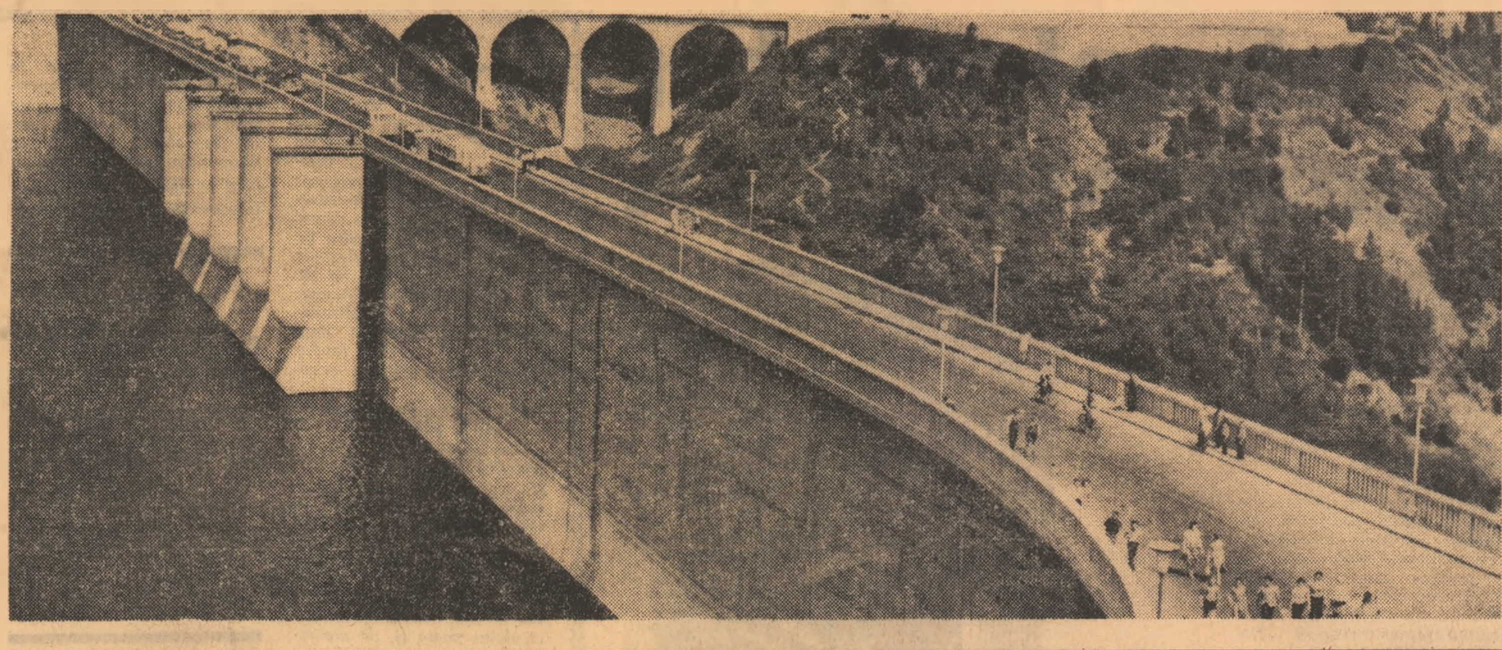

Mărturisesc că Bicazul a ră- pentru mine un nume sim- c. A fost aici un şantier, u- dintre primele cuiburi de en- iasm şi tinereţe socialistă. -mi amintesc, din acea epocă, it frînturi de cîntece şi emo- iante secvenţe cinematografi- pe care le urmăream, mai d ca un film de aventuri, în i adolescenţei mele.

Acum o pace albă — cimen- cu care s-a alcătuit barajul produce încă aici, la Bicaz — oseşte între munţi, oraşul are nişte patriarhală, ca o matu- te înţeleaptă cîştigată cu greu anii cînd oamenii au răzbit cile şi Bistriţa şi pădurile, au nolit cînturile şi apele spre unătoarea hidrocentrală. În pe valea Bicazului, coşurile toarelor de ciment au ars, cu piraţia lor fierbinte, pădurile coboară spre zidurile fabri- şi poate nevigoarea copacilor un tribut pe care natura plăteşte, ce e drept cu măsu- acestui ciment care naşte pe meleaguri baraje-surori cu al Bicazului.

Dare cine-şi mai aminteşte de mea şantierului? Spectaculo- şi-a trăit, pe aceste meleaguri, ca lui de glorie. O tinereţe igă, în care băteau inimile a te 21 000 de oameni. În co- na pierdută pe harta ţării a- 20 de ani, cu numai 3 000 locuitori a încăput în anii strucţiei, o populaţie de şap- ori mai numeroasă. Apoi, ca -o fermecată retortă a istori- timpul i-a aşezat pe oameni locurile lor, mulţi au plecat e alte mari şantiere, iar ju- tate din ei au rămas, cu pece- acestei naturi primitoare a- c pătrunsă în suflet, să po- tească fiilor, nepoţilor, com- atul proces de transformare hăuliturilor de plutaşi în e- rgie electrică.

Au rămas oameni, în urmă cu ani, foarte tineri. Iar astăzi, pă zece ani, încă tineri. Re- ţ cu greu la calificativul rte" şi doar tradiţia, confor- mul insensibil al trecerii ani- mă determină la această re- ţare. În fond, mă întreb, e sînt limitele între care aş ea încadra, cu precizie, tine- a? Este astăzi Bicazul mai in tînăr decît în urmă cu 10— ani, numai pentru că bascu- tele mustind de beton nu mai ienează volute pe drumurile ntelui, nu se mai aud puşcă- ile exploziilor, sau apa năval- inundînd lacul de acumulare? e Bicazul un înţelept oraş e-şi dinamizează zilele doar amintirea gloriosului său tre- ? Poate, îmi răspund sceptic. n populaţia de 11 000 de oa- ni, abia 20 la sută sînt tineri, că îmi permit să stabilesc, cu rcenie, limita de sus a vîrs- la 27—28 de ani.

— Fiţi atentă, îmi atrage atenţia ing. Gheorghe Bulinschi, directorul fabricii de ciment, locuitorii Bicazului s-ar putea simţi jigniţi de o asemenea apreciere. Pămînturile acestea au rodit, o dată pentru totdeauna, tinereţea cu toate componentele ei, cu entuziasmul zgomotos de acum 10 ani, dar şi cu lirismul şi maturitatea de acum.

Din nou, apelez la cifre. În secolul tehnicii, ele au o putere de convingere egală cu cele mai savante demonstraţii logice. Fabrica de ciment are 20 de ani de existenţă. La Fabrica de ciment muncesc peste 300 de tineri. Vîrsta medie a muncitorilor nu depăşeşte 35 de ani. Fabrica de ciment a primit de trei ori, consecutiv, drapelul de întreprindere fruntaşă pe ramură. În primele trei luni ale acestui an s-au

REPORTAJUL NOSTRU DE SÎMBĂTĂ

dat deja peste plan 2 000 tone ciment, aproape aceeaşi cantitate de var, iar valoarea producţiei globale a fost depăşită cu 1 650 000 lei.

— Mă întrebaţi cu ce a fost înlocuit aici, la Bicaz, tumultuosul entuziasm al şantierului. Poate cu disciplina, cu un alt entuziasm, mai ponderat, dar cu nimic mai puţin preţios, încearcă să aprecieze ing. Bulinschi. Atmosfera Bicazului s-a stabilizat, s-a echilibrat, oamenii au intrat într-un ritm de muncă mai egal, dar tot atît de direct înscris pe graficul realizărilor.

Da, se simte că în întreprindere muncesc tinerii, aceşti tineri, care erau copii cînd barajul se ridica, tonă cu tonă. Descopăr din povestirile oamenilor momentele cînd tinereţea lor este prezentă şi activă, cînd, din egalele zile ale producţiei fabricii dăruirea şi puterea lor de muncă răbufneşte spontan. În vara trecută inundaţiile blocaseră liniile ferate care legau carierele de fabrică. Moment dificil, ce trebuia rezolvat cu repeziciune. Au răspuns, primii, tinerii care au stat ore întregi peste program, luptîndu-se cu apa, cu ploaia torenţială, cu pămîntul viclean, gata să înghită şinele de cale ferată. Rememorînd zilele acelea, nici unuia nu i se pare nimic neobişnuit. Nici nopţile iernii acesteia cînd au descărcat, fără oprire, uitînd de oboseală, de faptul că a doua zi, dimineaţa, intrau din nou în schimb vagoanele cu materie primă care îngheţaseră pe drum.

Nimic spectaculos, nici un gest ieşit din comun. Electricienii Gheorghe Scurtu şi Toader Budacă mă privesc cu o undă de ironie. Îşi iubesc meseria, locul de muncă la fel de curat ca un laborator şi, după cum îmi spune Gh. Scurtu, „nici dacă tata ar avea bani să mă întreţină ca pe un prinţ, tot nu m-aş lăsa de muncă". Vin amîndoi din Taşca, de pe valea Bicazului, poate bărbaţii familiei lor au condus, pînă acum cîtăva vreme, plutele, au doborît buştenii şi i-au legat spre vale. Şi-acum, lor, acestor băieţi de-o vîrstă cu fabrica în care muncesc, munca ordonată, disciplinată le-a devenit bunul lor cel mai de preţ.

Nimic spectaculos, nimic mai firesc decît această evoluţie. Îi întreb, pe ei şi pe alţii, cu o urmă de nedumerire, dacă Bicazul nu li se pare monoton, plictisitor.

— Dar facem nişte reuniuni... şi nişte excursii frumoase, se miră laboranta Eugenia Marc. Cum să ne plictisim? Nici nu ştiţi ce pasionantă este munca mea...

Şi din nou, discuţia îşi rotunjeşte cuvintele spre acest element esenţial, MUNCA. Şi înţeleg că există atîtea şi atîtea locuri în ţară unde oamenii s-au potrivit locurilor, şi cunoscutul dicton „omul potrivit la locul potrivit" nu înseamnă numai consonanţa între pregătirea profesională şi postul în schema de salarizare, ci ceva mult mai profund, mult mai omenesc, înseamnă acordul, armonia deplină între ceea ce ceri de la viaţă, de la societate şi ceea ce-i dai în schimb. Înseamnă o dăruire sinceră — şi ca orice adevărată sinceritate, discretă — unei activităţi sociale pe care înţelegi s-o duci la capăt cu o înaltă răspundere faţă de munca pe care o faci, faţă de tine însuţi.

Nimic spectaculos la Bicaz. Tineri obişnuiţi, oameni obişnuiţi şi nu mi se pare nici stereotip, nici formal să adaug: şi oameni de nădejde. Pe care s-au sprijinit şi se sprijină în continuare cele trei drapele de fruntaşi, cifrele de depăşire a planului, cele aproape 500 000 de ore de muncă patriotică pe care şi le-a înscris în proiectul pe anul acesta, secretarul U.T.C. al oraşului, Mihai Andriş.

Nimic spectaculos, într-adevăr. Dar ce spectaculoasă mi se pare această linişte, această cuminţenie, această energie egală, ca o respiraţie, pe care o reprezintă acum Bicazul!

GALINA BĂDULESCU

ARHIVA DE LA NÜRNBERG (X)

UN MARTOR NEAŞTEPTAT

Preşedintele: Introduceţi martorul...

(Martorul este introdus în sala de şedinţe)

Preşedintele: Numele şi prenumele dv.

Martorul: Friedrich Paulus.

Preşedintele: Sînteţi feldmareşal al fostei armate germane?

Paulus: Exact.

Preşedintele: Ultimul dv. comandament era acela al armatei VI-a în faţa Stalingradului?

Paulus: Exact.

Scena se petrecea în după-a- aza zilei de 11 februarie 1946 Tribunalul de la Nürnberg. ezenţa personajului înalt, us- ţiv, pe banca martorilor a pro- s o evidentă emoţie în rîndul uzaţilor. Avocaţii acestora ce- au cu insistenţă cu o zi înainte ezentarea lui Paulus în faţa ştanţei, fiind convinşi că cere- a lor nu va fi satisfăcută. Dar şi în faţa faptului împlinit au ştiut cum să reacţioneze. A rut cuvîntul avocatul marelui at major al armatei hitleriste.

Dr. Laternser: Domnule pre- dinte, îmi permit să cer Tri- malului să-mi dea timp pentru pregăti întrebările şi să le pun iine. Apărarea a fost luată în surprindere întrucît mar- rul a fost citat de o manieră aşteptată de către acuzare... e aceea aş dori să procedez la ntra-interogatoriu mîine...

Intr-adevăr, citarea lui Pau- s la Nürnberg a avut efectul iei bombe. El nu era numai o- ul care capitulase la Stalin- ad, dar fusese introdus înainte aceasta în cele mai mari se- ete ale zeilor. Paulus luase arte activă la elaborarea pla- rilor de agresiune ale Germa- iei hitleriste şi prezenţa sa în- mna că multe din lucrurile are pînă atunci nu fuseseră a- use la suprafaţă, vor fi date în ileag.

În acele zile, la Nürnberg a- uzarea prezenta datele referi- are la pregătirea atacului îm- otriva U.R.S.S. — aşa-numitul lan Barbarossa.

Să reconstituim acest dosar după declaraţiile lui Paulus, ale altor martori sau acuzaţi în procesul de la Nürnberg.

După cum se ştie, atacul împotriva U.R.S.S. a început la 22 iunie 1941, un atac fără nici o declaraţie de război, în mod mişelesc. Dar cînd au fost elaborate planurile acestei agresiuni?

Paulus: Din momentul cînd am preluat funcţia pe care am avut-o la OKW (3 septembrie 1940)) am găsit un material neterminat referitor la operaţiunile ce aveau drept scop un atac împotriva U.R.S.S. Această activitate fusese desfăşurată de general-maiorul Markus, şeful statului major al armatei a 18-a, care fusese detaşat în mod special în acest scop pe lîngă OKW. Halder, şeful marelui stat major al armatei, m-a însărcinat să continui această activitate care trebuia executată în baza directivelor OKW şi anume trebuiau examinate posibilităţile atacului împotriva U.R.S.S. din diferitele puncte de vedere ale terenului, ale folosirii efectivelor, ale nevoilor în oameni etc.

Şi totuşi, data de 3 septembrie este o dată destul de tîrzie pe planul pregătirilor de război împotriva U.R.S.S. Începutul acestora se plasează în cursul lunilor iulie-august.

La 29 iulie, la Bad Reichenhall, unde se afla secţia „L" a statului major, a sosit un tren special al comandamentului suprem hitlerist în care se afla generalul Jodl. Era un fapt fără precedent, deoarece Jodl îl însoţea, de obicei, pe Hitler şi acesta se afla în acel moment la Berchtesgaden. Imediat după sosirea sa la Bad Reichenhall, Jodl a convocat patru dintre ofiţerii superiori ai secţiei „L" printre care pe generalul Walter Warlimont.

Întrevederea este relatată în felul următor de Warlimont:

— Jodl ne-a declarat că Führerul este hotărît să pregătească războiul împotriva Rusiei. Führerul avansa drept motiv faptul că războiul cu Rusia este inevitabil şi că mai bine să înceapă în contextul războiului în curs sau că în orice caz să înceapă pregătirea lui. Tot atunci sau poate ulterior, Jodl ne-a declarat că Hitler avea intenţia de a începe războiul împotriva Uniunii Sovietice în toamna lui 1940, dar a abandonat acest plan întrucît nu putea fi efectuată concentrarea armatei. Pentru aceasta lipseau condiţiile necesare în Polonia — căi ferate, adăposturi, poduri pentru avansul tancurilor grele, aerodromuri etc.

Şi astfel a fost elaborat pînă la 9 august 1940 aşa-numitul plan „Aufbau Ost" — una din variantele care au stat la baza planului general de invadare a U.R.S.S. Planul s-a numit iniţial Fritz şi ulterior Barbarossa.

Elaborarea elementelor componente ale planului Barbarossa s-a făcut pe o scară foarte largă — în principalele state majore ale armatei hitleriste. Iar în baza dispoziţiilor — chiar provizorii — începea deplasarea unor trupe spre frontiera de est. La Dijon, în Franţa, se afla statul major al grupului hitlerist de armate C condus de feldmareşalul von Leeb. Acest grup de armate avea misiunea de a constitui forţa de ocupaţie germană în Franţa. În plus, în Franţa se mai aflau grupul de armate A condus de von Rundstadt şi grupul de armate B condus de von Bock. Ele aveau însă misiuni diferite. Astfel, în statul major al lui von Rundstadt se făceau ultimele pregătiri în vederea operaţiunii „Leul de mare" — invadarea Angliei. Iar grupul de armate condus de von Bock urma să constituie unul din viitoarele nuclee ale agresiunii împotriva U.R.S.S.

Propaganda hitleristă căuta în permanenţă să şteargă toate urmele care ar putea oferi indicii despre planurile viitoare ale O.K.W. Şi astfel, imediat după capitularea Franţei, s-a anunţat oficial demobilizarea a 20 de divizii. Dar aceste divizii n-au fost nici un moment demobilizate. La reîntoarcerea lor în Germania, ele au fost transferate spre frontiera sovietică. Încă în cursul lunilor iulie-august 1940 acolo se aflau aproximativ 800 000 de soldaţi şi ofiţeri.

Contraspionajul avea partea lui precisă în această vastă conspiraţie. Cîţiva din primii locotenenţi ai lui Canaris, şeful Abwehrului, au fost lansaţi în pregătirea perdelei de fum a atacului împotriva U.R.S.S. Şi, astfel, zilele, săptămînile se scurgeau. Planul Barbarossa se contura cu şi mai multă precizie. Răsfoim paginile jurnalului ţinut de generalul Halder, şeful marelui stat major al armatei:

30 iunie. Halder se întîlneşte cu subsecretarul de stat la Ministerul de Externe, von Weizsacker. Sînt puse de acord accentele întregii politici militare naziste. Halder scrie: „Privirile sînt îndreptate spre Răsărit. Anglia are nevoie, după toate probabilităţile, de încă o dovadă a forţei noastre militare înainte de a ceda şi ne va permite deci să ne îndreptăm spre Răsărit, fără a fi neliniştiţi de spatele frontului".

În dreptul zilei de 22 iulie 1940 jurnalul lui Halder cuprinde o notă mai importantă, relevînd momentul care a fost atins în ce priveşte pregătirea propriu-zisă a atacului împotriva U.R.S.S.: „Conferinţă la comandantul suprem al forţelor terestre (OKH)... Trebuie abordată în mod energic problema rusă. Trebuie elaborat în mod amănunţit planul operaţiunii care urmează să fie dusă. Führerului i s-a raportat: pregătirea va dura patru-şase săptămîni: este necesar să fie zdrobită armata terestră rusă sau cel puţin să se ocupe un astfel de teritoriu care să pună la adăpost Berlinul şi zona industrială Silezia de zborurile aviaţiei inamice. Este de dorit o asemenea înaintare în profunzimea Rusiei, încît aviaţia noastră să poată distruge cele mai importante centre ale ţării: sînt necesare 80—100 de divizii...".

În continuare Halder îşi notează propriile sale opinii. „Cu cît mai repede vom înfrînge Rusia, cu atît mai bine. Operaţiunea va avea sens numai dacă vom zdrobi statul (sovietic — n.r.) dintr-o singură lovitură. Este insuficient să cucerim un anumit teritoriu... Începutul: mai 1941. Termen pentru desfăşurarea întregii operaţiuni — 5 luni...".

Apoi, Halder fixează datele concrete ale ofensivei ce avea să urmeze — numărul de divizii, direcţiile de atac. Planul Barbarossa se profila la orizont.

SERGIU VERONA

(va urma)

CURIERUL NOSTRU DE SÎMBĂTĂ

De la OM la OM

de ION BĂIEŞU

BOŢOAGĂ LETIŢIA, comuna Orbeasca de Jos, judeţul Teleorman: *„Am citit cu satisfacţie rublica „De la om la om", relactată de dumneavoastră şi am constatat că prin intermediul ei pot a-mi readuce tatăl meu Boţoagă Aurel în mijlocul familiei. Mama este o femeie muncitoare, munceşte la grădina C.A.P.-ului din comună pentru a-mi putea cumpăra cel puţin o pereche de ciorapi pentru a putea merge la şcoală, întrucît tatăl meu, mergînd la lucru în comuna Ciuperceni şi ataşîndu-se de altă femeie nu mai este capabil să întreţină două familii destul de grele şi distanţate. Restul concluziilor cred că vi le imaginaţi atît dumneavoastră, cît şi toţi cititorii acestei rublici. Sînt elevă în clasa a VI-a şi vă rog să publicaţi această scrisoare în ziare pentru ca prin organele competente să-mi pot readuce tatăl acasă, să am şi eu o supraveghere de tată şi să devin un cadru bun al societăţii".*

Rog organele competente din Ciuperceni să stea de vorbă cu Boţoagă Aurel şi să-l sfătuiască să se întoarcă la familia lui. Eventual, respectivele organe îi pot pune în faţă şi o anumită lege recent apărută, care ar putea să-l pună pe gînduri, în legătură cu ataşamentul lui faţă de altă femeie. În altă ordine de idei, permite-mi, dragă Letiţia, să te corectez în ceea ce priveşte unele expresii din scrisoarea ta. De pildă, nu se spune „rublică" şi nici „relactată", ci „rubrică" şi „redactată". E bine să ştii amănuntele acestea încă de pe acum.

IORDACHE CORNELIA, Făgăraş: *„Vă rog foarte mult a se publica cazul meu pe care vi-l scriu şi pe care doresc foarte mult să fie citit de o lume întreagă. Am 11 ani de căsnicie cu soţul meu Iordache Niculae, din care am rezultat împreună un copil cu numele de Stelian, de care mă bucur şi pentru care am suferit acei 11 ani pînă în momentul de faţă. Soţului meu îi place băutura şi în mai multe rînduri am fost plecată de la el din această cauză, dar, împăcîndu-ne, credeam mereu că nu se mai repetă. În zilele de salar şi chenzină insultele şi scandalul erau lucru sigur. După şase ani, venind beat acasă, a spart din casă tot ce a găsit el de cuviinţă, mobila, televizorul şi alte lucruri. A stricat şi a plecat de la mine, iar eu am înaintat divorţ. Între timp, ţinîndu-mi calea şi rugîndu-mă să-l iert, mi s-a făcut milă şi ne-am împăcat. Părinţii mei m-au dat pe poartă afară. Mi-am luat copilul şi am plecat din comuna mea Ileni în Făgăraş, cu soţul meu, în dormitor comun. Vă daţi seama cît de mult am suferit împreună cu copilul între 22 de bărbaţi. După opt luni am primit locuinţă. Apoi am intrat şi eu la servici pentru că nu mai aveam nici de unele. Am reuşit după trei ani cu mare greu să ne facem tot ce ne trebuie, începînd de la lingură, pînă la mobila şi televizor. Dar ce folos, căci soţul meu avea aceiaşi comportare ca mai înainte. Cînd se îmbăta, ca să-mi facă mie în ambiţie şi ca să mă facă să sufăr îşi vindea hainele, vindea din casă, din curte, numai să mă pedepsească. Acum trei luni în urmă, fiind beat şi sculîndu-se la ora 12 noaptea, cînd trebuia să intru la servici, m-a luat la bătaie, spunîndu-mi că mă face bucăţi şi că nu mai scap vie din mîinile lui. După ce m-a bătut a trebuit să mă internez în spital. Ca să mă facă să sufăr şi mai mult, soţul meu s-a apucat şi a vîndut tot, în afară de televizor, care era cumpărat în rate de mine, pentru copil. Cu banii de pe lucruri s-a distrat vreo două luni. După ce am ieşit din spital m-am rugat de părinţii mei să mă primească acasă, m-au primit, dar copilul mereu duce dorul şi plînge zilnic după televizor, prietenul lui drag. S-a dus copilul să-i ceară televizorul, dar a fost scos din casă cu marş afară, pleacă la mă-ta, televizorul nu ţi-l dau, eu mi-am luat altă femeie cu patru copii şi tu stai cu mă-ta. A venit copilul plîngînd şi mi-a zis: tăticul meu cel cu inima bună m-a dat pe uşă afară. De aceia noi vrem să primim răspuns, adică ce părere au cititorii: să dea soţul meu televizorul copilului sau să rămînă la cei patru copii străini?"*

Cred că nu mai e nevoie să cerem părerea cititorilor. Adresaţi-vă direct procuraturii şi veţi primi în mod sigur televizorul. Dar grăbiţi-vă. Căci dacă Niculae Iordache o ia din nou la măsea într-o zi, şi se enervează vi-l face surcele.

VASILICA D., comuna Băneasa, judeţul Constanţa: „Într-una din zilele trecute cooperatorii din sat au plecat la muncă. Ei au cumpărat de la magazinul din sat cutii cu tocană de legume. Venind timpul pentru a servi masa au desfăcut cutiile şi au început a mînca. Dar ce surpriză: în loc de tocană au găsit cioburi de sticlă. Conservele erau făcute la fabrica „Dunărea" din Tulcea. Dacă ne permiteţi, vă întrebăm: dumneavoastră vă plac cioburile de sticlă?"

Răspunsul meu s-ar putea să te surprindă, dragă Vasilica D. Nu, nu-mi plac cioburile de sticlă. De altfel (şi în felul acesta îţi fac şi o confidenţă), toată viaţa am fost un sclifosit la mîncare.

CONSTANŢA DUMITRIU, Cluj: „Cu onoare vă înaintez creaţia mea muzicală „Amintirile toamnei", pe care am pus-o pe note. Aveţi un colţişor şi pentru ea în rubrica dvs.?"

Un colţişor aş avea eu, dar, din păcate, nu ştiu să citesc notele muzicale şi, deci, nu pricep nimic din partitura dvs. Nu vreţi să-mi fredonaţi respectivul cîntec la telefon, că ceva ureche am.

O FATĂ SINGURĂ, Satu Mare: *„Sînt o fată înaltă de 1,75 m şi subţire (60 kg), dar sînt ciolănoasă (cum am citit într-o carte despre femeile de tipul meu), sînt brunetă şi am bujori în obraji, o faţă ovală şi ochii căprui spre verde, aproape verzi. Vă rog să-mi spuneţi dacă sînt sau nu frumoasă. Vă rog să scrieţi în ziar ce credeţi despre mine, cum reiese din scrisoarea aceasta că sînt: proastă, deşteaptă, naivă, matură? V-aş fi recunoscătoare o viaţă întreagă şi poate chiar am să vă fiu de un folos, că nu se ştie de unde sare iepurele".*

Apreciind după felul cum scrieţi, cred că sînteţi o fată frumoasă şi, mai ales, matură. Eventual, treceţi într-o zi pe la redacţie ca să vă ghicesc şi în palmă.

PETRICĂ PIŢIGOI, judeţul Ilfov: *„Ca de obicei, în primele rînduri îţi transmit calde salutări din partea mea şi sînt foarte fericit că mi-ai răspuns, căci îmi place foarte mult corespondenţa. Trimit poezia cerută şi intitulată „Sfîntul Băieşu".*

Ziua ta este scăldată în flori
În orice prag de anotimp
Ai braţuri pline de scrisori
Şi eu te felicit în orice timp".

Mersi, Piţigoi!

FLORICA D., Panciu: „Am 19 ani şi vorbesc cu trei băieţi. Unul este sudor, mă iubeşte mai puţin, unul lucrează la o întreprindere poligrafică şi nu pot şti dacă mă iubeşte şi unul e frizer, care mă iubeşte foarte mult. Dumneavoastră cu care ziceţi să mă căsătoresc?"

Veniţi cu toţi trei la mine şi vă aleg eu unul.

CORNELIU VASILIU, Bucureşti: Schiţa „Robotul" mi-a plăcut, e plină de haz. Vă sfătuiesc s-o trimiteţi la „Urzica". Dintre epigrame am ales-o pe aceasta, care nu e chiar grozavă:

Lui Ion Băieşu, pentru piesa „Iertarea":
Cînd am ieşit din Teatrul Mic
Mi-am pus o întrebare
Dintr-un om aşa de mic
O piesă-aşa de mare?

Observaţia mea este următoarea: nici piesa nu e chiar aşa de mare şi nici eu nu sînt chiar aşa de mic.

C. M. Ilie, judeţul Dolj: Pentru că nu v-am răspuns la o poezie dedicată iubitei cu ocazia mărţişorului mă anunţaţi că v-aţi schimbat complect impresia despre mine, ceea ce reiese clar din aceste versuri:

În primul rînd te-nştiinţez:
De-acuma nu te mai iubesc.
Deşi a fost o vreme-n care
Te adoram cu pasiune.
Acuma totul e pierdut".

Prietene, mai bine nu-mi spuneai chestia asta tristă. Azi mi-a venit tot timpul să-mi dau cu pumnii în cap. Doamne, cum de-am putut să fac una ca asta?

FĂLCARU TĂNASE, Mehedinţi: Mă întrebaţi ce părere am eu despre o anumită Nina din Moreni care v-a răspuns obraznic la o scrisoare. Fireşte, am o părere negativă.

NAGY PARASCHIVA, Cluj: „Atît eu, cît şi fiul meu, elev în clasa a XII-a am fi foarte fericiţi dacă vi s-ar da concursul ca să înfiinţaţi ziarul „De la om la om". Sînt sigură că veţi avea mulţi colaboratori, corespondenţi speciali şi voluntari, iar eu am să vă ajut cu tot ce pot, cu probleme şi idei".

Vă mulţumesc pentru concursul dumneavoastră, dar vă asigur că, deocamdată, nu de idei şi probleme duc lipsă în vederea lansării pe piaţă a respectivului ziar.

ANA P., judeţul Iaşi: „Văzînd bunătatea dumneavoastră vă rog şi eu să mă ajutaţi să dau examen la şcoala de surori medicale din Iaşi, eu îndrăgind foarte mult această profesiune. Vă sărut cu stimă".

Mulţumesc. În decursul vieţii şi activităţii mele am fost sărutat în toate felurile. Numai cu stimă, nu. În sfîrşit!

ZAMFIR ION, judeţul Dîmboviţa: Din foarte lunga dumneavoastră scrisoare în care îmi vorbiţi despre monstruoasele scandaluri pe care le aveţi cu fosta soţie mă jenez să reproduc ceva. Voi oferi, totuşi, cititorilor textul scrisorii pe care aţi primit-o în sanatoriu de la ea. Îmi cer scuze pentru cele ce urmează, dar e bine să ştim pînă unde poate merge vulgaritatea şi stupizenia omenească. Fără îndoială că marele I. L. Caragiale ar fi dat orice ca să-i pice aşa ceva pe mînă. Iată:

„Ioane, găgăonule, îndrăgostitule şi amurezatule! În primul rînd iar mă îmbucură faptul de ce ai făcut tu şi ceea ce faci tu. Măi băiatule, tu nu vrei să mai fim noi amîndoi, să-mi spui dacă vrei sau nu, să ştii că eu în halul ăsta nu poci să te mai sufăr. Spune-mi şi mie cum este cu fata aia cu care te-ai întîlnit cînd te-ai dus la obor să iei porc de ţi-a zis găgăonule şi tu i-ai spus ea e găgăon, iar ea ţi-a zis ba tu. Te rog din tot sufletul spune-mi şi mie cine e şi de ce şi pentru ce ai făcut glumele alea, că n-am ştiut eu cînd venişi tu acasă duminica trecută, că dacă nu-ţi plăcea ţie ce ieşea de la asta să-mi zici cuţu, că şi aşa nu este prea tîrziu, mă nenorocitule, că tu nu eşti om, eşti drac, eşti cel mai nenorocit om de pe lume, un tebecist extraordinal. Să nu mai vii acasă, că ori mori tu, ori mor eu, că nu poci să te mai sufăr deloc, ordinalule. Am venit acolo, mă, şi m-am interesat de tine, tot ce faci tu şi mi-a spus o femeie tot ce faci, te duci, mă, la televizor cu femeile de gît, la film la fel, la serbare la fel, că nu mai scapi tu teafăr din mîinile mele, mă nenorocitule şi tebecistule. Ce-ai căutat să ceri radio de la lelea, nu ţi-e ruşine, îţi trebuie radio să te distrezi, să-ţi fie ruşine, măgarule ce eşti. Ce, mă, tu acolo în sanator eşti adus la distracţie sau să-ţi tratezi tebeceul, că de-aia ai venit slab, boule, să vii acasă să desfacem lucrurile, băiatul îl dau la cineva de suflet şi tu să te duci la dracu, că am terminat cu tine, fiţiar plăminu-al dracului să-ţi fie..."

Încă o dată cer scuze cititorilor pentru reproducerea acestui dezolant document.

LILIANA OCĂŞANU, judeţul Vrancea: Întrebaţi de ce nu au şi fetele dreptul să ceară în căsătorie şi dacă va veni iarăşi o epocă a matriarhatului.

Da, cred că va veni, dar nu ştiu exact cînd. Probabil că nu peste mult timp. Bărbaţii au condus destul lumea. E timpul s-o mai lăsăm şi pe mîna femeilor.

G. M., Giurgiu: Scriitorului Petru Popescu îi puteţi scrie pe adresa Uniunii Scriitorilor, şoseaua Kiselef 10, Bucureşti.

VASILE CERCEL, Alexandria: Dacă am primit scrisoarea dv., adresată „Către I. B., Bucureşti"? Bineînţeles. N-am înţeles însă de ce aţi făcut economie de pix la numele meu şi nu la al dumneavoastră. Poeziile sînt slabe. Slabe de tot.

UMOR

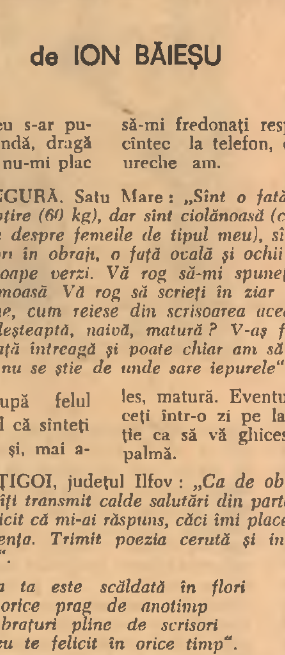

① ②

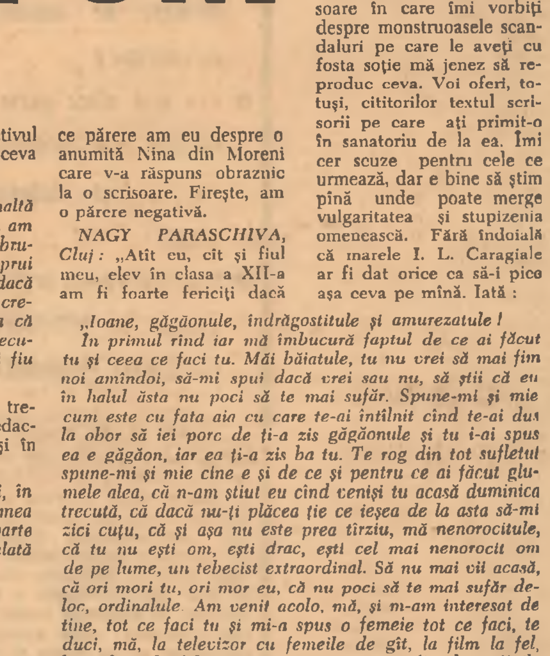

Din revista „Der Stern"

AGENDA

TELEGRAME

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a trimis Președintelui Republicii Franceze, GEORGES POMPIDOU, următoarea telegramă :

Adînc îndurerat de vestea catastrofei de la sanatoriul Assy, care a provocat numeroase pierderi de vieți omenești, dintre care majoritatea copii, exprim Excelenței Voastre și familiilor îndoliate profunda noastră compasiune și cele mai sincere condoleanțe.

Comitetul Central al Partidului Comunist Român a trimis Comitetului Central al Partidului Comunist din Argentina, următoarea telegramă :

Am aflat cu adîncă tristețe vestea grelei pierderi pe care a suferit-o Partidul Comunist din Argentina, prin încetarea din viață a tovarășului Victorio Codovilla, președintele partidului dv., vechi militant al mișcării comuniste și muncitorești.

În numele comuniștilor români vă exprimăm întreaga noastră compasiune și vă transmitem dumneavoastră și familiei celui dispărut profunde condoleanțe.

Cu prilejul aniversării victoriei obținute de poporul cubanez la Playa Giron

În sala Facultății de drept a Universității din București, a avut loc, vineri seara, o adunare festivă a tineretului și studenților români și străini din Capitală, organizată de Uniunea Tineretului Comunist și Uniunea Asociațiilor studențești din România, cu prilejul celei de-a IX-a aniversări a victoriei de la Playa Giron, moment care a confirmat capacitatea poporului cubanez de a-și apăra viața sa nouă, liberă și independentă.

Au fost prezenți, de asemenea, Jesus Barreiro, ambasadorul Republicii Cuba la București și membri ai ambasadei. În cadrul adunării a luat cuvîntul tovarășul Mihail Stoica, vicepreședinte al U.A.S.R. care a evocat semnificația evenimentului și importanța sa în lupta poporului, tineretului și studenților cubanezi pentru apărarea și consolidarea cuceririlor revoluționare. Vorbitorul a exprimat sentimentele de solidaritate activă cu lupta poporului și tineretului cubanez subliniind că relațiile de prietenie și colaborare dintre tineretul român și cubanez, dintre cele două popoare cunosc o dezvoltare continuă. Referindu-se la campania „celor 10 milioane tone de zahăr" vorbitorul a exprimat convingerea tineretului și studenților români că acest important obiectiv al poporului și tineretului cubanez va fi realizat cu succes, arătînd că participarea brigăzii de tineri români „23 August România" la această istorică „Zafra" adaugă noi valențe solidarității internaționale între tineretul român și cuban, între cele două popoare. Au luat apoi cuvîntul Jose Luis Cabrera, președintele Asociației studenților cubanezi care învață în România și Luis Lopez, student cubanez care au vorbit despre activitatea creatoare a poporului cubanez, de dezvoltare a economiei, științei și culturii, de realizarea celei mai mari producții de zahăr din istoria țării — 10 milioane tone — precum și despre lupta sa împotriva uneltirilor imperialismului american.

În încheierea adunării festive a fost prezentat un film documentar despre Cuba.

La Institutul politehnic — București

Sesiunea cercurilor științifice studențești

În zilele de 17 și 18 aprilie are loc Sesiunea de comunicări a cercurilor științifice studențești din Institutul politehnic București. În dezbaterea lucrărilor sesiunii, care se desfășoară în cadrul a 18 secții, cuprinzînd diferite specialități tehnice, sînt prezentate cele mai importante lucrări realizate de studenți în cursul actualului an universitar. Comunicările tratează, în majoritatea lor, probleme tehnice aplicative, dintre care menționăm o serie de lucrări care aduc contribuții utile la calculul de proiectare a mașinilor electrice, hidraulice, agricole, utilajului chimic.

În încheierea lucrărilor sesiunii, la ședința festivă se va face premierea celor mai valoroase comunicări științifice prezentate.

M. C.

Breviar brașovean

● **DIN INIȚIATIVA** Comitetului județean Brașov al U.T.C., începînd cu data de 14 aprilie, săptămînal, în marele amfiteatru al Institutului politehnic Brașov, criticul de artă, ing **Mihai Nadin** susține un ciclu de prelegeri de estetică industrială. Ciclul, organizat în intervalul aprilie-iunie, se adresează inginerilor, personalului tehnic de proiectare, studenților, elevilor de la școlile tehnice și de maiștri. Vor fi tratate probleme privind raporturile între producția industrială și creația artistică, istoria și obiectul esteticii industriale, frumosul industrial, estetica locului de muncă și implicațiile ei asupra procesului de producție, funcția economică a esteticii industriale, locul esteticii industriale în ansamblul mijloacelor de educație estetică etc.

● **AZI ȘI MÎINE** se desfășoară la Brașov a XIV-a sesiune de comunicări a cercurilor științifice studențești. În cadrul celor 10 secțiuni de lucru, studenții din cele 16 cercuri științifice vor prezenta peste 140 de lucrări. Un foarte mare număr de lucrări au o pronunțată aplicabilitate practică.

● **CERCUL DE CREAȚIE** tehnico-științifică a tinerilor ingineri de la Uzina „Tractorul" Brașov au organizat în ziua de 16 aprilie a.c. o sesiune de comunicări științifice în cadrul căreia au fost prezentate un număr de 7 comunicări. Între acestea amintim : **„Tehnologia de grup și posibilități de folosire a calculatorului la elaborarea tehnologiei de grup"** — autor ing. Tănase Eugenia ; **„Studiul condițiilor de stabilitate a tractorului cu încărcător frontal I.F.S.—651"**, autor ing. Adam Miklos.

ION POPA

CRONICA U. T. C.

● *Sosirea unei delegații a U.T.C.L.*

Vineri, a sosit în Capitală o delegație a Uniunii Tineretului Comunist Leninist (U. T. C. L.) condusă de V. A. Golvkov, adjunct de șef de secție la C.C. al U.T.C.L. care, la invitația C.C. al Uniunii Tineretului Comunist va face o vizită în țara noastră. La sosirea în Gara de nord delegația a fost întîmpinată de activiști ai Comitetului Central al U.T.C.

★

În cursul aceleiași zile, tovarășul Iosif Walter, secretar al C.C. al U.T.C. a primit la Comitetul Central delegația Uniunii Tineretului Comunist Leninist. În cadrul discuțiilor, oaspeții au fost informați asupra preocupărilor actuale ale organizațiilor U.T.C. și ale tinerilor din unitățile agricole.

SPORT

PROGRAM COMPETIȚIONAL

● **FOTBAL. Astăzi :** Stadionul „Dinamo", orele 15 : Dinamo — Crișul (tineret-rezerve) ; orele 16,45 : Dinamo — Crișul (divizia A)

Stațiile noastre de radio vor transmite astăzi în cadrul emisiunii „Sport și muzică" aspecte de la meciurile Jiul Petroșeni — Petrolul Ploiești ; Politehnica Iași — Steaua București ; Universitatea Cluj — U.T. Arad și F.C. Argeș — Steagul Roșu Brașov. Transmisia se va face pe programul I cu începere de la ora 16,40.

Duminică : Stadionul „23 August" orele 15 : România — U.R.S.S. (meciul retur din preliminariile turneului U.E.F.A.) ; orele 16,45 : Rapid — Universitatea Craiova. Stadionul Giulești, orele 10 : Rapid — Universitatea Craiova (tineret-rezerve) ; Stadionul Politehnica, orele 11 : Sportul studențesc — Metalul-Brașov.

● **GIMNASTICĂ : Astăzi (orele 17,30), duminică (orele 10,30),** sala Floreasca : **Campionatele internaționale de gimnastică ale României.**

● **BOX. Astăzi,** în sala din str. „11 iunie", orele 19, Metalul — Progresul (campionatul diviziei A pe echipe).

● **BASCHET :** Sala Giulești, de la ora 17,00 : I.C.H.F.-Polit-Brașov, Rapid-Voința Buc. și I.E.F.S.-Steaua.

● **ATLETISM :** Stadionul Republicii, azi, de la ora 18,00 și mîine de la ora 9,00 concursul republican de primăvară al juniorilor.

● **VOLEI :** Sala Floreasca ora 18,00 Rapid-Dinamo (F), în continuare, Steaua-Dinamo (M).

● **HANDBAL :** Terenul Dinamo, ora 10,15 : Progresul-Confecția (F) ; terenul Giulești, ora 11,15 : Rapid-U.E.F.S. ; terenul Tineretului, ora 17,20 : Univ. Buc.-Dinamo Brașov.

PRONOSTICUL NOSTRU

Concursul pronosport nr. 16

Bologna — Sampdoria	x
Fiorentina — Brescia	1
Juventus — Roma	1
Lanerossi — Torino	1
Lazio — Bari	1
Milan — Cagliari	x
Napoli — Palermo	1
Verona — Internazionale	x
Chimia Suc. — Progresul Buc.	x
Ceahlăul P.N. — Metalul Buc.	1
Politehnica Tim. — Vag. Arad	1
C.S.M. Reșița — C.F.R. Tim.	x
Olimpia S.M. — C.S.M. Sibiu	1

DIN CULISELE LUI „EL MUNDIAL '70"

● „DANSUL" SELECȚIONERILOR... CONTINUĂ ● „UVERTURA SALDANHA" A FOST DOAR SEMNALUL ! ● UN CAZ EMOȚIONANT — BUNDIO ● ÎN LOC DE MARȘURI TRIUMFALE ● „AZTECA" — UN VERITABIL ȘANTIER ● O DECLARAȚIE A LUI BOBBY MOORE

CLUBUL SUPORTERILOR naționalei de fotbal

SEISME ÎN CONDUCERILE TEHNICE ALE FINALISTELOR

Zilele, tot mai agitate, de dinaintea marelui dineu de pe înaltele platouri mexicane, aduc evenimente depășind așteptările. Zona cea mai tulburată — aceea a selecționerilor. Aici s-au produs înlocuiri pe care nimeni nu le-ar fi anticipat ; înregistrăm despărțiri între antrenori și echipe care au realizat performanțe nevisate, cum a fost recentul „divorț" dintre argentinianul Gregorio Bundio și selecționata Salvadorului ; pornit printr-o uvertură de senzație, demiterea lui Saldanha, „dansul selecționerilor" pare că ne mai rezervă multe surprize pînă în clipa loviturii de deschidere a meciului inaugural din „El Mundial '70". Poate că mai mult decît comentariile, vă poate da o imagine a frămîntărilor de la direcțiile tehnice ale reprezentativelor un tablou cu situația actuală a selecționerilor celor 16. Trecem în acest tablou modificările intervenite printre selecționeri după terminarea preliminariilor,ca și posibilele schimbări.

ANGLIA : Alf Ramsey
R.F. A GERMANIEI : Helmuth Schön — posibilă schimbare cu un triumvirat **Herberger — Deker — F. Walter**
BRAZILIA : Saldanha — înlocuit cu **Zagalo**
ITALIA : Valcareggi
UNIUNEA SOVIETICĂ : Kacialin
MEXIC : Cardenas : e posibilă rechemarea fostului selecționer **Ignacio Trelles**
PERU : brazilianul **Didi**
ROMÂNIA : Angelo Niculescu
SALVADOR : Gregorio Bundio — înlocuit cu chilianul **Vivanco Tarasco**
ISRAEL : Schaeffer
MAROC : Guy Cluseau — înlocuit cu iugoslavul **Vidinici**
BULGARIA : Boșkov
CEHOSLOVACIA : Marko
SUEDIA : Bergmark
URUGUAY : Hohberg
BELGIA : Goethals.

Vedeți că, chiar după înregistrarea unui succes așa de important ca acela al calificării, trei dintre „regizori" au fost demiși fără regrete și lacrimi ; în alte două tabere (cea mexicană și vest-germană) sînt anunțate, ca și venită, urcarea pretențiilor selecționerilor spre culmi greu de suportat, la originea despărțirilor ? Șoaptele balonului ne spun că situația diferă de la caz la caz...

Saldanha a plecat, spectaculos și cu tam-tam, pentru un subiect sacru în **Brazilia : Pelé** ; și veștile care continuă să sosească de la **Rio** încep să vorbească despre începutul unui **„caz Pelé"** și pentru succesorul său. Federația marocană s-a despărțit de fostul antrenor fiindcă a dorit să asigure echipei sale o direcție tehnică girată de un specialist cu multă experiență, el însuși reputat fost internațional european : cazul lui **Vidinici.** Cel mai proaspăt sacrificat, **Bundio,** prezintă și cazul cel mai emoționant. Recunoscut de toată lumea, fără excepție, drept constructorul acestei revelații a calificărilor, **Salvadorul,** argentinianul a ajuns victima propriilor jucători. Nedorind și neînțelegînd să admită concesii el pleacă — cu siguranță dezamăgit — dar probabil mulțumit în sinea sa că nu a abdicat de la principiile care l-au ajutat să lanseze în arena turneului final al C.M. o echipă despre care nu se știa mai nimic. **„Dansul selecționerilor"...** O reprezentație care ni se oferă mereu în preajma turneelor finale. Aceasta în loc de marșuri triumfale ! Fotbalul nu vrea niciodată să intre în platitudine...

EF. I.

PREGĂTIRI... PĂRERI... COMENTARII

Se apropie cu pași repezi ziua de 31 mai, data începerii turneului final al C.M. de fotbal din Mexic. Un prilej pentru ca în taberele tuturor celor 16 echipe finaliste acest subiect să revină tot mai des și cu tot mai multă aprindere în discuție.

● **Mexic.** Stadionul Azteca, principala scenă a apropiatei confruntări de elită, s-a transformat, începînd de la sfîrșitul lunii trecute, într-un veritabil șantier. O întreagă armată de lucrători muncește la construcția unui nou subsol și la schimbarea gazonului, deoarece, în trecut, numeroase echipe străine s-au plîns de starea necorespunzătoare a acestuia.

Paralel, reprezentativa mexicană se antrenează în celebra stațiune balneară Acapulco, situată pe țărmul Pacificului. Lotul se compune din 25 de jucători, dintre care va trebui să se renunțe la trei pînă la începerea „ofensivei".

În locul obișnuitelor vize de intrare în țară, Ministerul de Interne mexican a hotărît să elibereze tuturor jucătorilor, oficialilor și ziariștilor străini un **„permiso de cortesia"** care va înlocui documentele de identificare. Prin aceasta, statul mexican a renunțat la suma de 1,5 milioane pesos, sumă ce ar fi trebuit să fie încasată pentru vizele de intrare.

● **ANGLIA. „Dacă ajungem să întîlnim Brazilia în finală, Anglia va cîștiga Cupa Mondială".** Cel puțin aceasta este părerea celebrului jucător **Bobby Moore,** căpitanul team-ului britanic, exprimată într-o carte care a apărut luna aceasta la Londra sub titlul „England... England". Experții englezi consideră că demiterea antrenorului echipei braziliene, Joao Saldanha, va duce la slăbirea formației latino-americane, lucru de pe urma căruia ar putea profita. Înainte de a ajunge în Mexic, selecționata Angliei va susține două meciuri de verificare cu Columbia, la Bogota în ziua de 20 mai și cu Ecuador la Quito, patru zile mai tîrziu. Ambele partide vor avea loc pe stadioane situate la o altitudine superioară aceleia la care se găsește capitala Mexicului.

I. R.

De la Federația română de fotbal

Federația română de fotbal comunică următoarele hotărîri adoptate în ultima ședință a Biroului federal, desfășurată joi seara :

● Selecționata națională B a României, formată din 18 jucători, va juca 6 partide în turneul în care va pleca duminică dimineața : la 22 aprilie cu reprezentativa Mexic, la Leon ; la 26 aprilie din nou Mexic—România B, iar la Toluca, la 29 aprilie, cu selecționata Salvador, la San Salvador ; între 1 și 9 mai România B va susține trei jocuri în Venezuela, la Caracas.

● Turul viitorului campionat 1970—1971 se va desfășura astfel : divizia A — între 30 august și 13 decembrie 1970 ; campionatele divizionare B și C între 16 august și 6 decembrie ;

● Datorită evoluției onorabile în prezentul campionat și contribuției aduse la buna comportare a echipei naționale, cluburile Rapid și U.T.A. rămîn sancționate (cu interdicția de a juca meciuri internaționale) numai pînă la sfîrșitul actualului campionat.

● Întrucît actualul campionat al diviziei A va fi prelungit în vederea participării la Mondialele din Mexic, perioada de transferări se modifică : 15 iulie — 5 august (în loc de 1—20 iulie), cît fuseseră anunțate anterior).

● Universitatea Cluj (de fapt selecționata universitară a țării, care urmează să participe la Campionatele europene studențești din Iugoslavia) va juca la 29 aprilie la Sofia, ca sparing-partener, cu prima națională a Bulgariei.

● La propunerea Federației bulgare, 5 echipe românești de fotbal, vor juca — în perioada de întrerupere a campionatului, — cîte două meciuri în țara vecină și prietenă, urmînd ca alte 5 echipe bulgare să le întoarcă vizita. Echipele noastre sînt : Petrolul, Jiul, Steaua, Steagul Roșu și Farul.

● La turneul italian, dotat cu trofeul „Caligaris" (turneu închinat memoriei fostului jucător Caligaris, și rezervat jucătorilor pînă la 21 de ani), va participa între 21 și 30 mai o echipă fruntașă formată din tineri sub 21 de ani. Cu acest prilej, fotbaliștii români vor lua parte și la un turneu prealabil, ce se va desfășura la Parma între 18 și 21 mai.

● Cunoscuta echipă de fotbal F. C. Bologna va susține la invitația clubului Dinamo București, două jocuri în țara noastră, între 8 și 15 mai.

● Echipa Dinamo București duce tratative, a căror reușită este foarte probabilă, pentru a participa la un turneu ce se va desfășura în Elveția între 9 și 15 august.

● Foștii jucători Costică Marinescu și Eugen Iordache au primit — întrucît îndeplinesc condițiile necesare — titlul de maeștri ai sportului.

● De asemenea, amintita ședință a Biroului federației de fotbal a mai discutat modul de folosire al sumei de un milion de lei acordat pentru dezvoltarea activității fotbalistice școlare cît și îndeplinirea planurilor de muncă pe trimestrul II și principalele obiective ale federației pentru semestrul II al anului 1970.

MERIDIAN

● **La Paris,** în preliminariile turneului de fotbal U.E.F.A., selecționata de juniori a Spaniei a întrecut cu scorul de 2—1 echipa similară a Franței, dar rezultatul nu influențează clasamentul acestei grupe în care figura și formația Portugaliei, echipa franceză fiind deja calificată pentru turneul final din Scoția.

● **Potrivit unei înțelegeri** recente, anul acesta vor avea loc schimburi sportive între clubul studențesc A.Z.S. Varșovia și asociații atletice din Berlinul occidental. De asemenea, 4 tenismeni polonezi vor lua parte la turneul organizat de clubul Rot-Weiss din Berlinul occidental.

● **După consumarea** a 5 runde, în turneul internațional de șah de la Rovinj (Iugoslavia), conduce marele maestru american Robert Fischer cu 4 puncte și o partidă întreruptă, urmat de Gligorici și Hort 3,5 puncte fiecare. Șahistul român Theodor Ghițescu, care în runda a 5-a a remizat cu Minić, ocupă locul 13 cu 2 puncte.

● **În prima semifinală** a turneului internațional de tenis de la Monte Carlo, spaniolul Orantes l-a învins cu 6—0, 6—4, 6—3 pe Ion Țiriac(România). La feminin, (prima semifinală) Melville (Australia) a cîștigat cu 6—2, 7—5 în fața lui Billie Jean King (S.U.A.).

În finala turneului internațional de tenis de la Monte Carlo se vor întîlni jucătorii Orantes (Spania) și Franulovici (Iugoslavia), care l-a eliminat cu 7—5, 6—3, 4—6, 6—1 pe Ilie Năstase (România). Finala feminină va fi disputată între Melville (Australia) și Niessen (R. F. a Germaniei).

● **Pentru prima oară în analele boxului,** doi pugiliști mexicani se vor întîlni pentru un titlu mondial, acela al categoriei cocoș. Este vorba de Ruben Olivares, actualul campion, care își va apăra centura în fața compatriotului său Jesus „Chucho" Castillo. Olivares, în vîrstă de 22 de ani, este neînvins în 55 de meciuri, dintre care 53 le-a cîștigat prin K.O. Întîlnirea celor doi mexicani va avea loc la Los Angeles.

● **Antrenorul echipei de fotbal a U.R.S.S.,** Gavril Kacialin, a comunicat planul de pregătire pentru următoarele săptămîni în vederea campionatului mondial din Mexic. Selecționata sovietică va juca la 24 aprilie cu echipa Bulgariei, după care va susține două jocuri de verificare în Suedia și Finlanda, urmînd ca la începutul lunii mai să plece în America de Sud, unde la 10 mai este programat la Bogota un meci cu reprezentativa Columbiei. După o altă partidă de verificare (17 mai, la Quito, cu selecționata Ecuadorului), fotbaliștii sovietici vor pleca spre Ciudad de Mexico.

MESAJUL FOLCLORULUI

(Urmare din pag. 1)

terpretare simplistă, ci așa cum îi înțeleg niște tineri inteligenți și culți.

Primul care a evoluat pe scenă cu un spectacol sugestiv intitulat : „Cîne a zis dorului, dor", a fost ansamblul folcloric „Doina Timișului", spectacol ce a constituit o „unitate" în „varietate", reușind să înmănunchieze creația populară bănățeană din zona satelor de munte și șes, precum și folclorul german și sîrbesc.

Folclorul bihorean, reprezentat de studenții Institutului pedagogic din Oradea, răsplătiți la Festivalul trecut cu marele premiu, s-a bucurat și de această dată de un deosebit succes. A fost prezentată o nuntă de pe Crișul Negru, ceremonie de mare semnificație din viața satelor. Studenții au transpus scenic acest obicei reușind o valorificare fidelă a întregului cortegiu de datini.

Brașovul (conducerea muzicală Ion Alhețeanu, coregrafia Ion Corneliu Vasiliu, dirijor Petre Munteanu), a dezamăgit. O zonă folclorică atît de întinsă și așa de variată a rămas insuficient prospectată de către studenți. Programul ansamblului brașovean a fost în acest fel extrem de eteroclit : solistul Emeric Drimbău a cîntat „bihorenește", Gloria Dima a reușit să imite perfect pe Tița Ștefan și Angela Moldovan, Mihaela Gheorghițeanu (foarte dotată de altfel) a cîntat argeșenește iar Viorel Costin a interpretat piese folclorice din Sighetul Marmației. Echipele de dansuri ale acestei formații au jucat ca în Banat și ca pe Bistrița.

La ora cînd transmitem, se așteaptă cu interes evoluția formației folclorice din Baia Mare, ansamblului folcloric „Doina" din București și spectacolul „Din versurile poetului fără nume" al studenților din Bacău.

REȚEAUA ȘI PROFILUL ȘCOLILOR PROFESIONALE

ÎNVĂȚĂMÎNTUL DE ZI

Județul BRĂILA

ȘCOALA PROFESIONALĂ, BRĂILA, str. Vidin, nr. 256. Telefon 14 31. (Pe lîngă Uzina „Progresul" — Brăila a Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini).
— Frezor-rabotor-mortezor ; lăcătuș-mecanic industria construcțiilor de mașini ; turnător-formator ; forjor, sculer matrițer ; strungar.

ȘCOALA PROFESIONALĂ, BRĂILA, șoseaua Vizirului, km. 10. Telefon 1.61.00, interior 703. (Pe lîngă Combinatul de celuloză și hîrtie — Brăila a Ministerului Industriei Chimice).
— Operator la fabricarea celulozei și hîrtiei ; operator la fabricarea fibrelor și firelor artificiale ; lăcătuș mecanic în industria chimică ; electromecanic pentru aparate de măsură și automatizare.

ȘCOALA PROFESIONALĂ, BRĂILA, str. N. Bălcescu, nr. 7. Telefon 18 63. Uniunea Centrală a Cooperativelor Meșteșugărești.
— Strungar ; sculer matrițer ; lăcătuș mecanic auto-moto ; croitor îmbrăcăminte bărbați.

ȘCOALA PROFESIONALĂ, BRĂILA, str. Karl Marx, nr. 65. Telefon 1.35.82. (Pe lîngă C.E.I.L. — Brăila, aparținînd de Ministerul Industriei Lemnului).
— Electrician aparate de măsură și automatizare ; electrician pentru centrale stații și rețele electrice ; electrician de întreținere și reparații.

ȘCOALA PROFESIONALĂ, BRĂILA, b-dul Al. I. Cuza, nr. 138. Telefon 12 44. Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum.
— Ospătar ; merceolog pentru cooperația de consum.

ȘCOALA PROFESIONALĂ „1 MAI", BRĂILA, str. Dorului, nr. 35. Ministerul Agriculturii și Silviculturii.
— Mașinist pentru utilaje de construcții și terasamente.

ȘCOALA PROFESIONALĂ, BALDOVINEȘTI, str. Galați, nr. 286. Telefon 23 77. Ministerul Agriculturii și Silviculturii.
— Mecanic agricol : electrician de întreținere și reparații.

ȘCOALA PROFESIONALĂ, IANCA, str. Brăila, nr. 3. Telefon 15. Ministerul Agriculturii și Silviculturii.
— Mecanic agricol ; sudor.

ȘCOALA PROFESIONALĂ, BRĂILA, str. George Enescu, nr. 4. Consiliul popular județean.
— Dulgher ; instalator de instalații tehnico-sanitare și de gaze; electrician în construcții și instalații industriale ; instalator de încălziri centrale ; lăcătuș mecanic în industria construcțiilor de mașini ; lăcătuș mecanic utilaje de construcții și terasamente ; montator de elemente prefabricate din beton armat ; finisor montator de materiale plastice ; izolator în construcții ; tinichigiu.

ȘCOALA PROFESIONALĂ, SANITARĂ, BRĂILA, b-dul Al. I. Cuza nr. 71. Telefon 1.11.90. Consiliul popular județean.

SĂPTĂMÎNA VIITOARE PE ECRANE

cu : GIAN MARIA VOLONTE, ASSEN MILANOV, STOIANKA MUTAFOVA

coproducție a studiourilor Barrandov și Mosfilm
Scenariul și regia : JAN SCHMIDT după povestirea lui ALEXANDRA GRINA

ÎNCHEIEREA VIZITEI PREŞEDINTELUI REPUBLICII TURCIA, CEVDET SUNAY

(Urmare din pag. I)

reşti-Otopeni" într-o maşină deschisă, escortată de motociclişti. Ca şi la sosire cei doi şefi de stat sînt salutaţi cu multă căldură de zeci de mii de bucureşteni, de-a lungul întregului traseu pînă la aeroport.

Pe aeroport au venit să ureze drum bun înaltului oaspete preşedintele Consiliului de Miniştri, Ion Gheorghe Maurer, cu soţia, Elena Maurer, vicepreşedinţii Consiliului de Stat — Emil Bodnaraş, Manea Mănescu şi Vasile Vilcu, vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, Emil Drăgănescu, primarul general al Capitalei, Dumitru Popa, general-colonel Ion Ioniţă, ministrul forţelor armate, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, membri ai Consiliului de Stat şi ai guvernului.

Erau, de asemenea, prezenţi Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, ambasadorul României la Ankara, general-locotenent Constantin Popa, locţiitor al şefului Marelui Stat Major, Tudor Jianu, directorul Protocolului în Ministerul Afacerilor Externe — membrii misiunii române ataşate pe lîngă preşedintele Republicii Turcia, precum şi conducători de instituţii centrale, oameni de ştiinţă şi cultură, generali şi ofiţeri superiori, numeroşi ziarişti români şi turci, corespondenţi ai presei străine.

Erau de faţă Kâmuran Gürün, ambasadorul Turciei în România, membri ai Ambasadei Turciei, precum şi şefi ai misiunilor diplomatice, ataşaţi militari şi alţi membri ai corpului diplomatic.

Înainte de plecare, preşedintele Republicii Turcia, Cevdet Sunay, şi soţia sa, Atifet Sunay, îşi iau un călduros rămas bun de la preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, şi soţia sa, Elena Ceauşescu, de la preşedintele Consiliului de Miniştri, Ion Gheorghe Maurer, şi soţia sa, Elena Maurer.

La ora 12,45, avionul prezidenţial îşi ia zborul. Pînă la frontieră, patru avioane ale Forţelor noastre Armate, escortă de onoare, au însoţit aeronava cu care călătoreşte preşedintele Republicii Turcia.

★

Ceremonia plecării preşedintelui Republicii Turcia a fost transmisă în direct de posturile noastre de televiziune.

(Agerpres)

★ ★ ★

De la bordul avionului cu care se înapoia în patrie, preşedintele Republicii Turcia, CEVDET SUNAY, a adresat următoarea telegramă preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUŞESCU :

„Despărţindu-ne de frumoasa dumneavoastră ţară vă adresez mulţumiri din inimă pentru calda primire şi marea ospitalitate pe care ne-aţi arătat-o mie şi soţiei mele în timpul vizitei, şi delegaţiei care ne-a însoţit.

Ducem cu noi amintirile de neuitat ale zilelor pe care le-am petrecut în România. Aş vrea să subliniez cu acest prilej, încă o dată, faptul că rezultatele la care am ajuns împreună vor aduce o şi mai mare contribuţie la dezvoltarea pe mai departe a relaţiilor dintre ţările noastre.

Adresez Excelenţei Voastre cele mai sincere sentimente şi transmit prin dumneavoastră cele mai bune urări de fericire şi sănătate naţiunii române prietene".

COMUNICAT COMUN ROMÂNO-TURC

La invitaţia preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu, şi a soţiei sale, preşedintele Republicii Turcia, Cevdet Sunay, împreună cu soţia, a făcut o vizită oficială în Republica Socialistă România, între 13 şi 17 aprilie 1970. La această vizită a participat Ihsan Sabri Caglayangil, ministrul afacerilor externe.

În timpul vizitei, preşedintele Cevdet Sunay şi persoanele oficiale care l-au însoţit au vizitat oraşele Bucureşti, Craiova, Constanţa, hidrocentrala de pe Argeş, litoralul Mării Negre, obiective economice, sociale şi culturale. Preşedintele Republicii Turcia şi-a exprimat aprecierea pentru activitatea desfăşurată şi realizările dobîndite de poporul român în dezvoltarea economică, socială şi culturală a ţării sale.

Înaltilor oaspeţi turci li s-a rezervat pretutindeni o primire călduroasă, expresie a relaţiilor tradiţionale de bună vecinătate dintre România şi Turcia şi a sentimentelor de prietenie de care sînt animate cele două popoare.

În cursul vizitei, cei doi preşedinţi au avut convorbiri oficiale, care s-au desfăşurat într-o atmosferă de cordialitate, în spiritul prieteniei, stimei şi respectului reciproc.

La convorbiri au participat : Din partea română : Ion Gheorghe Maurer, preşedintele Consiliului de Miniştri ; Manea Mănescu, vicepreşedinte al Consiliului de Stat, preşedintele Consiliului Economic ; Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe ; Cornel Burtică, ministrul comerţului exterior ; Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe ; Grigore Geamănu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Ankara ; George Marin, director în Ministerul Afacerilor Externe.

Din partea turcă : Ihsan Sabri Caglayangil, ministrul afacerilor externe ; Kâmuran Gürün, ambasadorul Republicii Turcia la Bucureşti ; Cihat Alpan, secretar general la Preşedinţia Republicii ; Oktay Işcen, şef de Departament în Ministerul Afacerilor Externe ; Erdem Erner, director general în Ministerul Afacerilor Externe ; Selcuk Korkud, director general a.i. în Ministerul Afacerilor Externe.

Cei doi preşedinţi au efectuat un larg schimb de păreri cu privire la relaţiile româno-turce şi principalele probleme internaţionale.

Cu acest prilej, cele două părţi şi-au exprimat satisfacţia faţă de dezvoltarea constantă a raporturilor între România şi Turcia. Ele au evocat în această privinţă însemnătatea deosebită a rezultatelor vizitei efectuate anul trecut în Turcia de preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu.

Subliniind progresele înregistrate în schimburile comerciale, cele două părţi şi-au manifestat interesul pentru finalizarea acţiunilor de cooperare economică în curs de elaborare şi iniţierea de noi proiecte în acest domeniu.

În timpul vizitei, miniştrii afacerilor externe ai celor două ţări au procedat la un schimb de scrisori prin care se înfiinţează Comisia mixtă economică româno-turcă.

Preşedinţii au constatat că schimburile ştiinţifice, tehnice, culturale şi turistice, care contribuie la apropierea şi mai buna cunoaştere reciprocă a celor două popoare, se dezvoltă în mod satisfăcător.

Părţile au exprimat, de comun acord, dorinţa lor sinceră de a continua să intensifice schimburile între cele două ţări în scopul punerii în valoare a posibilităţilor existente în domeniile menţionate.

Cei doi şefi de stat au subliniat că dezvoltarea raporturilor prieteneşti între România şi Turcia, pe baza principiilor fundamentale unanim recunoscute ale dreptului internaţional, corespunde intereselor celor două ţări, fiind în acelaşi timp un exemplu pozitiv de cooperare fructuoasă între ţări cu orînduiri sociale diferite.

În cursul schimbului de vederi asupra problemelor internaţionale, cei doi preşedinţi au reafirmat necesitatea respectării neabătute în relaţiile între toate ţările, mari sau mici, a principiilor independenţei, suveranităţii naţionale, egalităţii în drepturi, neamestecului în treburile interne, integrităţii teritoriale şi avantajului reciproc. Ei au evidenţiat dorinţa României şi Turciei de a contribui în continuare la statornicirea spiritului de cooperare şi la întărirea relaţiilor paşnice între state, ceea ce serveşte în mod eficient cauza unei păci durabile, la care aspiră întreaga lume.

Efectuînd un schimb de păreri cu privire la consolidarea păcii şi securităţii în Europa, cei doi preşedinţi au relevat semnificaţia tendinţelor pozitive în acest sens şi au reafirmat voinţa ţărilor lor de a acţiona pentru întărirea climatului de încredere, destindere şi înţelegere reciprocă între toate ţările şi de a contribui astfel la crearea condiţiilor necesare pentru soluţionarea progresivă a problemelor majore existente în Europa.

În ceea ce priveşte convocarea unei conferinţe consacrate problemelor securităţii europene, el apreciază că o asemenea conferinţă necesită o pregătire atentă şi participarea tuturor ţărilor interesate în scopul de a se ajunge la un rezultat pozitiv pe calea consolidării păcii în Europa. Părţile au exprimat dorinţa de a continua schimbul de păreri în această problemă şi de a sprijini orice iniţiativă realistă şi constructivă în acest domeniu.

Subliniind aportul relaţiilor prieteneşti româno-turce la evoluţia pozitivă a situaţiei în Balcani, părţile au scos în evidenţă însemnătatea eforturilor în vederea dezvoltării raporturilor de bună vecinătate şi de înţelegere reciprocă între statele balcanice în interesul păcii regionale şi mondiale.

Convinse că unul din principalele obstacole pe calea spre o pace durabilă şi securitate internaţională îl constituie continuarea cursei înarmărilor, părţile au evidenţiat necesitatea ca toate statele să depună eforturi pentru realizarea dezarmării generale, inclusiv a dezarmării nucleare, sub control internaţional eficace, şi s-au pronunţat în favoarea oricăror măsuri concrete şi constructive în direcţia realizării acestui obiectiv.

Cele două părţi au subliniat necesitatea rezolvării problemelor litigioase şi a conflictelor internaţionale pe căi paşnice.

Cei doi şefi de stat s-au pronunţat pentru lichidarea definitivă a discriminării rasiale şi a vestigiilor colonialismului şi au reafirmat hotărîrea lor de a susţine eforturile îndreptate spre realizarea acestor obiective.

Cele două părţi au evidenţiat rolul care revine Organizaţiei Naţiunilor Unite în menţinerea şi salvgardarea păcii şi securităţii internaţionale, subliniind necesitatea creşterii eficacităţii acestei Organizaţii pe baza principiilor înscrise în Cartă.

Exprimînd preocuparea lor faţă de diferitele surse de tensiune şi conflicte existente în lume, părţile s-au pronunţat pentru reglementarea paşnică, cît mai curînd posibil, a conflictului din Vietnam, pe baza acordurilor de la Geneva din 1954, permiţînd poporului vietnamez să dispună în mod liber de soarta sa. Ele au exprimat speranţa că tratativele de la Paris vor duce la un rezultat pozitiv.

Cei doi preşedinţi şi-au exprimat îngrijorarea în legătură cu intensificarea acţiunilor militare care agravează conflictul din Orientul Mijlociu. Părţile şi-au exprimat dorinţa ca aceste acţiuni să înceteze şi ca eforturile îndreptate spre găsirea unei soluţii, în conformitate cu rezoluţia Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967, să dea cît mai grabnic rezultate şi să ducă la o pace justă şi durabilă în regiune.

În cursul convorbirilor, partea turcă a făcut o expunere cu privire la ultimele evoluţii în problema Ciprului. Cei doi preşedinţi au manifestat preocupare faţă de aceste evoluţii şi, reafirmînd poziţia lor în legătură cu independenţa Ciprului, au exprimat speranţa că situaţia va evolua în mod pozitiv, pe calea mijloacelor paşnice, către o soluţie care să ţină seama de interesele legitime ale tuturor părţilor interesate.

Cei doi preşedinţi s-au declarat foarte satisfăcuţi de rezultatele acestei vizite, prima efectuată de un preşedinte al Republicii Turcia în Republica Socialistă România. Vizita a constituit o etapă nouă şi remarcabilă în evoluţia pozitivă a relaţiilor de prietenie sinceră româno-turce. Cei doi preşedinţi s-au pronunţat în favoarea continuării contactelor dintre oamenii de stat ai celor două ţări.

Preşedintele Cevdet Sunay a exprimat vii mulţumiri pentru primirea cordială şi ospitalitatea călduroasă, care i-au fost rezervate lui personal, doamnei Sunay, precum şi personalităţilor care l-au însoţit în tot timpul vizitei.

de peste hotare

Noi proteste ale studenţilor din Saigon

În afara acţiunilor ofensive lansate de forţele patriotice sudvietnameze, acţiunile organizate de studenţi împotriva politicii de represiune a regimului Thieu constituie „a doua mare durere de cap" a administraţiei de la Saigon. Continuînd seria unor iniţiative anterioare, tinerii din capitala sud-vietnameză au organizat joi la universitatea budistă Van Hanh un nou miting împotriva „războiului şi a politicii de represiune" (Associated Press). De asemenea, peste 30 000 de studenţi continuă greva cursurilor declarată în semn de protest „împotriva arestării abuzive a colegilor lor şi a traducerii acestora în faţa unor tribunale militare excepţionale". Pentru a contracara acţiunile studenţilor, poliţia a adoptat măsuri de securitate excepţionale : dese reţele de sîrmă ghimpată înconjoară în prezent Palatul prezidenţial, precum şi clădirile aşa-zisei Adunări Naţionale şi a Senatului ; facultăţile, de asemenea, sînt încercuite de serioase efective ale poliţiei.

Reuniunea de joi a studenţilor saigonezi a fost, ca şi cele precedente, împrăştiată de forţele poliţieneşti înarmate cu tot arsenalul necesar în asemenea cazuri ; aleile Saigonului mai păstrează încă mirosul înţepător al gazelor lacrimogene, trei tineri se află într-o stare gravă în urma inhalării acestora, iar numărul studenţilor arestaţi pentru „rebeliune" a sporit joi cu încă 20.

SANTO DOMINGO

● PREŞEDINTELE ŞI VICEPREŞEDINTELE ŢĂRII AU RENUNŢAT TEMPORAR LA EXERCITAREA FUNCŢIILOR ● JUAN BOSCH A SOSIT ÎN CAPITALA DOMINICANĂ

Preşedintele Republicii Dominicane, Joaquin Balaguer, şi vicepreşedintele Francisco Augusto Lora, au renunţat joi seara, temporar, la exercitarea funcţiilor lor pe durata campaniei electorale, s-a anunţat la Santo Domingo.

Prerogativele preşedintelui şi ale vicepreşedintelui au fost asumate, pe această perioadă, de preşedintele Curţii Supreme a Republicii Dominicane, Ramon Ruiz Tejata.

Retragerea temporară a celor două personalităţi din funcţiile pe care le deţin a avut loc în conformitate cu prevederile acordului intervenit miercuri între guvern şi partidele de opoziţie în urma agravării situaţiei politice din ţară. După cum se ştie, partidele de opoziţie au hotărît să boicoteze alegerile prezidenţiale de la 16 mai, dacă preşedintele şi vicepreşedintele, care şi-au depus candidaturile pentru funcţia de şef al statului, nu vor renunţa la exercitarea atribuţiilor lor, pentru a permite candidaţilor tuturor partidelor să dispună de condiţii egale în lupta electorală.

Pe de altă parte, s-a anunţat că joi a sosit la Santo Domingo fostul preşedinte al ţării, Juan Bosch, aflat de trei ani în exil. În urma înlăturării sale de la putere printr-o lovitură militară de stat. Potrivit relatărilor agenţiilor de presă, guvernul dominican a fost nevoit să revină asupra hotărîrii de a împiedica înapoierea lui Bosch, datorită agravării tensiunii politice survenite miercuri după ce cotidianul „Ultima Hora" anunţase că guvernul a cerut autorităţilor din Curacao să nu permită decolarea avionului la bordul căruia Juan Bosch urma să revină la Santo Domingo.

Intensificarea activităţii partizanilor tailandezi

● ÎN cursul lunii aprilie, a fost semnalată o intensificare deosebită a activităţii detaşamentelor de partizani în regiunea nordică a Tailandei. În această perioadă, au fost lansate numeroase atacuri asupra poziţiilor fortificate deţinute de trupele guvernamentale tailandeze şi de forţele poliţieneşti în provinciile Nakhon Phanom, Phisanulok, Loey şi Petchabun. În cursul luptelor, au fost ucişi zeci de militari din rîndul trupelor guvernului de la Bangkok. Totodată, detaşamentele partizanilor au capturat o importantă cantitate de armament şi muniţii.

Cerere de rechemare a ambasadorului american de la Amman

Guvernul iordanian a cerut Statelor Unite să-şi recheme ambasadorul din Iordania, relatează agenţia Associated Press, citînd surse oficiale din Amman.

Cererea de rechemare a ambasadorului american de la Amman, menţionează agenţia citată, survine la scurt timp după ce, din cauza unor puternice demonstraţii antiamericane din capitala iordaniană, Departamentul de Stat al S.U.A. a anulat vizita pe care urma s-o întreprindă în această ţară Joseph Sisco, asistent al secretarului de stat pentru problemele Orientului Apropiat şi ale Asiei de Sud.

„ZAFRA": AL 6-LEA MILION

În cadrul campaniei „Zafra celor zece milioane", joi au fost produse în Cuba ultimele cantităţi din cel de-al 6-lea milion de tone de zahăr. La această campanie participă, alături de lucrătorii de specialitate, muncitori, funcţionari, reprezentanţi ai intelectualităţii, studenţi. Participă, de asemenea, brigăzi ale tineretului din ţările socialiste, printre care şi din România.

Cea mai dramatică călătorie spaţială de la începutul erei cosmice a luat sfîrşit

„APOLLO-13" A REVENIT PE TERRA

JAMES LOVELL, FRED HAISE ŞI JOHN SWIGERT, CEI TREI MEMBRI AI ECHIPAJULUI NAVEI SPAŢIALE „APOLLO-13", S-AU ÎNAPOIAT VINERI CU BINE PE PLANETA PĂMÎNT DUPĂ O AMERIZARE PRECISĂ ÎN OCEANUL PACIFIC. A LUAT ASTFEL SFÎRŞIT CU SUCCES CEA MAI DRAMATICĂ AVENTURĂ DIN ISTORIA ASTRONAUTICII".

Cabina de comandă „Odyssey" a atins apele oceanului la ora 20,08 (ora Bucureştiului), la o distanţă de aproximativ 1 000 km sud-est de insula Pago Pago. Sute de marinari de la bordul port-elicopterului „Iwo Jima", aviatori, scafandri autonomi şi sute de milioane de telespectatori din numeroase ţări ale lumii au fost martorii clipelor finale ale acestei călătorii spaţiale atît de neobişnuite. După extraordinara tensiune care a domnit timp de patru zile la Centrul de control din Houston, un ropot de aplauze şi urale au salutat înapoierea pe Pămînt a lui „Odyssey".

La cîteva clipe după amerizare, elicopterele de recuperare s-au apropiat de capsula spaţială care plutea pe apele calme ale oceanului. Unul din elicoptere a aruncat o barcă de cauciuc în care au luat loc astronauţii. În acest timp, scafandri autonomi de pe „Iwo Jima"" au instalat „colacul de salvare" al cabinei. „Odyssey" a fost transportat de un elicopter la bordul navei, unde mai înainte fuseseră aduşi cei trei astronauţi. Marea odisee a lui „Odyssey" care a ţinut timp de patru zile întreaga lume cu răsuflarea tăiată, luase sfîrşit.

Misiunea „Apollo-13" a început la 11 aprilie, ca un „zbor spaţial de rutină". Înscrierea pe diversele orbite şi traiectorii s-a efectuat normal, fără nici un incident. Luni seara, însă, de la Centrul spaţial Houston s-a anunţat că la bordul navei spaţiale s-a produs o explozie care i-a lăsat pe cei trei astronauţi aflaţi în cabina de comandă fără energie electrică, şi cu puţine rezerve de oxigen şi apă. A fost hotărîtă anularea misiunii selenare şi începerea operaţiunilor de readucere a echipajului pe Pămînt în condiţii de-a dreptul dramatice. O succesiune de manevre a plasat trenul spaţial pe o traiectorie de revenire liberă. Situaţia la bordul cabinei s-a stabilizat treptat, şi de la Centrul de control au început să sosească ştiri încurajatoare : rezervele de energie electrică, apă şi oxigen erau suficiente pentru toată perioada de timp ce a mai rămas pînă la amerizare.

Marţi seara, preşedintele Nixon a anunţat că Statele Unite vor primi cu gratitudine asistenţa oricărei ţări pentru recuperarea echipajului. Din acel moment Franţa, Anglia, Uniunea Sovietică, Italia şi numeroase alte ţări şi-au pus la dispoziţie unităţi navale şi aeriene gata să intervină în ajutorul echipajului lui „Apollo-13". Ajutorul anunţat era cu atît mai preţios cu cît încă nu se ştia cu certitudine unde va ameriza cabina spaţială. Vineri, numeroase state au suspendat emisiunile radio şi comunicaţiile radiotelegrafice pentru a degaja banda de frecvenţe în care se făcea legătura între Houston şi cabina spaţială.

Deşi traiectoria de revenire era bună şi manevrele de corectare a acesteia au fost îndeplinite cu succes, la bordul navei spaţiale, lipsită de încălzire, cu resurse diminuate de apă, oxigen şi energie electrică, incidentele neplăcute nu au lipsit. La început au apărut probleme legate de acumularea bioxidului de carbon în cabină. Swigert a reuşit însă să pună în funcţiune un sistem de purificare a aerului cu cartuşe de hidroxid de litiu. Ceva mai tîrziu echipajul a semnalat noi scăpări de gaze şi numeroase fragmente metalice provenind din modulul de serviciu al cabinei de comandă. Ceva mai tîrziu, sistemele de alarmă păreau să indice o pană la una din bateriile electrice ale modulului lunar. Noi

● EMOŢIILE NU AU LIPSIT PÎNĂ ÎN ULTIMUL MOMENT ● AMERIZAREA – URMĂRITĂ DE MILIOANE DE TELESPECTATORI

emoţii : dacă şi modulul „îi lasă", cei trei oameni din spaţiu sînt definitiv pierduţi. Dar joi dimineaţa, s-a constatat că defecţiunea era de fapt la un termometru din cabina de comandă. Noi manevre şi operaţiuni complicate aveau să permită intrarea cu succes a cabinei de comandă în culoarul de siguranţă în vederea amerizării.

Vineri, toate pregătirile pentru amerizare erau încheiate. La bordul cabinei de comandă aparatura funcţiona bine. Pe Pămînt, fiecare era la postul său. De la bordul port-elicopterului „Iwo Jima" se anunţase că în zona amerizării vizibilitatea era bună şi marea calmă.

Principalele etape ale amerizării s-au succedat normal. La ora 14,55 a avut loc ultima corecţie a traiectoriei de revenire a cabinei spaţiale pe Pămînt. Două ore mai tîrziu, la 16,23, s-a produs desprinderea şi abandonarea modulului de serviciu al cabinei de comandă, operaţiune efectuată prin punerea în funcţiune a motoarelor modulului lunar. La ora 18,53 a fost abandonat şi modulul lunar. Din „trenul spaţial" nu a mai rămas decît un singur „vagon" — cabina de comandă. La ora 19,53, cu o viteză de aproximativ 40 000 de kilometri pe oră, „Odyssey" a pătruns în primele pături ale atmosferei terestre. Căldura degajată prin frecarea cabinei de comandă de straturile de aer a atins aproximativ 3 000 grade Celsius. În acest moment legăturile radio s-au întrerupt pentru trei minute. La ora 20,01 a avut loc deschiderea automată a paraşutelor de stabilizare. După un minut s-au deschis paraşutele principale care au făcut ca viteza fantastică a cabinei spaţiale să scadă repede pînă la 40 km pe oră.

Ora 20,08 — amerizarea.

Confruntaţi cu un pericol fără precedent, Lovell, Haise, şi Swigert au demonstrat, într-o cumplită încleştare cu nemărginirile Cosmosului, bărbăţie şi sînge rece, revenind printre semenii lor de pe Terra cu aureola marilor eroi ai umanităţii.

TELEGRAMĂ

Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUŞESCU, a trimis preşedintelui Statelor Unite ale Americii, RICHARD NIXON, următoarea telegramă :

Vă rog să primiţi expresia sincerei noastre satisfacţii cu prilejul înapoierii cu bine pe Pămînt a echipajului navei spaţiale „Apollo-13" — James Lowell, Fred Haise şi John Swigert.

Urmărind cu emoţie şi totodată cu încredere, alături de întreaga lume, situaţia dramatică prin care a trecut nava, am apreciat profund curajul, calmul şi îndemînarea cu care cutezătorii astronauţi au depăşit aceste momente grele.

Transmiteţi, vă rog, astronauţilor Lovell, Haise şi Swigert, întregului personal care a contribuit la reuşita acestei acţiuni, cele mai bune urări de fericire şi succese în serviciul progresului ştiinţei, al cuceririi de către om a spaţiului interplanetar în scopuri paşnice.

Cooperarea între statele europene — premiză esenţială a statornicirii păcii în Europa

CUVINTAREA ŞEFULUI DELEGAŢIEI ROMÂNE, NICOLAE ECOBESCU, LA SESIUNEA COMISIEI ECONOMICE A O.N.U. PENTRU EUROPA

GENEVA 17. — Corespondentul Agerpres, Horia Liman, transmite : În şedinţa plenară a celei de-a 25-a sesiuni a Comisiei economice O.N.U. pentru Europa, au continuat vineri dezbaterile cu privire la programul de lucru pe termen lung şi organizarea lucrărilor Comisiei. Au participat la discuţii delegaţii Cehoslovaciei, Olandei, Iugoslaviei, Franţei, Ucrainei, României şi Bulgariei.

În cuvîntul său, şeful delegaţiei române, Nicolae Ecobescu, ministru adjunct al afacerilor externe, a subliniat că dezvoltarea cooperării între toate statele europene constituie o premiză esenţială pentru statornicirea păcii şi securităţii în Europa. Colaborarea şi securitatea europeană, a spus el, ocupă astăzi, la un sfert de veac de la terminarea celui de-al doilea război mondial, un loc de prim rang între problemele majore ce preocupă omenirea. Aceasta reflectă năzuinţa popoarelor de a trăi în pace şi bună înţelegere, de a-şi vedea garantată existenţa şi munca dedicată progresului şi bunăstării. Răspunsuri eficiente şi viabile la problemele importante ale Europei trebuie căutate exclusiv prin căi şi mijloace paşnice, pe temeiul principiilor înscrise în Carta Naţiunilor Unite, a căror respectare şi aplicare riguroasă în raporturile dintre toate statele oferă chezăşia unei păci şi securităţi trainice.

Scoţînd în evidenţă importanţa pe care o acordă guvernul român realizării securităţii europene şi eforturile sale în această privinţă, vorbitorul a menţionat interdependenţa dintre dezvoltarea cooperării bilaterale şi multilaterale şi promovarea unui climat sănătos de destindere şi înţelegere. Cooperarea — a spus el — se cere, de aceea, încurajată, extinsă şi diversificată prin eforturile perseverente ale tuturor statelor. Totodată, folosirea de către fiecare stat a avantajelor cooperării este întărită de conştiinţa faptului că nici un mecanism internaţional nu se poate substitui atributelor sale suverane în elaborarea propriei politici de dezvoltare şi răspundere ce-i revine în înfăptuirea acestei politici. Cerinţa fundamentală a relaţiilor de colaborare rezidă în respectarea de către parteneri a principiilor suveranităţii şi independenţei naţionale, egalităţii în drepturi, neamestecului în treburile interne şi avantajului reciproc.

Şeful delegaţiei române s-a referit apoi la contribuţia valoroasă a Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa — singurul organism general european — în promovarea înţelegerii şi apropierii între ţările membre, a colaborării lor fructuoase. Relevînd că acest organism trebuie să joace un rol crescînd în stimularea şi adîncirea raporturilor între toate statele europene, N. Ecobescu a vorbit despre necesitatea de a se da un impuls viguros activităţilor comisiei şi eforturilor de adaptare a acestora la exigenţele actuale ale relaţiilor dintre ţările continentului şi de a asigura universalitatea deplină a acestui organism prin participarea R. D. Germane.

Mike Mansfield, liderul majorităţii democrate din Senatul american, a chemat Administraţia să respingă cererea de asistenţă militară adresată S.U.A. de noul regim din Cambodgia. „Calea ieşirii Statelor Unite din Vietnam nu trece prin livrarea de arme ori prin orice altă implicare în această extindere a tragediei indochineze asupra Cambodgiei", a declarat Mike Mansfield în Senat. El a arătat că autorităţile de la Pnom Penh întîmpină deja probleme serioase, şi Statele Unite nu trebuie să acţioneze pentru salvarea lor.

26 000 KM LA VOLAN

● 106 AUTOMOBILE LA STARTUL CURSEI LONDRA-MEXICO ● CINE VA AJUNGE LA FINIŞ ?

Înaltele platouri ale Anzilor Cordilieri vor cunoaşte în următoarele cîteva săptămîni o animaţie deosebită. Locuitorii satelor situate la 3 000—4 000 metri altitudine, grănicerii şi slujbaşii posturilor de vamă, obişnuiţi cu calmul imperturbabil al acestor locuri, cu Jeepurile şi caii iuţi de munte, vor face cunoştinţă cu ultimele realizări ale celor mai cunoscute firme de automobile. British Leyland, Rolls Royce, Ford, Porsche, Alfa-Romeo, Moskvici, B.M.W., Volkswagen, Citroën — sînt doar o parte a mărcilor ce şi-au anunţat participarea la cea mai lungă cursă automobilistică organizată vreodată : „World Cup Rally 1970 Wembley — Mexico City".

„Carrera del Mundo", cursa lumii, va străbate o distanţă de 26 000 de kilometri plecînd din Londra spre Mexico via Boulogne, München, Viena, Budapesta, Belgrad, Sofia, Milano, Lisabona, Rio de Janeiro, Montevideo, Buenos Aires, Santiago de Chile, la Paz, Lima, Quito, Panama, San Jose, Managua, San Salvador, Gutemala City.

Cursa organizată de cunoscutul cotidian britanic „Daily Mirror", într-o încercare de a dovedi că nu este mai prejos decît confratele său „Daily Express", organizatorul maratonului automobilistic Londra — Sidney, oferă campionilor sportului pe patru roate o şansă de a-şi înscrie numele în „cea mai grea cursă de automobile". Cursa este finanţată atît de renumite firme constructoare de automobile, cît şi de reviste şi ziare, departamente ministeriale etc. Întîlnim echipaje ce vor concura sub culorile publicaţiilor „Paris Match", „Daily Telegraph", „Politica Express", „Woman Magazine" precum şi reprezentînd Royal Army, Automobile Club de France, Royal Navy şi chiar un automobil pilotat de reprezentanţii unei bănci — Midland Bank.

Startul va fi dat de pe Wembley, unde cu patru ani în urmă s-a desfăşurat finala ultimului campionat mondial de fotbal. La 19 aprilie, de pe „culoarele" cunoscutei catedrale a fotbalului englez, vor porni 106 automobile... Cîte din ele vor rula la intrarea stadionului „Azteca" din capitala Mexicului la 27 mai ?

René Cotton, directorul sportiv al firmei Citroën n-a ezitat să declare cursa Londra — Mexico „o probă fizică şi nervoasă teribilă". De-a lungul traseului echipajele nu se vor putea odihni, deoarece ambii componenţi aflaţi la bordul maşinii vor trebui să urmărească ruta lipsită de indicatoare, să vegheze la calea periculoasă „asfaltată" cu piatră spartă şi mărginită de prăpastii ameninţătoare. Pentru maşini, raliul va fi un adevărat banc de încercare, la care suspensia, rezistenţa materialelor vor fi supuse tortur ilor Cordilierilor, ca nicăieri în lume. Toate vor ridica probleme pe parcurs : benzină, hrană, hărţi rutiere. „Pe porţiunea Rio de Janeiro-Lima, aprecia Cotton, sînt o mie de prilejuri ca una din două maşini să fie distrusă. Cine va ajunge în Mexic va putea să spună că este un pilot senzaţional, ajutat de mecanici foarte pricepuţi".

I. T.

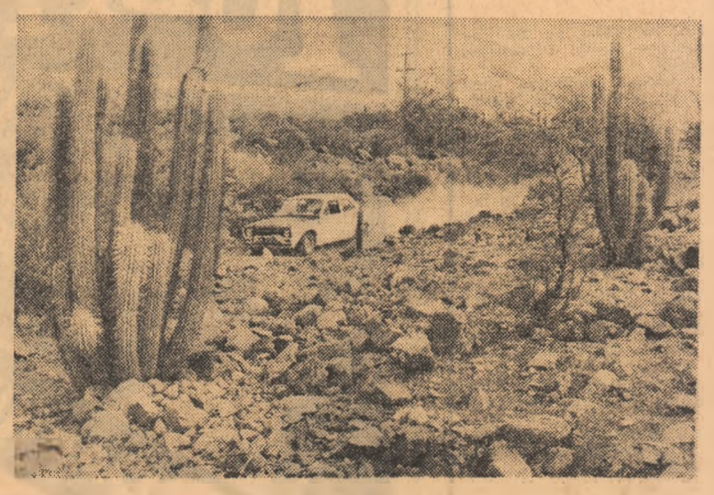

Pietre şi cactuşi... Un Ford în misiune de recunoaştere pe porţiunea mexicană a raliului

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii.

Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"